

Załącznik nr 8 do Programu –
Mikroprogram Rewitalizacji
Dzielnicy Śródmieście m.st.
Warszawy

**MIKROPROGRAM
REWITALIZACJI
DZIELNICY ŚRÓDMIEŚCIE
M. ST. WARSZAWY**

Spis treści:

Wstęp.....	3
Rozdział I. Cele.....	4
Rozdział II. Podstawowe dane i charakterystyczne zjawiska w dzielnicy.....	6
Rozdział III. Obszary rewitalizowane	24
Rozdział IV. Opis oraz wnioski z konsultacji społecznych.....	39
Rozdział V. Planowane zadania w latach 2005 – 2013 wraz z ich opisem.....	41
Projekty rewitalizacyjne zgłoszone przez Dzielnicę Śródmieście	42
Projekty zgłoszone przez beneficjentów zewnętrznych	51
Projekty towarzyszące programowi rewitalizacji	76
Rozdział VI. Plan finansowy wraz ze źródłami finansowania projektów	83
Rozdział VII. Wskaźniki produktów, rezultatów, oddziaływania	87
Rozdział VIII. System okresowej aktualizacji mikroprogramu	89
Rozdział IX. System wdrażania, okresowego monitorowania i oceny	91
Rozdział X. Zakończenie.....	92

WSTĘP

Niniejszy dokument obejmuje obszary Śródmieścia, które wymagają odnowy przestrzennej, przywrócenia zachwianych powiązań społecznych oraz poprawy standardów życia. Ze względu na intensywność zabudowy naszej dzielnicy wydzielono wstępnie obszary, w których zaobserwowano postępującą degradację techniczną substancji mieszkaniowej, problemy społeczne (alkoholizm, narkomania, bezrobocie), obniżone poczucie bezpieczeństwa mieszkańców oraz stagnację społeczno-gospodarczą. W oparciu o przeprowadzoną analizę danych demograficznych, rozeznanie warunków mieszkaniowych oraz ocenę stanu technicznego budynków, poszczególnym obszarom przypisano odpowiednie działania naprawcze oraz wyznaczono etapy realizacji.

Liczymy, że opracowany Mikroprogram Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście stanie się początkiem procesu poprawy jakości życia w naszej dzielnicy.

ROZDZIAŁ I

CELE

Ogólne założenia dotyczące rewitalizacji:

Pojęcie rewitalizacji w przypadku Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy odnosi się do zmian przestrzennych, technicznych, społecznych i gospodarczych, podjętych w interesie publicznym, których celem jest wyprowadzenie określonego obszaru z sytuacji kryzysowej, przywrócenie mu dawnych funkcji lub stworzenie warunków do jego dalszego rozwoju. Działania te nakierowane są na podniesienie jakości życia mieszkańców oraz stworzenie im możliwości działania i stałego rozwoju.

Strategiczne cele rewitalizacji:

- Rozwój gospodarczy i społeczny obszarów zaniedbanych i zdegradowanych.
- Kreowanie obszaru Warszawy jako atrakcyjnego do mieszkania i inwestowania miasta,
- Harmonijny rozwój terenów miejskich - tworzenie krajobrazu kulturowego w oparciu o wartości estetyczne i powiązania gospodarcze i funkcjonalne (w tym tworzenie miejsc do wypoczynku i rekreacji),
- Likwidowanie miejsc, gdzie występują negatywne zjawiska społeczne (wysoki poziom bezrobocia, zagrożenie bezpieczeństwa, ubóstwo, niski poziom techniczny mieszkań),
- Ratowanie i zagospodarowanie obiektów zabytkowych (w tym ochrona zabytków techniki – budynki i wyposażenie po zakładach przemysłowych i fabrykach),
- Walka ze wszystkimi przejawami patologii społecznych między innymi z alkoholizmem, narkomanią, żebractwem, bezdomnością (szczególnie strukturalną) oraz przestępstwami i wykroczeniami,
- Pobudzenie aktywności twórczej i społecznej mieszkańców Śródmieścia,
- Sprzyjanie inicjatywom mieszkańców, których celem jest podwyższenie standardów życia i podnoszenie poziomu wiedzy,
- Poprawa poczucia bezpieczeństwa mieszkańców w dzielnicy,
- Wykorzystanie zaniedbanych i opuszczonych obiektów, które można zaadaptować na cele społecznie użyteczne.

Pozostałe działania nie wpisujące się do wyżej wymienionych celów:

- Opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia.
- Powiązanie z terenami sąsiednimi, oraz z lokalnymi ośrodkami usługowymi za pomocą układów komunikacyjnych (system ulic, ciągów pieszych oraz ścieżek rowerowych),
- Stworzenie warunków ułatwiających mobilność mieszkaniową,
- Przywrócenie wartości przestrzeni publicznej terenom zaniedbanym.

- Stworzenie ciągów ulicznych będących spójnymi układami urbanistycznymi.
- Urządzenie terenów zieleni oddzielających zespoły o różnych funkcjach.
- Tworzenie sieci domów opieki społecznej spełniających oczekiwania pensjonariuszy.
- Ożywienie ruchu turystycznego i rekreacyjnego na obszarze Śródmieścia, zwłaszcza w pobliżu Wisły, jako element rozwoju i promocji miasta.
- Porządkowanie Śródmieścia poprzez likwidację obiektów tymczasowych, zwłaszcza wolnostojących garaży oraz wyeksploatowanych kiosków i pawilonów. Usuwanie reklam instalowanych nielegalnie. Tworzenie nowych przestrzeni publicznej.
- Projektowanie nowej zabudowy w Śródmieściu uwzględniającej miejską i lokalną cyrkulację powietrza.
- Ograniczenie ruchu kołowego w ścisłym centrum miasta, wraz z budową parkingów na obrzeżach miasta.
- Uczynienie z otoczenia Dworca Centralnego wizytówki miasta.
- Wzmocnienie bezpieczeństwa w Śródmieściu, współpraca Policji, Straży Miejskiej z innymi służbami miejskimi.
- Opracowanie obiektów małej architektury (ogrodzenia parków, bruk uliczny, bramy, rzeźby, szyldy, latarnie, gazony, ławki, stacje transformatorowe, altany śmietnikowe, kioski, słupy ogłoszeniowe, place zabaw itp.) o wysokich walorach estetycznych i współgrających z otoczeniem, zwłaszcza w obszarach objętych ochroną konserwatorską.
- Oznakowanie miejsc związanych z historią Warszawy (np. miejsce, gdzie był kościół pod wezwaniem św. Jerzego, ratusz staromiejski, mur getta, miejsca mówiące o walkach w czasie Powstania Warszawskiego – lokalizacja kanałów oraz miejsca związane z powojenną działalnością UB i MBP).
- Modernizacja infrastruktury technicznej miasta.
- Aktywizacja wspólnot mieszkaniowych oraz wymiana informacji dotyczących gospodarowania nieruchomościami.

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE DANE I CHARAKTERYSTYCZNE ZJAWISKA W DZIELNICY

Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy ma powierzchnię 15,6 km² i jest w 90% terenem zagospodarowanym (14,04 km²). Nieco ponad piątą część całego obszaru (3,47 km², tj. 22,24%) stanowią tereny zieleni.

Demografia

Dane demograficzne z okresu 2004-2008 wskazują na tendencję spadkową liczby mieszkańców Dzielnicy Śródmieście (patrz: Tabela 1).

Spadek liczby ludności wynika zarówno z ujemnego przyrostu naturalnego, jak i z coraz bardziej niekorzystnego salda migracji w ruchu wewnętrznym. Zjawisko to jest niezależne od płci – odsetek kobiet w ogólnej liczbie mieszkańców pozostaje niezmienny i wynosi około 56%. Biorąc pod uwagę powyższe, jak i wysoką (oscylującą wokół 200 tys.) liczbę osób pracujących na terenie Śródmieścia, można przyjąć, że dzielnica postrzegana jest przede wszystkim jako miejsce pracy, nie zaś jako atrakcyjna lokalizacja miejsca zamieszkania.

Tabela 1.

Podstawowe dane demograficzne							
lp	wskaźnik	jednostka miary	wartość wskaźnika				
			2004	2005	2006	2007	2008
1	liczba ludności	osoba	135883	135227	132820	130866	129142
2	liczba kobiet	kobieta	75849	75482	74317	73155	72124
3	odsetek kobiet	kobieta na 100 mieszkańców	56	56	56	55,9	55,84
4	przyrost naturalny	osoba	-393	347	-744	-898	-960
5	saldo migracji w ruchu wewnętrznym	osoba	-16	-527	-1160	-840	-299
6	liczba urodzeń żywych	osoba	1753	2340	1266	1099	1024
7	liczba zgonów	osoba	2146	1993	2010	1997	1984
8	napływ ludności	osoba	991	2370	2212	2127	1999
9	odpływ ludności	osoba	1007	2957	3372	3045	2298
10	gęstość zaludnienia	osoba na km2	8710	8730	8531	8405	8294
11	liczba pracujących	osoba	199436	211382	215201	219482	221733

Opracowano na podstawie danych GUS

Powyższe liczby wskazują, na znaczny odpływ ludności oraz na poważny, ujemny przyrost naturalny. Takie dane mówią o zmniejszeniu atrakcyjności zamieszkania w Śródmieściu oraz o starzeniu się mieszkańców naszej dzielnicy.

Śródmieście zajmuje pierwsze miejsce w Warszawie z ujemnym saldem migracji. Większość dzielnic ma dodatnie saldo migracji, co świadczy o atrakcyjności dzielnic, do których przenoszą się mieszkańcy Śródmieścia.

Liczba ludności w Dzielnicy Śródmieście, w latach 2003 – 2008.

2003 r. - 136343

2004 r. - 135883

2005 r. - 135227

2006 r. - 132820

2007 r. - 130866

2008 r. - 129142

W Śródmieściu występuje widoczny proces starzenia się społeczeństwa. Na ogólną liczbę ludności dzielnicy w 2006 roku (132820), aż 36176 osób było w wieku emerytalnym (poprodukcyjnym), stanowi to 27,24% mieszkańców naszej dzielnicy. W 2007r. odsetek ten wynosi 27,22% (liczba mieszkańców 130866, liczba osób w wieku poprodukcyjnym 35625). W 2008 r. odsetek ten wynosił 29,55 i stale rośnie (na 129142 mieszkańców Śródmieścia przypada 38157 osób w wieku emerytalnym)

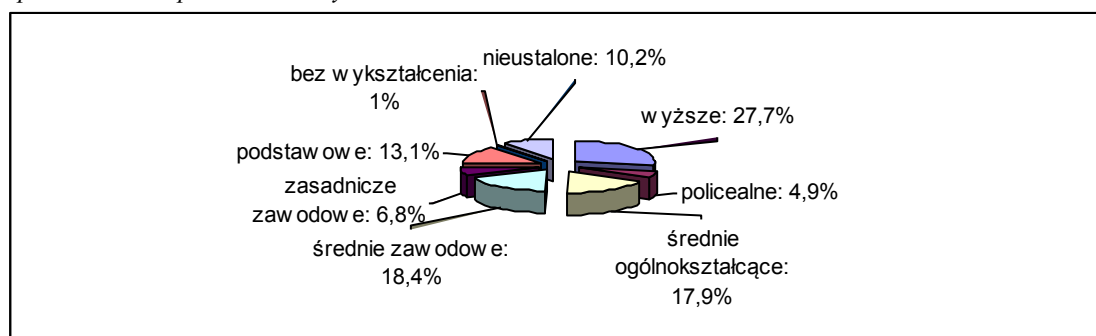
Wykształcenie

Według danych zebranych podczas Narodowego Powszechnego Spisu Ludności i Mieszkań w 2002 r., wśród mieszkańców Śródmieścia największy odsetek stanowią osoby z wykształceniem wyższym (prawie 28%). Niepokoi jednak dość spora liczba osób z wykształceniem podstawowym i nieposiadających żadnego wykształcenia (łącznie przeszło 14%). Otwartym pozostaje pytanie o poziom wykształcenia ponad 10% mieszkańców (patrz: Tabela 2.).

Tabela 2.

POZIOM WYKSZTAŁCENIA MIESZKAŃCÓW DZIELNICY				
LP.	WSKAŹNIK		JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA
1.	Odsetek osób powyżej 12 roku życia z wykształceniem	Wyższym	%	27,7
		Policealnym		4,9
		Średnim ogólnokształcącym		17,9
		zawodowym		18,4
		zasadniczym zawodowym		6,8
		podstawowym ukończonym		13,1
		podstawowym nieukończonym i bez wykształcenia		1
		nieustalonym		10,2

Opracowano na podstawie danych GUS.

Opracowanie własne na podstawie danych GUS

Zjawiska społeczne

Opieką śródmiejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej objętych jest rokrocznie ok. 10-15% mieszkańców dzielnicy. Biorąc pod uwagę kryteria przyznawanej pomocy można zauważyć, że odsetek osób pobierających świadczenia z tytułu ubóstwa utrzymuje się na ustalonym poziomie (ok. 3% wszystkich mieszkańców dzielnicy). Maleje natomiast odsetek osób pobierających dodatek mieszkaniowy, a jednocześnie wzrasta liczba osób bezdomnych korzystających z pomocy OPS (patrz: Tabela 4.). W naszej dzielnicy, w 2005r., z zasiłków pomocy społecznej korzystało 15374 osoby. Jest to największa w Warszawie liczba osób otrzymujących pomoc od miasta.

W 2006 roku odsetek osób korzystających z zasiłków pomocy społecznej na jeden tysiąc mieszkańców wynosił w Śródmieściu 40,07 osób, dla województwa

mazowieckiego 70, a dla Warszawy 33,1. W 2009r. ze świadczeń Ośrodka Pomocy Społecznej skorzystało 9134 osób, co stanowiło 7,45% ogólnej liczby mieszkańców naszej dzielnicy.

Skala pomocy społecznej w poszczególnych rejonach dzielnicy pozwala na określenie ośmiu obszarów Śródmieścia, gdzie zjawisko ubóstwa występuje w szczególnym nasileniu (jest to liczbowe ujęcie problemu, faktyczna skala może się minimalnie różnić):

Tabela 3.

OBSZARY UBÓSTWA		
LP.	GRANICE OBSZARU (ulicami)	LICZBA RODZIN OBJĘTYCH POMOCĄ
1.	Noakowskiego, Emilii Plater, Aleje Jerozolimskie, Bracka, Aleje Ujazdowskie, Piękna, Koszykowa	550
2.	Ulice: Waryńskiego, Bagatela, Aleja Szucha, Koszykowa, Plac Konstytucji, Polna	164
3.	29 Listopada, Czerniakowska, Nowosielecka, Suligowskiego	83
4.	Fabryczna, Rozbrat, Szara, Wilanowska, Solec, Zagórna	127
5.	Ludna, Solec, Wybrzeże Kościuszkowskie, Topiel	80
6.	Marszałkowska, Królewska, Krakowskie Przedmieście, Bartoszewicza, Kopernika, Smolna, Widok	250
7.	Sienna, Jana Pawła II, Aleja Solidarności, Senatorska, Marszałkowska, Świętokrzyska, Emilii Plater	321
8.	Andersa, Niska, Karmelicka, Nowolipie	152

Niepokoici rosnąca z roku na rok liczba rozpoznanych rodzin z problemem alkoholowym; tendencję wzrostową wykazuje też liczba rodzin z problemem narkotykowym. Do zjawisk pozytywnych zaliczyć należy natomiast stały wzrost liczby zawieranych małżeństw. Można też mówić, w perspektywie kilkuletniej, o malejącej liczbie orzeczonych rozwodów (patrz: Tabela 4.).

Tabela 4.

ZJAWISKA SPOŁECZNE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	Łączna liczba wszystkich osób korzystających z zapomóg opieki społecznej	osoba	13 872	19 208	16 091	15 374
2.	Liczba osób korzystających z pomocy społecznej z tytułu ubóstwa	osoba	4 160	4 208	4 301	3 910
3.	Liczba rodzin z problemem alkoholowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	328	350	400	422
4.	Liczba rodzin z problemem narkotykowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	20	24	30	27
5.	Liczba przyznanych dodatków mieszkaniowych	dodatek	5 069	5 312	5 132	4 466
6.	Liczba osób bezrobotnych (ogółem)	osoba	5 358 ¹	5 307	5 119	4 636
7.	skala bezrobocia w dzielnicy	%	3,88	3,89	3,82	3,4
8.	Liczba osób bezrobotnych bez prawa do zasiłku	osoba	4 788 ¹	4 816	4 707	4 197
9.	odsetek bezrobotnych bez prawa do zasiłku	%	89	90	92	90
10.	Liczba pozostających bez pracy kobiety	kobieta	2 600 ¹	2 614	2 508	2 338
	w tym: kobiet bez prawa do zasiłku (zawsze stan na dzień 31.XII)	kobieta	2 303	2 341	2 292	2 118
11.	odsetek kobiet w ogólnej liczbie bezrobotnych	%	48,52	49,25	48,99	50,43
12.	Liczba rodzin niepełnych, korzystających z pomocy społecznej	rodzina	740	811	712	710
13.	Liczba zawartych małżeństw	małżeństwo	636	783	807	893
14.	Liczba rozwodów	rozwód	332	390	311	349

Opracowano na podstawie danych zidentyfikowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej - stan I połowa 2005 r.

¹ dane z dnia 31.03.2003 r. – wcześniejszych danych dla obszaru Śródmieścia nie wyszczególniano.

Powyższe dane wskazują na wysoki poziom ubóstwa w dzielnicy. Aż 11,37% ogólnej liczby mieszkańców Śródmieścia korzystało w 2005r. z zasiłków pomocy społecznej. W całej Warszawie z zasiłków pomocy społecznej korzystało w tym czasie 62897 osób, co stanowi jedynie 3,71% ogólnej liczby mieszkańców Warszawy.

W 2006r. w dzielnicy Śródmieście korzystało z pomocy społecznej, z tytułu ubóstwa 3880 osób, liczba osób objętych pomocą społeczną, w przeliczeniu na tysiąc mieszkańców, w dzielnicy Śródmieście wynosiła 29,21. Dla porównania w Warszawie odsetek ten wynosi 30,86 osób. W odniesieniu do rozmiarów pomocy społecznej świadczonej przez województwo mazowieckie (70 osób na tysiąc mieszkańców) dzielnica Śródmieście ma prawie o połowę mniejszą liczbę mieszkańców korzystających z funduszy społecznych w porównaniu do województwa mazowieckiego.

rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
liczba rodzin z problemem alkoholowym	328	350	400	422	438	119	147

rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
liczba rodzin z problemem narkotykowym	20	24	30	27	35	24	22

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej.

W dzielnicy ma miejsce powolny, konsekwentny spadek stopy bezrobocia. Niestety, niekorzystna struktura tego zjawiska nie ulega poprawie: wciąż ok. 90% bezrobotnych nie ma prawa do zasiłku, powoli wzrasta procentowy udział kobiet w ogólnej liczbie bezrobotnych (51,35% w roku 2006 wobec 49,25% pod koniec marca 2003 r. patrz: Tabela 4). W 2006 r. udział długotrwale bezrobotnych wśród osób w wieku produkcyjnym wynosił w Śródmieściu 2,77 %, w Warszawie 2,26% a w województwie mazowieckim 4,7%. Na obszarze Śródmieścia odsetek długotrwale bezrobotnych w roku 2007 wynosił 1,33% . Natomiast w 2008 r. długotrwale bezrobotni to 0,71% ogółu osób w wieku produkcyjnym.

Stopa bezrobocia

rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
stopa bezrobocia	3,88%	3,89%	3,82%	3,40%	2,77%	1,33%	0,71%

Opracowanie własne na podstawie danych GUS (Panorama dzielnic Warszawy)

Przestępczość

W 2006r. liczba przestępstw przypadających na tysiąc mieszkańców w dzielnicy Śródmieście wynosiła 85,93, w Warszawie 40,48, a w województwie mazowieckim 36,6. Taka sytuacja może powodować poczucie zagrożenia bezpieczeństwa mieszkańców naszej dzielnicy.

W poprzednich latach wskaźnik przestępczości utrzymywał się na poziomie ok. 100 -110 przestępstw na 1000 mieszkańców. Obecnie nastąpił spadek, co rokuje poprawę bezpieczeństwa w Śródmieściu. Niepokojąco wzrasta liczba popełnianych kradzieży, których wzrost zanotowano w latach 2002-2005 o 19%. Maleje natomiast liczba rozbojów, o 31% w tym samym okresie (patrz: Tabela 5.).

Dzielnica Śródmieście jest obszarem, gdzie notuje się najwięcej przestępstw i naruszeń prawa. W 2006 roku, stwierdzonych w zakończonych postępowaniach przygotowawczych było 11271 przestępstw. Ilość postępowań karnych wskazuje na konieczność wprowadzania programów pracy z młodzieżą, aby pokazać jej, że nie można budować własnej przyszłości na bazie łamania prawa.

Na podstawie danych straży miejskiej można określić rejony, w których notuje się wzmożoną aktywność przestępczą w określonych kategoriach. Dla przykładu, dużą część z ogólnej liczby rozbojów dokonuje się w rejonie: al. Armii Ludowej, Al. Jerozolimskie (zwłaszcza okolice Dworca Centralnego), al. Jana Pawła II, Świętokrzyska, ul. Marszałkowska (zwłaszcza róg ul. Nowogrodzkiej), ul. Mazowiecka, ul. Mokotowska, a także Placu Defilad (okolice stacji Metro Centrum) i Placu Powstańców Warszawy. Z kolei przypadki kradzieży mienia zdarzają się przede wszystkim w rejonach: ul. Marszałkowskiej, al. Jana Pawła II (Centrum handlowe Arkadia), ul. Nowogrodzkiej (róg ul. Kruczej oraz róg Alei Jerozolimskich), ul. Mokotowskiej, alei 3 Maja, ul. Nowy Świat i ul. Foksal. Zjawiska te mają miejsce najczęściej w rejonach, gdzie są pustostany oraz budynki niezamieszkałe. Rejony te są często patrolowane przez straż miejską i policję.

Tabela 5.

Przestępczość							
	wskaźnik	Jednostka miary	Wartość wskaźnika w roku				
			2004	2005	2006	2007	2008
1.	Liczba przestępstw (ogółem)	przestępstwo	1431	15005	11271	8582	8652
2.	Skala zjawiska przestępczości	Przestępstwo na 1000 mieszkańców	105	110	84,85	66,57	67
3.	Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu	Przestępstwo	71	68	142	161	120
4.	Popelnione kradzieże	Kradzież	6194	6690	5504	4148	3752
5.	Skala kradzieży	Kradzież na 1000 mieszkańców	45,6	49,1	41,43	31,69	29,05
6.	Liczba rozbojów	Rozbój	827	669	425	321	267
7.	Skala rozbojów	Rozbój na 1000 mieszkańców	6,1	4,9	3,19	2,45	2,06

Dane pochodzą z „Panorama dzielnic Warszawy w 2008 roku, Wydawnictwa GUS 2008r.”

Oprócz policji rozpoznanie miejsc zagrożonych patologiami społecznymi na obszarze Śródmieścia prowadzi straż miejska. Najbardziej dokuczliwe zjawiska to:

- dewastacje mienia,
- kradzieże (pojazdów, kieszonkowa, w placówkach handlowych),
- włamania do mieszkań, piwnic i pojazdów,
- bójki i pobicia,
- spożywanie alkoholu w miejscach publicznych oraz tzw. libacje,
- zakłócanie ciszy i spokoju nocnego,
- zakłócanie porządku publicznego (zaczepianie przechodniów przez grupy młodzieży tzw. blockersi).

Poniższa tabela ilustruje miejsca, gdzie w 2007r. najczęściej występowały najbardziej dokuczliwe dla mieszkańców czyny przestępcze. Z poniższych danych wynika, że najbardziej narażonym na zjawiska patologiczne jest rejon Dworca Centralnego i Placu Defilad.

ulica	czyn	ilość
Nowogrodzka 7/9	dewastacja mienia	3
Stanisława Dubois 4	dewastacja mienia	3
al. Wyzwolenia 7	dewastacja mienia	3
Przechodnia 2	dewastacja mienia	3
Foksal 11	dewastacja mienia	2
Smolna 5	dewastacja mienia	2
Dzielna 5	dewastacja mienia	2
al. Solidarności 82	dewastacja mienia	2
Nowolipie 12	dewastacja mienia	2
Elektoralna 12a	dewastacja mienia	2
Marszałkowska 140	dewastacja mienia	2

al. Jana Pawła II 46/48	kradzież	53
Marszałkowska 104/122	kradzież	12
Plac Defilad 1	kradzież	11
Złota 53	kradzież	3
Złota 59	kradzież	3
Czerniakowska 128	kradzież	3

Nowosielecka 22	włamanie	2
Czerniakowska 203a	włamanie	1
Koźła 3	włamanie	1
Karowa 14/16	włamanie	1
Stefana Jaracza 1	włamanie	1
Hoża 42	włamanie	1
Hoża 1	włamanie	1

Plac Defilad 1	spożywanie alkoholu	267
Hoża 40	spożywanie alkoholu	117
Al. Jerozolimskie 54 (Dworzec Centralny)	spożywanie alkoholu	41
al. Jana Pawła II 66	spożywanie alkoholu	40
Krzywe Koło 12/14a	spożywanie alkoholu	40
Królewska 43	spożywanie alkoholu	38
Warecka 8	spożywanie alkoholu	31
Al. Jerozolimskie 50	spożywanie alkoholu	29

Sempołowskiej 4	bójka	7
al. Niepodległości 196	bójka	9
Waryńskiego 12	bójka	4
Plac Defilad 1	bójka	3
Al. Jerozolimskie 61	bójka	2
Polna 7	bójka	2
Niska 5	bójka	2
Nowy Świat 21a	bójka	2
Al. Jerozolimskie 47	bójka	2
Kruczkowskiego 12b	bójka	2
Hoża 40	bójka	2

Al. Jerozolimskie 6	zakłócanie ciszy nocnej	295
Sienkiewicza 3	zakłócanie ciszy nocnej	41
Mokotowska 4/6	zakłócanie ciszy nocnej	21
Dobra 31	zakłócanie ciszy nocnej	14
Sienkiewicza 4	zakłócanie ciszy nocnej	14
Dobra 33	zakłócanie ciszy nocnej	13
Grzybowska 6/8/10	zakłócanie ciszy nocnej	12
Chmielna 2	zakłócanie ciszy nocnej	11
al. Wyzwolenia 14a	zakłócanie ciszy nocnej	11
Hoża 40	zakłócanie ciszy nocnej	11

Pl. Defilad 1	zakłócanie spokoju w nocy	117
---------------	---------------------------	-----

Al. Jerozolimskie 54 (Dworzec Centralny)	zakłócanie spokoju w nocy	38
Świętojańska 17	zakłócanie spokoju w nocy	22
Al. Jerozolimskie 50	zakłócanie spokoju w nocy	20
Corazziego 4	zakłócanie spokoju w nocy	17
Al. Jerozolimskie 6	zakłócanie spokoju w nocy	15
Hoża 40	zakłócanie spokoju w nocy	15

Dane zebrane przez Straż Miejską w sierpniu 2007r.

Warunki mieszkaniowe

Charakterystycznym elementem pejzażu centralnego rejonu Śródmieścia są kwartały o zwartej, przedwojennej zabudowie. Znajdujące się tu budynki, administrowane, w przeważającej części, przez Zakład Gospodarowania Nieruchomościami, często objęte są roszczeniami byłych właścicieli, wywłaszczonych dekretem z dnia 26 października 1945 r. W przypadkach, w których sąd uznał zasadność roszczeń, do czasu zwrotu nieruchomości Zarząd Gospodarowania Nieruchomościami nie może dokonać prac remontowych (tylko roboty o charakterze interwencyjnym), co staje się przyczyną stopniowej degradacji tych obiektów. Często okazuje się też, że właściciele odzyskujący kamienice nie są w stanie zapewnić środków na przeprowadzenie koniecznych remontów. W wielu kamienicach brak jest instalacji centralnego ogrzewania a lokatorzy ogrzewają pomieszczenia za pomocą pieców węglowych lub elektrycznych. Stan instalacji technicznych w wielu budynkach wymaga pilnej interwencji lub wymiany. Najgorzej prezentują się nieruchomości zlokalizowane w kwartałach ograniczonych ulicami:

1. Piękna, Marszałkowska, Aleje Jerozolimskie, Aleje Ujazdowskie,
2. Emilii Plater, Aleje Jerozolimskie, Poznańska, Koszykowa,
3. Marszałkowska, Aleje Jerozolimskie, Bracka, Mokotowska i Koszykowa
4. Marszałkowska, Armii Ludowej, Aleje Jerozolimskie, Chałubińskiego,

Dzielnica Śródmieście ma bardzo wysoki odsetek budynków wybudowanych przed rokiem 1989, wynosi on 97,06 % w stosunku do ogólnej liczby budynków. Dla Warszawy ten współczynnik wynosi 73,84%, a w województwie mazowieckim 81,0%. Bardzo dużo kamienic jest zdekapitalizowanych i wymagających natychmiastowego, generalnego remontu.

W naszej dzielnicy jest 1831 mieszkań, w których nie ma łazienki, stanowi to 2,57% ogólnej liczby mieszkań. W 3183 mieszkaniach nie ma centralnego ogrzewania. Instalacji gazowej nie posiada 5166 mieszkań, stanowi to 7,24% ogólnej liczby mieszkań w Śródmieściu. Spośród 1917 budynków mieszkalnych Śródmieścia aż 270 wybudowano przed 1918 rokiem.

Z przytoczonych wyżej danych wynika, że dzielnica Śródmieście ma dużo starych budynków, które należy doposażyć w instalacje techniczne. Niesprawne instalacje techniczne oraz niekonserwowane od lat elewacje budynków mogą w krótkim czasie stać się poważnym zagrożeniem dla życia i zdrowia mieszkańców.

Pewnym wyznacznikiem wzrostu komfortu życia mieszkańców Śródmieścia może być zwiększający się konsekwentnie średni metraż w lokalach mieszkalnych, w przeliczeniu na osobę (w roku 2004 wyniósł on 25,4 m², w stosunku do 24,47 m² w roku 2002). Jednocześnie jednak niepokoi szybki przyrost liczby rodzin oczekujących na mieszkania socjalne (o 100% w roku 2005 w stosunku do roku 2002) i nierozwiązany problem lokali wspólnych (tj. zamieszkałych przez więcej niż jedna

rodzinę), które zajmuje przeszło 2% wszystkich mieszkańców dzielnicy. Istniejące obecnie regulacje prawne w wielu przypadkach utrudniają poprawę tego stanu rzeczy. Ograniczone możliwości finansowe ZGN nie wystarczają też do zaspokojenia potrzeb osób oczekujących na mieszkania komunalne.

Tabela 6.

WARUNKI MIESZKANIOWE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania komunalne	rodzin	555	401	386	434
2.	liczba pustostanów w komunalnych lokalach wspólnych	pustostanów	126	113	125	131
3.	liczba przyznanych lokali w komunalnych lokalach wspólnych	lokali	70	8	5	6
4.	liczba osób zamieszkujących komunalne lokale wspólne	osób	3 001	2 901	2 826	2 831
5.	liczba izb w komunalnych lokalach wspólnych	izb	3 306	3 236	3 164	3 126
6.	ogólna powierzchnia komunalnych lokali wspólnych	m ²	74 637,88	73 722,2	71 649,3	70 757,59
7.	zagęszczenie w komunalnych lokalach wspólnych	a) m ² /mieszkańca	24,87	25,41	25,35	24,99
		b) mieszkańców/izbę	0,90	0,89	0,89	0,90
8.	liczba komunalnych pustostanów – lokali samodzielnych	pustostanów	501	561	586	580
9.	liczba przyznanych komunalnych lokali samodzielnych	mieszkań	223	132	113	97
10.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania socjalne	rodzin	202	228	343	404
11.	liczba przyznanych lokali w socjalnych lokalach wspólnych	lokali	0	0	0	4
12.	liczba osób zamieszkujących socjalne lokale wspólne	osób	34	37	48	58
13.	liczba izb w socjalnych lokalach wspólnych	izb	16	19	24	35
14.	Ogólna powierzchnia socjalnych lokali wspólnych	m ²	331,95	421,49	563,36	783,46
15.	zagęszczenie w socjalnych lokalach wspólnych	a) m ² /mieszkańca	9,76	11,39	11,73	13,50
		b) mieszkańców/izbę	2,12	1,94	2	1,65
16.	liczba przyznanych socjalnych lokali samodzielnych	mieszkań	68	30	50	48
17.	ogólna powierzchnia wszystkich lokali mieszkalnych	m ²	3 377 200	3 441 429	3 452 681	3 477 398
17a.	ogólna powierzchnia wszystkich lokali mieszkalnych (tylko zasoby komunalne, w tym socjalne)	m ²	864 367	844 607	820 565	787 373
18.	zagęszczenie w lokalach mieszkalnych ogółem	m ² /mieszkańca	24,47	25,24	25,4	25,72
19.	liczba mieszkań oddanych do użytku	mieszkań	114	423	136	316
20.	liczba mieszkań z zasobów ZGN poddanych remontowi	mieszkań	393	136	193	164
21.	odsetek osób korzystających z centralnego ogrzewania	%	88			

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Wydział Zasobów Lokalowych Urzędu Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy i Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy - stan I połowa 2005 r.

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Wydział Zasobów Lokalowych Urzędu Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy.

Specyficznym problemem osiedla Muranów, powstałego na miejscu zniszczonej wojną zabudowy, jest zjawisko osiadania gruntów, prowadzące do poważnych uszkodzeń murów budynków i zapadania się podwórzy. Teren ten wymaga przeprowadzenia kompleksowej analizy geologicznej i odpowiednich prac zabezpieczających.

Komunikacja

W przeciągu pięciu lat spadła liczba wydawanych w dzielnicy praw jazdy oraz liczba rejestrowanych pojazdów. Szacuje się, że ok. 70% wszystkich pojazdów zarejestrowanych jest na osoby prawne.

Tabela 7.

Lp.	wskaźnik	jednostka	2002	2003	2004	2005	2006
1.	Liczba wydanych praw jazdy	sztuka	12 359	9 141	8 900	6 876	8502
2.	Liczba zarejestrowanych pojazdów	sztuka	27 347	25 645	18 684	15 539	16843

Modernizacja i remont ulic jest jednym z ważniejszych zadań samorządu. Od jakości dróg oraz organizacji ruchu zależy bezpieczeństwo poruszających się po mieście pojazdów. Zarząd Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście interweniuje tam, gdzie ulice i chodniki nie spełniają określonych standardów. Coraz więcej pieniędzy przeznaczana się na modernizacje i częściowe remonty nawierzchni jezdni.

Tabela 8.

Kompleksowe modernizacje ulic /administrowanych przez ZTP/						Remonty częściowe nawierzchni			
rok	liczba	Długość w mb	Jezdnie w m ²	Chodniki w m ²	Wartość w tys. zł	Jezdnie w m ²	Chodniki w m ²	Wartość w tys. zł	
2002	10	1930	16740	11630	4128	2390	7505	650	

2003	8	1230	10540	10375	2508	4080	7115	735
2004	9	1950	17530	12530	4417	1930	7125	690
2005	8	2235	20020	18880	5900	3660	5700	778
2006	6	1060	8778	8707	3507	3970	4330	868

Opracowano na podstawie danych Zarządu Terenów Publicznych Warszawa -Śródmieście

Najbardziej widoczny jest wzrost w wydatkowaniu pieniędzy na oznakowanie, konserwację i wprowadzanie nowej organizacji ruchu. ZTP Warszawa Śródmieście zwiększyło wydatki z 174 tys. zł w 2002 r. do kwoty 807 tys. zł w 2006 r. Wzrost o ponad 463% w skali 5 lat, który przedstawia tabela 8a.

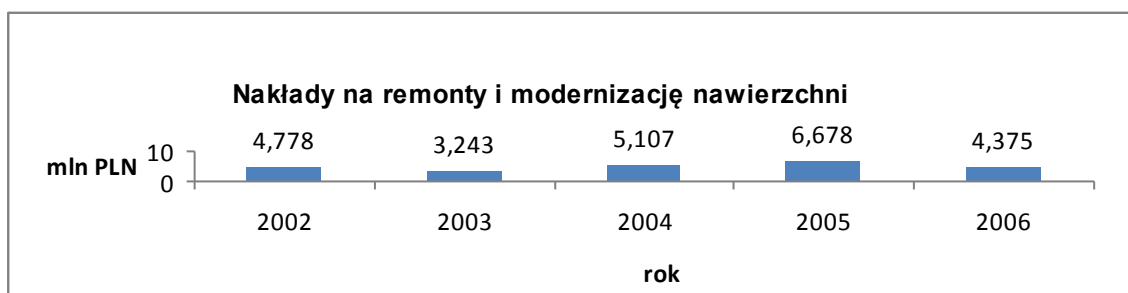
Tabela 8a.

rok	Oznakowanie ulic – konserwacja i wprowadzenie nowej organizacji ruchu (nakłady w tys. zł)
2002	174
2003	326
2004	294
2005	640
2006	807

Opracowano na podstawie danych Zarządu Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście.

Zarząd Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście planuje w latach 2006-2008, wykonanie ośmiu remontów ulic rocznie. Przewiduje jednocześnie, iż wydatki dotyczące kompleksowych modernizacji, remontów częściowych i oznakowania będą kształtowały się odpowiednio na poziomie 4,5 mln zł, 700 tys. zł oraz 750 tys. zł. Wszystkie kwoty są kwotami netto. Wzrost wydatków na oznakowanie wynika z konieczności dostosowania do końca 2008 r. elementów organizacji ruchu do nowego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03.07.2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych. Z 219 ulic gminnych, które są administrowane przez Zarząd Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście wyremontowano w ciągu 12 lat istnienia Zarządu, około 50 % ogólnej ilości dróg.

Opracowanie własne na podstawie danych Zarządu Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście.

Zarząd Dróg Miejskich w latach 2004 – 2005 wykonał w centrum Śródmieścia (w rejonie ulic: Aleje Jerozolimskie, ul. Marszałkowska, ul. Świętokrzyska) remont chodników:

- ul. Świętokrzyska na odcinku Marszałkowska – Czackiego,
 - ul. Marszałkowska na odcinku Widok – Świętokrzyska - strona wschodnia,
 - ul. Jasna na odcinku Świętokrzyska – Złota,
- oraz remont nawierzchni bitumicznej ul. Marszałkowskiej na odcinku Al. Jerozolimskie – Królewska (obie strony ulicy).

Zarząd Dróg Miejskich wykonał remonty ciągów komunikacyjnych: Aleje Jerozolimskie, Marszałkowska, Świętokrzyska. W roku 2006 przewiduje wykonanie: remontu nawierzchni chodników:

- ul. Zgody na odcinku Złota – Chmielna.

Na rok 2007 Zarząd Dróg Miejskich zaplanował remont nawierzchni chodników na Placu Powstańców Warszawy oraz wymianę nawierzchni bitumicznej na ulicach:

- Krucza, na odcinku Al. Jerozolimskie – Bracka,
- Zgody, na odcinku Chmielna – Złota,
- Szpitalna, na odcinku Chmielna – Plac Powstańców,
- Jasna, na odcinku Świętokrzyska – Złota,
- Plac Powstańców Warszawy - o ile pozwolą na to środki finansowe.

Wykaz wykonanych robót w latach 2002-2005 – Inwestor ZDM

2002

1. Budowa ul. L. Waryńskiego, odcinek Rondo Jazdy Polskiej - ul. Batorego /540mb/ - budowa jezdni, chodników, zatok autobusowych, oświetlenia i sygnalizacji świetlnej.

2003

1. Modernizacja ulicy Boya Żeleńskiego /220mb/, Batorego i Waryńskiego na odc. Rondo Jazdy Polskiej – Batorego /530mb/ – Puławska – przebudowa w/w ulic w pełnym zakresie + sygnalizacja świetlna + oświetlenie + przebudowa torowiska + uzbrojenie podziemne.

Inwestycje realizowane przez ZDM na terenie Dzielnicy Śródmieście w latach 2006 – 2008

1. Remont Krakowskiego Przedmieścia; 2006 – 2008
2. Remont ul. Marszałkowskiej odcinek Plac Konstytucji – Plac Unii Lubelskiej; termin zakończenia 2006 r.
3. Remont nawierzchni ciągu pieszego wraz ze schodami i kandelabrami wzdłuż siedziby Prezydenta m. st. Warszawy; 2006 – 2008
4. Remont nawierzchni ciągu pieszego w ul. Marszałkowskiej na odcinku Al. Jerozolimskie – ul. Widok; 2006 – 2008
5. Budowa ścieżki rowerowej wzdłuż ul. Waryńskiego na odcinku ul. Batorego – Plac Konstytucji; w 2006 roku dokumentacja projektowa, w 2007 roku realizacja
6. Remont zabytkowego wiaduktu na ul. Karowej - 2006 r.
7. Remont wieżyc W1, W14, W15 mostu i wiaduktu im. Ks. J. Poniatowskiego - 2006 r. oraz nawierzchni jezdni w 2008r.
8. Przebudowa ul. Andersa wraz z budową nowych wiaduktów nad torami PKP planowana realizacja 2008, 2009 - część inwestycji leży na terenie dzielnicy Śródmieście.

Infrastruktura techniczna i funkcjonalna

Szczególnie wysokim wskaźnikiem degradacji infrastruktury technicznej i funkcjonalnej charakteryzują się obszary Śródmieścia:

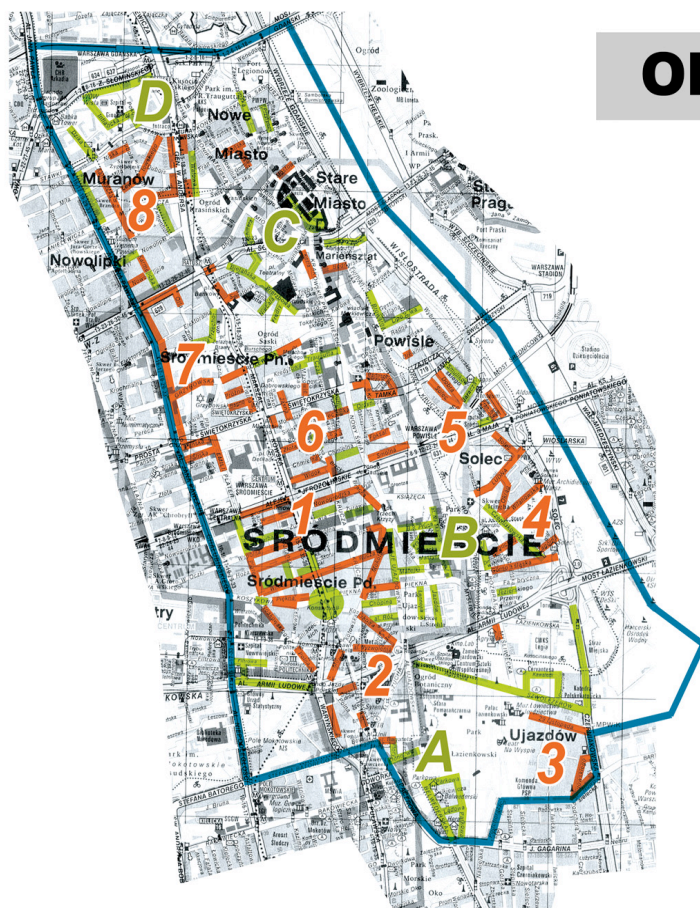
1. Stare Miasto i rejon Trasy W Z.
2. Plac Defilad – otoczenie PKiN.
3. Rejon Dworca Gdańskiego (rejon Fortu Traugutta).
4. Rejon Dworca Powiśle (rejon ulicy Kruczkowskiego).
5. Okolice ul. Zajęczy i Drewnianej.
6. Rejon stadionu klubu „Legia” przy ul. Łazienkowskiej.
7. Otoczenie budynku „Cepelia” u zbiegu:
 - Al. Jerozolimskich,
 - ul. Marszałkowskiej i ul. Nowogrodzkiej.

Przeglądy stanu technicznego, naprawy, modernizacje głównych magistral infrastruktury technicznej (wodociągi, kanalizacja, gaz, energia elektryczna) prowadzone są przez gestorów tych mediów. Zasadne jest koordynowanie projektów rewitalizacyjnych z uwzględnieniem problemów dotyczących infrastruktury technicznej.

Z punktu widzenia rozwoju dzielnicy Śródmieście bardzo ważne jest zagospodarowanie Placu Defilad, które może pociągnąć za sobą potrzebę uporządkowania podziemnej gospodarki sieciowej na tym obszarze. Przyszłościowym rozwiązaniem może być budowa kanałów zbiorczych dla wszystkich sieci w tym rejonie miasta.

Istnieje konieczność modernizacji i rozbudowy systemu zasilania w energię elektryczną. Obecna rezerwa energetyczna jest niewielka, a przy intensywnym rozwoju miasta może okazać się niewystarczająca. W zadaniach inwestycyjnych dystrybutora energii przewidywana jest modernizacja Rozdzielczego Punktu Zasilania (RPZ) – Powiśle, która powinna zabezpieczyć ten rejon przed zagrożeniem niedoboru energii. Zasadne byłoby przeanalizowanie możliwości zastosowania odnawialnych źródeł energii w modernizowanych obiektach użyteczności publicznej. Pierwsze instalacje tego typu zostały zastosowane w 2009r w Ośrodku Sportu i Rekreacji przy ul. Polnej 7a, w Gimnazjum nr 37 przy ul. Niskiej 5 oraz w Szkole Podstawowej nr 32 przy ul. Lewartowskiego 2.

Obszary ubóstwa

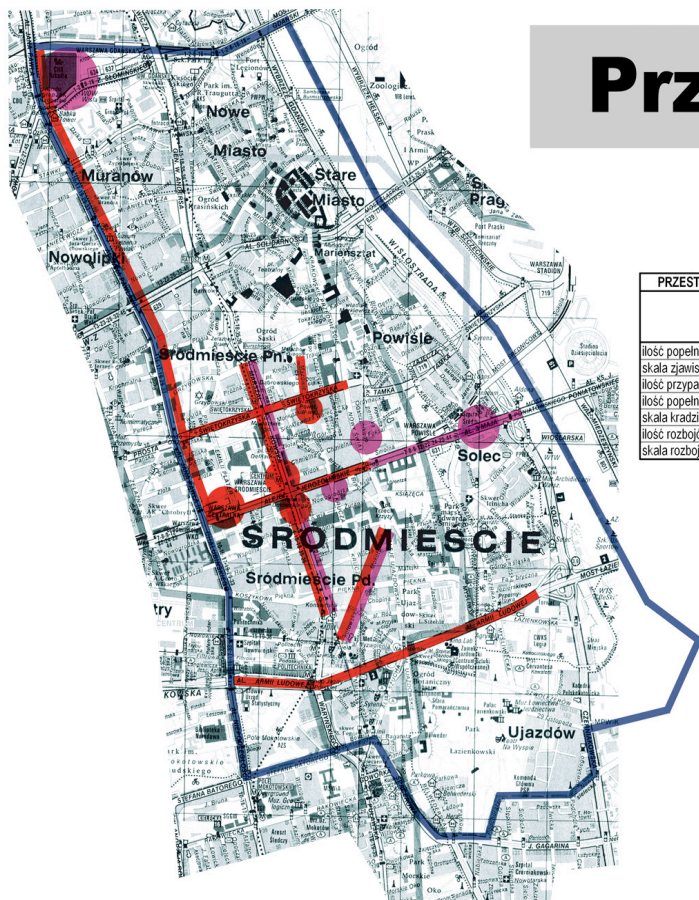
OBSZARY UBÓSTWA		
LP.	GRANICE OBSZARU (ulicami)	ILOŚĆ RODZIN OBJĘTYCH POMOCĄ W 2005 R.
1.	Noakowskiego, Emili Plater, Aleje Jerozolimskie, Bracka, Aleje Ujazdowskie, Piękna, Koszykowa	550
2.	Ulice: Waryńskiego, Bagatela, Aleja Szucha, Koszykowa, Plac Konstytucji, Polna	164
3.	29 Listopada, Czerniakowska, Nowosielecka, Sułgowskiego	83
4.	Fabryczna, Rozbrat, Szara, Wilanowska, Solec, Zagrna	127
5.	Ludna, Solec, Wybrzeże Kościuszkowskie, Topiel	80
6.	Marszałkowska, Królewska, Krakowskie Przedmieście, Bartoszewicza, Kopernika, Smolna, Widoł	250
7.	Sienna, Jana Pawła II, Aleja Solidarności, Senatorska, Marszałkowska, Świętokrzyska, Emili Plater	321
8.	Andersa, Niska, Kamelicka, Nowolipie	152

ZJAWISKA SPOŁECZNE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	Łączna ilość wszystkich osób korzystających z zapomóg opieki społecznej	osoba	13	19	16	15
2.	Ilość osób korzystających z pomocy społecznej z tytułu ubóstwa	osoba	4 160	4 208	4 301	3 910
3.	Ilość rodzin z problemem alkoholowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	328	350	400	422
4.	Ilość rodzin z problemem narkotykowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	20	24	30	27
5.	Ilość przyznanych dodatków mieszkaniowych	dodatek	5 069	5 312	5 132	4 466
6.	Ilość osób bezrobotnych (ogółem)	osoba	5 358	5 307	5 119	4 636
7.	skala bezrobocia w dzielnicy	%	3,80	3,89	3,82	3,4
8.	Ilość osób bezrobotnych bez prawa do zasiłku	osoba	4 798	4 816	4 707	4 197
9.	odsetek bezrobotnych bez prawa do zasiłku	%	89	90	92	90
10.	Ilość pozostających bez pracy kobiet	kobieta	2 600	2 614	2 508	2 338
w tym: kobiet bez prawa do zasiłku (zawsze stan na dzień 31.XII)						
11.	kobieta	kobieta	2 303	2 341	2 292	2 118
12.	odsetek kobiet w ogólnej liczbie bezrobotnych	%	48,52	49,25	48,99	50,43
13.	Ilość rodzin niepełnych, korzystających z pomocy społecznej	rodzina	740	811	712	710
14.	liczba zawartych małżeństw	małżeństwo	636	783	807	
15.	liczba rozwodów	rozwód	332	390	311	

- największe ubóstwo **1** - obszar
- najmniejsze ubóstwo **A** - obszar
- granica Dzielnicy Śródmieście

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej.

Przestępczość

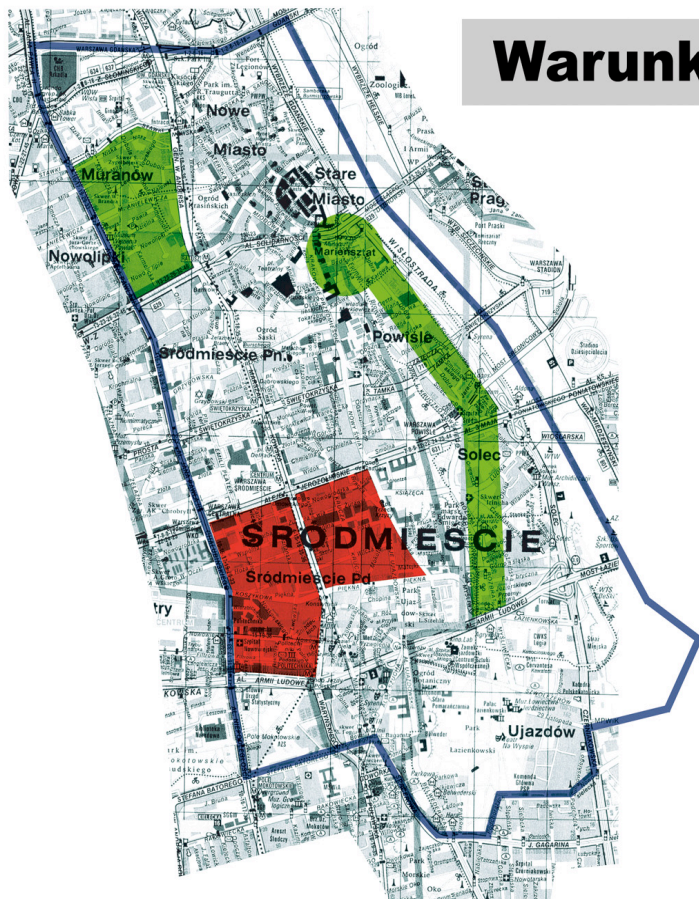

PRZESTĘPCZOŚĆ		WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	2002	2003	2004	2005
ilość popełnionych przestępstw (ogółem)	Przestępstwo	14 055	15 266	14 310	15 005
skala zjawiska przestępczości	przestępstwo/1 000 mieszkańców	102	112	105	110
ilość przypadków pobicia, bójki	Przestępstwo	58	70	71	68
ilość popełnionych kradzieży	Kradzież	5 264	6 198	6 194	6 690
skala kradzieży	kradzież/1 000 mieszkańców	38	47,6	45,6	49,1
ilość rozbojów	Rozboj	971	1 023	827	669
skala rozbojów	rozboj/1 000 mieszkańców	7	7,5	6,1	4,9

- rejon wzmożonych rozbojów
- rejon wzmożonych kradzieży

Opracowanie własne na podstawie danych Komendy Rejonowej Policji Warszawa I.

Warunki mieszkaniowe

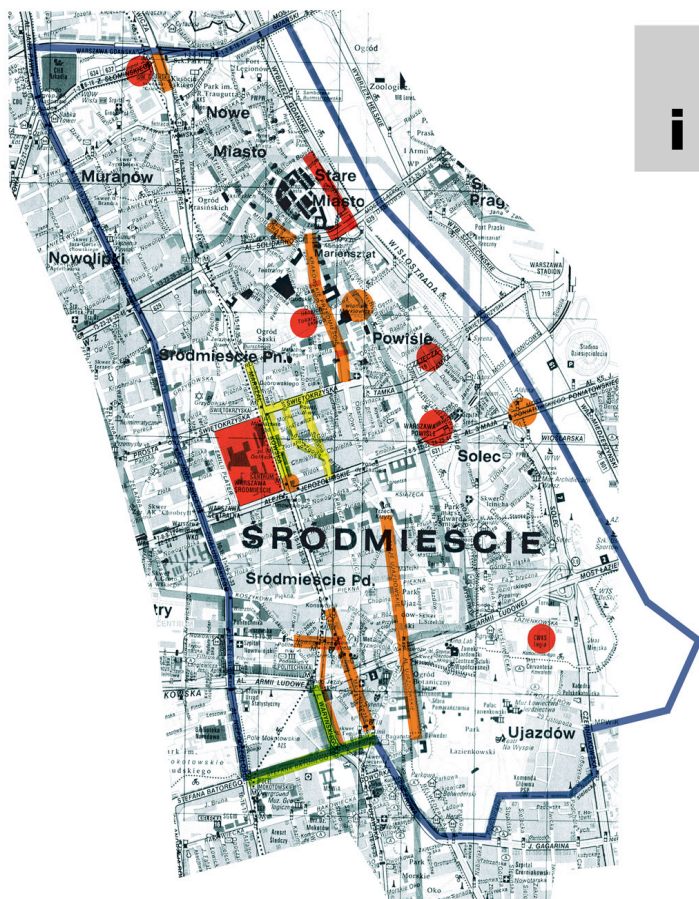

I. WARUNKI MIESZKANIOWE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania komunalne	rodzin	555	401	386	431
2.	liczba pustostanów w komunalnych lokalach wspólnych	pustostanów	126	113	125	131
3.	liczba przyznanych lokali w komunalnych lokalach wspólnych	lokali	70	8	5	6
4.	ilość osób zamieszkujących komunalne lokale wspólne	osób	3 001	2 901	2 826	2 831
5.	ilość izb w komunalnych lokalach wspólnych	izb	3 306	3 236	3 164	3 126
6.	ogólna powierzchnia komunalnych lokali wspólnych	m ²	74	73	71	70
7.	zageszczenie w komunalnych lokalach wspólnych	a) m ² /mieszkanca	637,88	722,2	649,3	757,59
		b) mieszkańców/wizbę	24,87	25,41	25,35	24,99
8.	liczba komunalnych pustostanów – lokali samodzielnych	pustostanów	501	561	586	580
9.	liczba przyznanych komunalnych lokali samodzielnych	mieszkań	223	132	113	97
10.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania socjalne	rodzin	202	228	343	404
11.	liczba przyznanych lokali w socjalnych lokalach wspólnych	lokali	0	0	0	4
12.	ilość osób zamieszkujących socjalne lokale wspólne	osób	34	37	48	58
13.	ilość izb w socjalnych lokalach wspólnych	izb	16	19	24	35
14.	ogólna powierzchnia socjalnych lokali wspólnych	m ²	331,95	421,49	563,36	783,46
15.	zageszczenie w socjalnych lokalach wspólnych	a) m ² /mieszkanca	9,76	11,39	11,73	13,50
		b) mieszkańców/wizbę	2,12	1,94	2	1,65
16.	liczba przyznanych socjalnych lokali samodzielnych	mieszkań	68	30	50	48
17.	ogólna powierzchnia wszystkich lokali mieszkalnych	m ²	3 377 200	3 441 429	3 452 681	
18.	zageszczenie w lokalach mieszkalnych ogółem	m ² /mieszkanca	24,47	25,24	25,4	
19.	liczba mieszkań oddanych do użytku	mieszkań	114	423	136	

- kwartały budynków znajdujących się w najgorszym stanie technicznym
- problem zapadania się gruntów i osuwania się skarpy

Opracowanie na podstawie danych Zakładu Gospodarowania Nieruchomościami Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy.

Komunikacja i inwestycje ZDM

KOMUNIKACJA						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	ilość wydanych praw jazdy	sztuka	12 359	9 141	8 900	6 878
2.	ilość zarejestrowanych pojazdów	sztuka	27 347	25 645	18 684	15 539

ROK	KOMPLEKSOWE MODERNIZACJE ULIC /administrowanych przez ZTP/					REMONTY CZĄSTKOWE NAWIERZCHNI		
	ilość	Długość w m	Jezdnie w m²	Chodniki w m²	wartość w tys. zł.	jezdnie w m²	chodniki w m²	wartość w tys. zł.
2002	10	1 930	16 740	11 630	4 128	2 390	7 505	650
2003	8	1 230	10 540	10 375	2 508	4 080	7 115	735
2004	9	1 950	17 530	12 530	4 417	1 930	7 125	690
2005	8	2 235	20 020	18 880	5 900	3 660	5 700	778

- planowane przez ZDM remonty nawierzchni na lata 2006 i 2007
- wykaz robót wykonanych w latach 2002-2005
- inwestycje ZDM zaplanowane do realizacji na lata 2006-2008
- obszary charakteryzujące się szczególnie wysokim wskaźnikiem degradacji infrastruktury technicznej i funkcjonalnej

Opracowanie własne na podstawie danych Zarządu Dróg Miejskich.

Główne kryteria doboru obszarów rewitalizacji (po przeprowadzonej wstępnej analizie)

1. Obszary kryzysowe uwzględniające problemy społeczne (zagrożenie bezpieczeństwa, margines społeczny, żebractwo), degradacja przestrzeni publicznej, utrudnienia komunikacyjne,
2. Zróżnicowana struktura przestrzenna - od gęstej, historycznej, po luźną, umożliwiającą wprowadzenie nowej zabudowy (intensyfikacja wykorzystania obszarów źle użytkowanych lub opuszczonych, słabiej zurbanizowanych).
3. Stymulacja rozpoczętych procesów odnowy - wzmocnienie procesu inwestowania.
4. Obszar zaniku aktywności gospodarczej oraz społecznej,
5. Obszary, o których przyszłości można decydować na niskim szczeblu zarządzania.

Obszary rewitalizacji obejmują przede wszystkim działania związane z uporządkowaniem istniejącej tkanki miejskiej, tak by mogła spełniać oczekiwania mieszkańców.

Generalnym celem działań rewitalizacyjnych w Dzielnicy Śródmieście jest ochrona przed degradacją materialną, społeczną lub duchową całych kwartałów miasta, poprzez poprawę jakości życia mieszkańców, uwypuklenie wartości historycznych Śródmieścia a także poprzez rozszerzenie funkcji turystycznych na całą dzielnicę (nie tylko tych rejonów, które od dawna są uznane za godne odwiedzenia i określone jako atrakcja turystyczna)

Historyczna zabudowa Śródmieścia opiera się głównie na budynkach wybudowanych w końcu XIX i na początku XX wieku. Obiekty te ze względu na swą wartość architektoniczną, artystyczną oraz historyczną objęte są ochroną konserwatorską. W Mikroprogramie Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście zabytkowe budynki znajdują szczególne miejsce, ponieważ to one nadają dzielnicy specyficzny klimat oraz zwiększają atrakcyjność inwestowania w taki obszar.

Za przyjęciem opcji rewitalizacji poszczególnych obszarów Śródmieścia przemawiają trzy argumenty:

- społeczny
- ekonomiczny
- kulturowy

Argument społeczny:

Zachowanie lub przywrócenie równowagi społecznej w życiu dzielnicy jest jednym z warunków zrównoważonego rozwoju naszego miasta. Na obrzeżach Warszawy spotkać można zabudowę jedno lub wielorodzinną, bliżej śródmieścia mamy charakterystyczną zabudowę spółdzielni mieszkaniowych, a w centrum zabytkowe kamienice mieszczańskie, bloki mieszkaniowe i wysokie biurowce. W podwarszawskich osiedlach domków jednorodzinnych swoje miejsce znaleźli ludzie aktywni zawodowo, ukierunkowani na sukces finansowy, w mieszkaniach spółdzielczych - mieszkańcy o przeciętnym statusie finansowym ale z dużym potencjałem intelektualnym, natomiast w centrum miasta, oprócz stałych mieszkańców, swojego miejsca do życia szuka margines społeczny. Najczęściej zgrupowany w budynkach o zmienionej po wojnie strukturze społecznej (podzielone

sztucznymi granicami mieszkania o dużych metrażach przydzielano kilku rodzinom, stymulując powstawanie konfliktów, wynikających z konieczności korzystania z wspólnych urządzeń sanitarnych i pomieszczeń kuchennych). Efektem utrzymania takiej struktury jest daleko posunięta dewastacja budynków, brak tożsamości lokatorów z miejscem zamieszkania, tworzenie się patologii społecznych (alkoholizm, prostytutka, bandytyzm), które powodują częste interwencje straży miejskiej i policji. W celu uzyskania trwałych rezultatów działań rewitalizacyjnych należałoby oprócz działań społecznych, oświatowych, dyscyplinujących (interwencje służb porządkowych) oraz remontowych zlikwidować sztuczne podziały mieszkań (przywrócić pierwotny układ przestrzenny pomieszczeń) oraz egzekwować od najemców realne koszty utrzymania budynków będących w zasobach miasta.

Argument ekonomiczny:

Istniejąca konkurencja pomiędzy dzielnicami zmusza i pobudza inwestowanie w centrum miasta. Skierowanie dużej części inwestycji mieszkaniowych do Śródmieścia (starych zasobów mieszkaniowych) oznacza poszukiwanie wysokiej jakości przestrzeni miejskiej, a tym samym wzrost wartości nieruchomości budowlanych w Śródmieściu. Wymaga to również sprecyzowania tożsamości i charakteru dawnej dzielnicy mieszkaniowej, po to aby stanowiła pozytywny element konkurencji międzydzielnicowej.

Argument kulturowy:

W celu osiągnięcia spójności społecznej w mieście ważne jest skupienie mieszkańców wokół starego centrum (proces starzenia się centrum). Równocześnie konieczne jest wytworzenie korzystnego wizerunku śródmieścia, poprzez podkreślenie istniejących tu atrakcji o wartościach poznawczych - dotyczy to zarówno turystów jak i mieszkańców miasta. Taka koncepcja stwarza okazję do aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym dzielnicy, wymusza tworzenie ośrodków działających na rzecz mieszkańców, przy jednoczesnym wzmocnieniu identyfikacji z miejscem zamieszkania. Tymczasem wyczuwalny jest podział pomiędzy mieszkańcami Śródmieścia a ludnością zamieszkałą na peryferiach Warszawy – zwróconą ku miejscom pracy w Śródmieściu i supermarketom na obrzeżach, który rozbija życie społeczne i kulturalne w centrum.

Kompleksowy program rewitalizacji na wybranych obszarach powinien obejmować:

- Modernizację i remonty budynków mieszkalnych różnych właścicieli i użytkowników,
- Scalanie podzielonych po II wojnie światowej mieszkań,
- Odnowę obiektów zabytkowych,
- Poprawę funkcjonowania infrastruktury technicznej,
- Rozwiązania systemowe związane z kosztami eksploatacji budynków będących własnością miasta.

A przez to osiągnięć się (jako efekt rewitalizacji):

- Poprawę jakości i funkcjonowania przestrzeni publicznych, oraz komunikacji,
- Rozwój małej i średniej przedsiębiorczości, rzemiosła, handlu, kultury i sztuki,
- Rozwój infrastruktury społecznej.

ROZDZIAŁ III

OBSZARY REWITALIZOWANE

Dzielnica Śródmieście to obszar, na którym oprócz zdarzeń pozytywnych często występują zjawiska kryzysowe. Niekorzystne uwarunkowania społeczno – gospodarcze mają znaczący wpływ na jakość życia oraz na zachowania mieszkańców dzielnicy. Kumulacja problemów społecznych na niewielkim obszarze może doprowadzić, w szybkim czasie, do degradacji tkanki miejskiej oraz do obniżenia standardów cywilizacyjnych. Kryzysową sytuację mogą powodować takie czynniki jak:

- **wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia.** W 2006r. z zasiłków pomocy społecznej, w przeliczeniu na 1000 mieszkańców, korzystało w dzielnicy Śródmieście 40,07 osób, w Warszawie – 33,1 osób, a w województwie mazowieckim aż 70. W 2008r. ze świadczeń pomocy społecznej w Śródmieściu korzystało 37 osób na 1000 mieszkańców.
- **wysoka stopa długotrwałego bezrobocia (udział długotrwale bezrobotnych wśród osób w wieku produkcyjnym).** Warszawa jest miastem, które ma jeden z niższych wskaźników długotrwałego bezrobocia. Dla całego miasta wynosi on 2,26%, w dzielnicy Śródmieście ten współczynnik wynosi 2,77%, natomiast dla województwa mazowieckiego ma wielkość 4,7%. Jednakże, mogą występować miejscowo obszary o poziomie bezrobocia przekraczającym poziom określony dla województwa mazowieckiego. W 2008r. wskaźnik długotrwałego bezrobocia w Śródmieściu wynosił 0,71%.
- **wysoki poziom przestępczości i wykroczeń.** W 2006r., na terenie Warszawy miało miejsce 67881 przestępstw, a w Śródmieściu aż 11413. Wskaźnik przestępczości w przeliczeniu na 1000 mieszkańców wynosi: dla województwa mazowieckiego 36,6, dla Warszawy 39,88, a dla Śródmieścia aż 85,93. w 2008r. wskaźnik ten wynosił 67 przestępstw w przeliczeniu na 1000 mieszkańców Śródmieścia.
- **niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej.** W 2006r. wskaźnik dla Warszawy wynosi 17,86 podmiotów na 100 mieszkańców, dla Śródmieścia 30,62 podmioty, a w województwie mazowieckim 11,8. W 2008r. wskaźnik ten wynosił 34 podmioty gospodarcze na 100 mieszkańców Śródmieścia.
- **porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego.** Pod tym kryterium (zgodnie z Wytycznymi Ministra Rozwoju Regionalnego) mieści się wysoki odsetek budynków wybudowanych przed rokiem 1989. Dla Warszawy wynosi on 73,84 % w stosunku do ogólnej liczby budynków, dla Śródmieścia 97,06% a dla województwa mazowieckiego 81,0%.

Z powyższych danych wynika, że całej dzielnicy Śródmieście nie można traktować jako obszar kryzysowy, definiowany za pomocą kryteriów określonych w Wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie programowania działań dotyczących mieszkalnictwa, z dnia 13 sierpnia 2008r. (dzielnica spełnia tylko kryteria dotyczące wysokiego poziomu przestępczości i wykroczeń oraz niskiego poziomu wartości zasobu mieszkaniowego).

Dodatkowo w naszej dzielnicy występują niekorzystne trendy demograficzne: od 2004r. do 2008r. saldo migracji w ruchu wewnętrznym jest ujemne, świadczy to o mniejszym zainteresowaniu zamieszkaniem w Śródmieściu i większej atrakcyjności oferty mieszkaniowej innych dzielnic. Negatywnym zjawiskiem jest również wysoki odsetek mieszkańców w wieku poprodukcyjnym w Śródmieściu, – w 2007r. wynosił on 27,2%, a dla Warszawy wynosił 20,2%. W 2008r. wynosił on dla Śródmieścia 27,3%, a dla Warszawy 20,55%.

Niekorzystne trendy demograficzne (ujemne saldo migracji oraz wysoki odsetek ludzi w wieku emerytalnym) mogą stać się przyczyną degradacji substancji mieszkaniowej oraz być powodem zmniejszenia poziomu inwestycji w Śródmieściu.

Stare i Nowe Miasto oraz Mariensztat podobszarem będącym w zasięgu działań o charakterze rewitalizacyjnym

Problemy wskazywane przez wspólnoty mieszkaniowe oraz liczne postulaty mieszkańców Starówki spowodowały konieczność wyodrębnienia z obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu mikroobszarów, które podlegałyby działaniom o charakterze rewitalizacyjnym.

Zasięg mikroobszarów:

Mikroobszar 1: ul. Brzozowa, ul. Celną, ul. Dawna, ul. Jezuicka, ul. Kamienne Schodki, Rynek Starego Miasta nr 2 – 26 (Strona Barssa), ul. Krzywe Koło,

Mikroobszar 2: ul. Freta nr 2-10, 12-50, 17-55, ul. Koźła, ul. Kościelna, ul. Zakroczymska, ul. Franciszkańska 1, Rynek Nowego Miasta 13/15/17, ul. Fondamińskiego.

Mikroobszar 3: ul. Mostowa 9/9A-27/29, ul. Podwale 23-29, Freta 2-10, 12-50, 17-55.

Mikroobszar 4: ul. Piekarska, ul. Piwna, ul. Rycerska, ul. Szeroki Dunaj, ul. Wąski Dunaj, Plac zamkowy 1/13.

Teren ten ma szczególne znaczenie dla historii miasta, jego wizerunku oraz tożsamości. Ze względu na występującą tam znaczną degradację techniczną zabytkowych budynków oraz problemy społeczne (duży odsetek osób w wieku poprodukcyjnym, częste interwencje policji i straży miejskiej, narkomania, alkoholizm), należy podjąć kroki, które mogłyby poprawić strukturę społeczną oraz wpłynąć na zmianę wizerunku zewnętrznego tego rejonu miasta. Uruchomienie działań naprawczych zwiększyłoby atrakcyjność turystyczną Śródmieścia oraz polepszyłoby standard życia mieszkańców Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu.

W mikroobszarze 1 spełnione są dwa kryteria wskazujące na sytuację kryzysową (zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Rozwoju Regionalnego z dnia 13 sierpnia 2008r.):

- wysoki poziom przestępczości i wykroczeń (liczba przestępstw na 1000 mieszkańców wynosi 57,6 przy wymaganej wartości referencyjnej na poziomie 36,6),
- porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego (stosunek liczby budynków wybudowanych przed rokiem 1989 do ogólnej liczby budynków). Ten parametr obejmuje 100% budynków na Starym i Nowym Mieście przy wymaganej wartości referencyjnej na poziomie 81 %.

W mikroobszarze 2 spełnione są dwa kryteria:

- Wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia (liczba osób korzystających z zasiłków pomocy społecznej na 1000 ludności wynosi 70,29 przy wymaganej wartości referencyjnej na poziomie 70,0),
- porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego (stosunek liczby budynków wybudowanych przed rokiem 1989 do ogólnej liczby budynków). Ten parametr obejmuje 100% budynków na Starym i Nowym Mieście przy wymaganej wartości referencyjnej na poziomie 81 %.

W mikroobszarze 3 spełnione jest jedno kryterium:

- porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego (stosunek liczby budynków wybudowanych przed rokiem 1989 do ogólnej liczby budynków). Ten parametr obejmuje 100% budynków na Starym i Nowym Mieście przy wymaganej wartości referencyjnej na poziomie 81 %.

W mikroobszarze 4 spełnione jest jedno kryterium:

- porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego (stosunek liczby budynków wybudowanych przed rokiem 1989 do ogólnej liczby budynków). Ten parametr obejmuje 100% budynków na Starym i Nowym Mieście przy wymaganej wartości referencyjnej na poziomie 81 %.

(dane statystyczne do określenia kryteriów pochodzą z końca 2008r.).

Dzielnica Śródmieście przeprowadziła również badania pod kątem wyznaczenia podobszaru kryzysowego w rejonie placu Konstytucji. Wyznaczając podobszar uwzględniono kamienice: przy ul. Koszykowej 30 (zgodnie ze wskazaniem komitetu monitorującego), 35, ul. Marszałkowskiej 30, 41, 43, 45/49, 34/50, 53, ul. Pięknej 28/34, placu Konstytucji 1, 2, 3, 4, 5, 6, ul. Śniadeckich 3 oraz ul. Waryńskiego 9, 26 i 28. Z zebranych danych wynika, że tylko w przypadku liczby podmiotów gospodarczych na 100 mieszkańców oraz w przypadku ilości budynków mieszkalnych wybudowanych przed rokiem 1989 spełnione są wymagania postawione w Wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 13 sierpnia 2008r.

Mikroprogram Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy jest zbiorem projektów, które mogą przyczynić się do uporządkowania przestrzeni miejskiej. Ze względu na zakres prac ich realizacja wymaga rozłożenia na wiele lat, dlatego zasadne jest podzielenie całości zadania na etapy.

W pierwszym etapie znalazły się obszary, których historyczne, reprezentacyjne oraz turystyczne znaczenie dla miasta jest największe (Stare i Nowe Miasto wraz z rejonem Skarpy Staromiejskiej oraz Mariensztat, Trakt Królewski z Nowym Światem i przylegającymi do niego ulicami Foksal, Chmielna) oraz takie obszary, w których zaawansowane procesy destrukcyjne wymagają pilnych działań rewitalizacyjnych. Niebagatelne znaczenie przy kwalifikacji, do którego etapu włączyć poszczególne obszary, miała konieczność koordynacji rozpoczętych już prac o charakterze rewitalizacyjnym.

I etap – obejmuje rejon Starego i Nowego Miasta, Skarpy Staromiejskiej, Mariensztatu, Krakowskiego Przedmieścia wraz z ul. Nowy Świat (ul. Foksal, ul. Chmielna) oraz Fort Traugutta.

W drugim etapie zaplanowano prace w obszarach zabudowanych budynkami, których stan techniczny wymaga kompleksowego remontu oraz działań systemowych eliminujących postępującą dewastację zachowanych, zabytkowych kamienic.

II etap – obejmuje obszar ograniczony ulicami: Aleje Jerozolimskie, ul. Marszałkowska, ul. Hoża, ul. E. Plater, obszar Pasażu „Wiecha” (na tyłach Domów Towarowych Centrum) oraz rejon ul. Mokotowskiej, ul. Kruczej i ul. Wilczej.

W trzecim etapie rewitalizowane będą obszary, których stopień degradacji jest znaczny a procesy przywracające prawidłowe relacje społeczne można rozłożyć w dłuższym czasie.

III etap – obejmuje starzejące się powojenne osiedle mieszkaniowe Muranów oraz kamienice, które w mniejszym stopniu uległy degradacji (obszar ograniczony ulicami

al. Jana Pawła II, al. Solidarności, ul. Marszałkowska, ul. Grzybowska. Etap ten obejmuje również przyrodniczy rejon Warszawy skupiający się wokół rzeki Wisły i Skarpy Warszawskiej, od Trasy Łazienkowskiej do Mostu Gdańskiego.

Sposób finansowania projektów

- środki publiczne - do 15 %
- środki z funduszy unijnych - do 85 %

Proponowana forma organizacyjna

Zakłada się, że projekty dotyczące budynków komunalnych będą realizowane przez miasto w zakresie posiadanych środków. Beneficjenci zewnętrzni (np. wspólnoty mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowe) będą występować o dotacje po spełnieniu wymagań formalnych i wpisaniu projektów do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy.

Potencjalni partnerzy

- jednostki samorządu terytorialnego, ich związki i stowarzyszenia,
- jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego posiadające osobowość prawną,
- spółdzielnie mieszkaniowe,
- wspólnoty mieszkaniowe,
- Towarzystwa Budownictwa Społecznego,
- inne jednostki organizacyjne ujęte w lokalnym programie rewitalizacji, które posiadają prawo do dysponowania daną nieruchomością,
- instytucje i organizacje (w tym organizacje pozarządowe) zajmujące się walką z bezdomnością, mieszkaniem chronionymi (np. dla wychodzących z więzień),
- kościoły i związki wyznaniowe (jeśli będą tworzyć placówki dla bezdomnych i mieszkania chronione),
- podmioty nie działające dla zysku, zajmujące się integracją różnych grup społecznych.

Promocja projektu rewitalizacji

- organizowanie konferencji dotyczących programu rewitalizacji
- wydawanie cyklicznego biuletynu informującego o programie rewitalizacji
- ulotki promujące program i jego założenia
- informacje na stronie internetowej Dzielnicy Śródmieście
- organizowanie konsultacji społecznych
- wystawy z przebiegu prac rewitalizacyjnych
- informacje przekazywane za pomocą lokalnych mediów

Główne kryteria identyfikacji projektów:

1. Obszary kryzysowe zagrożone problemami społecznymi oraz destrukcją przestrzeni publicznej (patologie społeczne, degradacja techniczna obiektów zabytkowych),
2. Zróżnicowana struktura przestrzenna - od gęstej, historycznej, po luźną, umożliwiającą wprowadzenie nowej zabudowy, odbudowę oficyn (intensyfikację wykorzystania obszarów źle użytkowanych lub opuszczonych, słabiej zurbanizowanych).
3. Stymulacja rozpoczętych procesów odnowy - wzmocnienie procesu inwestowania.
4. Położenie w obszarze zaniku aktywności społecznej.
5. Obszary, których przyszłość można kształtować w oparciu o decyzje podejmowane na stosunkowo niskim szczeblu zarządzania,

Generalnym celem działań przy wyborze określonych projektów, w pierwszej kolejności, była konieczność koordynacji prac już rozpoczętych i obejmujących najpilniejsze potrzeby. W drugiej kolejności była prowadzona analiza problemów społecznych, występujących w Śródmieściu oraz nakładanie się wielu zagadnień jednocześnie w danym obszarze (np.: obszar wpisany do rejestru zabytków lub objęty ochroną konserwatorską i występująca tam dewastacja budynków), „historia miejsca”, konieczność szybkich działań mających na celu ochronę przed dalszą degradacją materialną i społeczną. Dążenie do zrównoważonego rozwoju w dziedzinie mieszkaniowej, handlowo-usługowej i społecznej z uwzględnieniem intensyfikacji programów handlowo-usługowych a także rozszerzenie funkcji turystycznej na całe Śródmieście a nie tylko w obszarach od dawna uznanych za godne zobaczenia.

W dzielnicy Śródmieście dominuje zabudowa przełomu XIX i XX wieku, z tego okresu pochodzi większość zabytkowych obiektów architektonicznych i przemysłowych (np.: kamienice mieszkalne, elektrociepłownia na Powiślu, architektura obronna - forty w północnej części Śródmieścia) tworząc zespoły, osie widokowe oraz dominanty przestrzenne, którym warto zapewnić odpowiednią ekspozycję i przywrócić dawne znaczenie w krajobrazie miejskim.

W każdym przypadku remonty i modernizacje budynków służą programowi rewitalizacji jako działania towarzyszące głównym projektom, a każdy projekt spełnia co najmniej 2 cele i 3 działania Lokalnego Programu Rewitalizacji. Przy wyborze projektów uwzględniono potencjał społeczny dla poszczególnych obszarów.

Oczekiwane efekty projektów:

- Odnowa budynków o wysokich wartościach architektonicznych i estetycznych,
- Uwypuklenie wartościowego detalu architektonicznego,
- Wzmocnienie funkcji wnętrz urbanistycznych o charakterze przestrzeni publicznych na obszarze śródmiejskim,
- Odnowa i uporządkowanie przestrzeni wewnątrz zabudowy – podwórzy i skwerów,
- Podniesienie poziomu warunków zamieszkania poprzez modernizację infrastruktury technicznej,
- Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery poprzez modernizację systemów grzewczych (preferowane rozwiązania ekologiczne),

- Podwyższenie standardów zamieszkania, w odniesieniu do mieszkań komunalnych, co pozwoli władzom samorządowym na prowadzenie bardziej elastycznej i skuteczniejszej polityki mieszkaniowej,
- Likwidacja obszarów, gdzie występują patologie i negatywne zjawiska społeczne,
- Podniesienie jakości świadczonych usług w obiektach użyteczności publicznej,
- Podniesienie prestiżu niektórych obiektów poprzez ich lepszą ekspozycję w przestrzeni miejskiej (np. iluminacja),
- Ochrona krajobrazu kulturowego.

I ETAP MIKROPROGRAMU

1. Rewitalizacja obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu.

Celem rewitalizacji na tym obszarze jest odnowa zabytkowych budowli (mury obronne, budynki, detale, mała architektura) tak, aby wraz z wyremontowanym Krakowskim Przedmieściem utworzyły chętnie odwiedzaną, związaną z historią Warszawy trasę turystyczną. Remont elewacji budynków, uporządkowanie przestrzeni publicznej (remont nawierzchni ulic, placów, porządkowanie zieleńców, podwórz) oraz iluminowanie wartościowego detalu architektonicznego przyciągnie więcej osób na ten teren. Jednocześnie częstotliwość odwiedzania oświetlonych i uporządkowanych zaułków przyczyni się do zmniejszenia negatywnych zjawisk natury społecznej takich jak: publiczne spożywanie alkoholu, załatwianie potrzeb fizjologicznych w miejscach publicznych, narkomania oraz rozboje. Poprzez poprawę estetyki oraz podniesienie poziomu bezpieczeństwa miejsce to stanie się jeszcze bardziej pożądanym terenem do inwestowania (nowe restauracje, sklepy) oraz zamieszkania.

Dzięki programowi rewitalizacji możliwe będzie zachowanie historycznej zabudowy Warszawy na fragmencie obszaru dawnego centrum miejskiego, obecnie mającego obniżony standard pod względem infrastruktury technicznej i społecznej (na tym obszarze rejestruje się częste awarie instalacji technicznych, podwyższoną wilgotność murów fundamentowych oraz liczne patologie społeczne – alkoholizm, narkomania oraz żebractwo,).

Rewitalizacja obszaru osiedla Mariensztat przewiduje zagospodarowanie podziemnych pomieszczeń po kotłowni, w budynku przy ul. Bednarskiej 9. Kubatura ta ma służyć działaniom o charakterze kulturalnym i edukacyjnym (klub muzyczny). Tego typu placówka przyczyni się do spopularyzowania muzyki wśród mieszkańców okolicznych budynków oraz ściągnie publiczność z innych części miasta (na terenie Mariensztatu działa szkoła muzyczna).

Beneficjentem będzie Miasto stołeczne Warszawa.

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni publicznej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia, poprzez uporządkowanie pierzei ulic, kompleksową renowację kamienic miejskich, remont elewacji, porządkowanie witryn, reklam, osuszanie piwnic i ich adaptacja na cele turystyczno – kulturalne, odtwarzanie podwórz o indywidualnym klimacie, zagospodarowanie przestrzeni pomiędzy budynkami na funkcje kulturalne,

- ochrona zabytków, rozwój kultury i turystyki poprzez remonty obiektów zabytkowych oraz adaptację pomieszczeń na funkcje usługowo – turystyczne, hotelarskie, gastronomiczne,
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu oraz oświetlenie mrocznych zaułków, likwidacja barier architektonicznych dla niepełnosprawnych, wprowadzenie zieleni, wydzielanie ścieżek dla rowerów, likwidacja wyeksploatowanych technicznie obiektów o tymczasowym charakterze, wprowadzenie stałych cyklicznych imprez o tematyce kulturalnej, historycznej i patriotycznej, wprowadzenie nowych szlaków turystycznych,
- popularyzacja wydarzeń związanych z historią miasta,
- integracja mieszkańców poprzez tworzenie miejsc do interdyscyplinarnych spotkań, tworzenie klubów oraz czytelni.
- tworzenie nowych miejsc aktywności kulturalnej i artystycznej mieszkańców Mariensztatu.

2. Rewitalizacja obszaru ulic Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście.

Program zakłada podniesienie standardu przestrzeni publicznej ulicy Nowy Świat oraz Krakowskiego Przedmieścia, jako części Traktu Królewskiego, będącego jedną z głównych atrakcji turystycznych Warszawy. Działania powinny być ukierunkowane na podkreślenie i rozbudowę istniejącego układu przestrzennego oraz rozwój już istniejących funkcji kulturalno - turystycznych tego obszaru. Proponuje się poszerzenie przestrzeni funkcjonalnej Krakowskiego Przedmieścia i Nowego Świata poprzez maksymalne udostępnienie dziedzińców, podwórek, uaktywnienie parterów i wykorzystanie piwnic na terenach położonych bezpośrednio przy trakcie.

Należy dążyć do wzmocnienia powiązań poprzecznych z otaczającymi Krakowskie Przedmieście i ul. Nowy Świat atrakcyjnymi przestrzeniami publicznymi Mariensztatu i Powiśla. Ważnym miejscem dla wizerunku Traktu Królewskiego jest dziedziniec pałacu Branickich przy ul. Nowy Świat 18/20. Dziedziniec pałacu obecnie jest wykorzystywany jako miejsce postojowe dla samochodów oraz handlu obwoźnego. Wprowadzenie ładu przestrzennego w tym miejscu poprawi wizerunek i atrakcyjność Traktu Królewskiego. Niedawno wyremontowane oficyny pałacu mieszczą w sobie lokale mieszkalne oraz lokale usługowe, natomiast w pałacu planowane jest utworzenie wspólnej siedziby Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Warszawie i Biura Stołecznego Konserwatora Zabytków.

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- podniesienie standardu przestrzeni publicznych ulic Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście, jako części Traktu Królewskiego. Działania rewitalizacyjne powinny być ukierunkowane na podkreślenie atrakcyjności turystycznej tej części miasta.
- ochrona zabytków, rozwój turystyki, wprowadzenie imprez i wydarzeń o tematyce kulturalnej (historycznej i patriotycznej). Wprowadzenie nowych produktów turystycznych (szlaków i ścieżek o charakterze edukacyjnym, wycieczek oraz imprez plenerowych).
- likwidacja negatywnych zjawisk społecznych.
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia, likwidację barier architektonicznych, intensyfikację zieleni, projektowanie ścieżek rowerowych, likwidację

wyeksplloatowanych technicznie obiektów tymczasowych (pawilonów handlowych i budek z produktami gastronomicznymi), integracja mieszkańców poprzez tworzenie miejsc spotkań interdyscyplinarnych, instytucji kultury oraz klubów.

3. Rewitalizacja obszaru przylegającego do ul. Nowy Świat - ul. Foksal, ul. Chmielna, Kopernika, ul. Ordynacka, ul. Okólnik, ul. Gałczyńskiego.

Najbliższe otoczenie ul. Nowy Świat obfituje w budynki o wyjątkowej wartości architektonicznej. Ze względu na ich układ przestrzenny, dekorację sztukatorską oraz wyposażenie miały one reprezentacyjny charakter. Jednakże powojenna eksploatacja tych kamienic stała się przyczyną ich ruiny i powolnej śmierci technicznej. Budynki przy ul. Foksal 13 i 15 są zaniedbane. Konieczne jest szybkie rozpoczęcie prac remontowych, ponieważ mogą stać się w krótkim czasie zagrożeniem budowlanym. Początkiem przywracania dawnej świetności obiektom w tym rejonie Śródmieścia jest niedawno ukończony remont budynku przy ul. Foksal 11. Jest nadzieja, że i sąsiednim kamienicom przywróci się ich dawny blask.

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- podniesienie standardu przestrzeni publicznych otoczenia reprezentacyjnej ulicy Nowy Świat jako części Traktu Królewskiego. Działania rewitalizacyjne powinny być ukierunkowane na likwidowanie negatywnych zjawisk społecznych w tym rejonie (alkoholizm, bezdomność, bierność społeczna) oraz na przywróceniu do życia budynków obecnie nie nadających się do eksploatacji ze względu na zły stan techniczny (kompleksowe remonty zdegradowanych budynków, wprowadzenie po remoncie funkcji mieszkalnych i usługowych o standardzie odpowiadającym położeniu w centralnym punkcie miasta).
- Wprowadzenie w ten rejon działalności kulturalnej o charakterze edukacyjnym (pracownia plastyczna dla dzieci i młodzieży)

4. Rewitalizacja obszaru obejmującego zabytkowe forty „Traugutta” i „Legionów” wraz z ich otoczeniem

Zabytkowe XIX wieczne forty: Traugutta i Legionów położone są z dala od popularnych tras turystycznych, ale blisko Starego i Nowego Miasta. Zasadne jest stworzenie w ich obrębie obiektów o charakterze sportowym i rekreacyjnym, z odpowiednią bazą noclegową i żywieniową (fort Traugutta). Są tu również warunki do zorganizowania podziemnej trasy turystycznej z ekspozycją muzealną.

Obecny użytkownik fortu Legionów planuje w pomieszczeniach fortu otwarcie stałej wystawy dotyczącej architektury obronnej oraz stworzenie pierwszej w Warszawie podziemnej trasy turystycznej.

Na terenie przylegającym do fortu Traugutta planowane jest zorganizowanie ośrodka sportowego, który służyłby mieszkańcom północnej części Śródmieścia oraz mieszkańcom Żoliborza.

Beneficjentem projektu będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- Integracja przestrzenna i funkcjonalna terenów Starego i Nowego Miasta z Muranowem i Żoliborzem, a także wszystkich tych rejonów z rzeką Wisłą.
- Wprowadzenie w teren powojkowy (obecnie w forcie Traugutta znajduje się archiwum wojskowe) funkcji rekreacyjno – sportowych oraz edukacyjnych (sale muzealne związane z historyczną funkcją fortu Traugutta),
- Ochrona jednego z elementów zabytkowych fortyfikacji (forty dookoła warszawskiej cytadeli stanowią XIX wieczny zespół fortyfikacyjny),
- Stworzenie podziemnej trasy turystycznej z ekspozycją poświęconą fortyfikacjom warszawskim i architekturze obronnej.

5. Rewitalizacja obszaru ulicy Próżnej, Placu Grzybowskiego i ul. Królewskiej

Podstawowy celem rewitalizacji rejonu placu Grzybowskiego i ul. Próżnej jest przywrócenie do życia przestrzeni wokół placu oraz zabytkowych budynków, które po drugiej wojnie światowej uległy dewastacji i degradacji. Kamienice przy placu historycznie związane były ze społecznością żydowską. Niezamieszkałe obecnie budynki są dewastowane i stają się powoli miejscem pobytu bezdomnych oraz nocnych libacji. Warto podjąć wysiłek by przywrócić tej części dzielnicy dawne funkcje i oraz wartości estetyczne. Obszar ten ma szansę stać się atrakcyjnym miejscem do zamieszkania oraz prowadzenia imprez kulturalnych (np. festiwal kultury żydowskiej), związanych z historią społeczności żydowskiej, która zamieszkiwała ten rejon.

Rewitalizacja otoczenia placu Grzybowskiego i ul. Próżnej powinna przywrócić dawne funkcje mieszkalne i handlowe tego rejonu oraz stworzyć przestrzeń dla działań o charakterze kulturalnym i rekreacyjnym. Budynki w tym kwartale znajdują się w złym stanie technicznym a podwórka i przestrzenie międzyblokowe trzeba uznać za zaniedbane. Sprzyja to powstawaniu problemów społecznych takich jak drobna przestępczość, alkoholizm czy narkomania.

Beneficjentem projektu będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni miejskiej, wprowadzenie ładu przestrzennego poprzez zagospodarowanie terenów zielonych oraz kompleksowe remonty kamienic na cele mieszkalne, turystyczne oraz kulturalne,
- ochrona zabytków wraz z adaptacją pomieszczeń na funkcje usługowe, turystyczne i kulturalne,
- zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wprowadzenie monitoringu oraz oświetlenia,
- poprawa standardów mieszkaniowych poprzez likwidację barier architektonicznych, uporządkowanie zieleni, wydzielenie ścieżek rowerowych, likwidację wyeksploatowanych technicznie obiektów tymczasowych (garaże, pawilonów),
- wprowadzenie nowych szlaków turystycznych (związanych z historią i kulturą żydowską) oraz cyklicznych wycieczek dla młodzieży,

- integracja mieszkańców poprzez tworzenie miejsc spotkań wielokulturowych i wielonarodowościowych. Budowanie pozytywnych relacji pomiędzy mieszkańcami Warszawy.

II ETAP MIKROPROGRAMU

6. Rewitalizacja obszaru ograniczonego ulicami: Aleje Jerozolimskie, ul. Marszałkowska, ul. Hoża, ul. Emilii Plater.

Jest to obszar Śródmieścia szczególnie zagrożony patologiami społecznymi (kradzieże, rozboje, prostytutka, alkoholizm, narkomania, żebractwo) ponieważ leży w bezpośrednim sąsiedztwie Dworca Centralnego. Z danych Policji oraz Straży Miejskiej wynika, że w rejonie Dworca Centralnego oraz Hotelu Polonia jest najwięcej notowanych przestępstw i wykroczeń. Bazą dla elementu kryminogennego są opuszczone, lub zdewastowane kamienice i podwórza z bezpośredniego sąsiedztwa (rejon Pałacu Kultury, Al. Jerozolimskich, ul. Poznańskiej, ul. Hożej, ul. Wspólnej).

Drugą przesłanką mówiącą o potrzebie umieszczenia tego obszaru w projekcie rewitalizacji jest wartość architektoniczna budynków na tym terenie (są tu nieliczne, zachowane kamienice secesyjne) oraz konieczność wypromowania tej architektury jako nowy produkt turystyczny.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni miejskiej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia poprzez kompleksowe remonty kamienic na cele mieszkalne i turystyczno – kulturalne.
- zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia,
- ochrona zabytków wraz z adaptacją pomieszczeń na funkcje usługowe – turystyczne, hotelarskie, gastronomiczne,
- przeciwdziałanie rozwojowi patologii społecznych w rejonie Dworca Centralnego,
- integracja społeczności lokalnych.

7. Rewitalizacja obszaru obejmującego: Plac Zbawiciela, ul. Nowowiejską, ul. Śniadeckich, ul. Noakowskiego, ul. Koszykową, ul. Lwowską, ul. Mokotowską, Al. Wyzwolenia, ul. Polną, ul. Piękną, ul. Marszałkowską.

(Teren objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego „Metro Politechnika”).

W wymienionym obszarze można zaobserwować negatywne zjawiska społeczne, których skutkiem jest narkomania, alkoholizm oraz dewastacja budynków. Ta część Śródmieścia nie należy do bezpiecznych, a ulice Noakowskiego i Lwowska charakteryzują się szczególnie wysokim poziomem przestępczości. Projekt ma na celu poprawę bezpieczeństwa w tym rejonie Śródmieścia poprzez monitoring terenów najbardziej zagrożonych przestępczością oraz stworzenie miejsc, gdzie młodzież z pobliskich budynków mogłaby spędzać wolny czas i rozwijać swoje umiejętności.

Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców wiąże się także z rozwiązaniami systemowymi, które polegałyby na przywróceniu pierwotnego układu architektonicznego budynków (łączenie pomieszczeń w jedno mieszkanie, sztucznie podzielonych po II wojnie światowej. Wspólne użytkowanie urządzeń sanitarnych i kuchennych powoduje sytuacje konfliktowe i narastanie zachowań agresywnych wśród mieszkańców) wraz z modernizacją podwórzy wewnętrznych.

Przy okazji prowadzonego obecnie remontu hali targowej przy ul. Koszykowej można przeprowadzić działania rewitalizacyjne w rejonie budynków przy ul. Noakowskiego 12, 14 i 16 (w tym rejonie nasilają się zjawiska związane z patologiami społecznymi).

Należałoby również rozważyć możliwość budowy strzeżonych parkingów rowerowych przy stacji metra, które usprawniłyby komunikację rowerową w Śródmieściu.

Programem rewitalizacji będą objęte zabytkowe kamienice przy Placu Zbawiciela, ul. Marszałkowskiej oraz przy Placu Konstytucji. Obiekty te można byłoby włączyć w działalności o charakterze kulturalnym, edukacyjnym, turystycznym oraz usługowym.

Budynki w al. Wyzwolenia (powojenne osiedle mieszkaniowe) – planuje się włączyć funkcjonalnie w przestrzeń łączącą plac Politechniki z Traktem Królewskim.

Kolejnym obszarem do rewitalizacji w tym rejonie jest zabudowa MDM-u, gdzie można stworzyć szlak turystyczny związany z socrealistyczną architekturą.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- Uporządkowanie starej zabudowy oraz poprawa estetyki przestrzeni publicznej poprzez kompleksowe remonty elewacji, wymianę poszycia dachów,
- Podniesienie standardów mieszkaniowych poprzez doposażenie budynków w brakujące instalacje techniczne (ogrzewanie, ciepła woda, tv kablowa, sieć internetowa),
- Podniesienie bezpieczeństwa poprzez likwidację patologii społecznych oraz wprowadzenie monitoringu,
- Podniesienie jakości życia mieszkańców na tym terenie.

8. Rewitalizacja obszaru obejmującego ulice: Marszałkowska, Sienkiewicza, Żłota, Chmielna, Widok, Pasaż St. Wiecheckiego „Wiecha”, Aleje Jerozolimskie,

Od wielu lat obserwuje się postępującą degradację otoczenia Galerii Centrum oraz Banku PKO (Rotunda). Ze względu na położenie w ścisłym centrum miasta rejon ten powinien stać się miejscem dla najwyższej klasy sklepów oraz salonów. Remont nawierzchni wokół Galerii Centrum i Rotundy poprawi estetykę przestrzeni wokół tych budynków a wprowadzenie oświetlenia w ciągach pieszych oraz monitoring przyczyni się do podniesienia bezpieczeństwa w tym rejonie. Zmniejszy również zjawiska patologiczne (nieoświetlone zaułki są miejscem libacji oraz spotkań narkomanów) oraz podniesie atrakcyjność miejsca licznie odwiedzanego przez mieszkańców (sieć sklepów, zakładów usługowych, miejsce tranzytowe dla komunikacji).

Istniejący na tyłach Galerii Centrum (ul. Marszałkowska 104) wyeksploatowany pawilon powinien być rozebrany ponieważ może stać się miejscem libacji oraz noclegownią dla bezdomnych.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni publicznej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia (remont nawierzchni, budowa garaży podziemnych).
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia oraz likwidację miejsc zagrożonych patologiami społecznymi (wyeksploatowany pawilon).

9. Rewitalizacja obszaru kwartału ulic: Hoża, Mokotowska, Wilcza, Krucza. (Teren objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego).

Program ma na celu eliminację patologii społecznych, które występują na tym obszarze. Stara, zdewastowana przez użytkowników zabudowa jest miejscem do częstych libacji, napadów i drobnych przestępstw. Działania związane z rewitalizacją kwartału ulic Hoża, Mokotowska, Wilcza i Krucza, mają na celu przywrócenie temu obszarowi dawnego historycznego charakteru oraz stworzenie przestrzeni wolnej od zdarzeń o charakterze przestępczym. Aktualnie wiele budynków w omawianym kwartale znajduje się w złym stanie technicznym. Wymagają one kompleksowych remontów oraz doposażenia w instalacje techniczne. Przewiduje się poprawę stanu istniejącego tkanki mieszkaniowej przez działania zmierzające do zmiany struktury mieszkań, zwłaszcza tam, gdzie została ona zniekształcona w wyniku podziału dużych mieszkań. Uzasadniony jest powrót do pierwotnego układu przestrzennego. Ponadto należy przebudować niepełnowartościowe mieszkania zlokalizowane w oficynach, tak by spełniały współcześnie określone wymagania. Budynki o szczególnie ważnej dla historii Warszawy roli należy traktować jako element wzbogacający wartości turystyczne leżącego w pobliżu Traktu Królewskiego.

W tym rejonie wiele budynków jest odartych z dekoracji architektonicznej (skute sztukaterie, zdjęte z elewacji rzeźby, zalane asfaltem dekoracyjne posadzki w przejazdach bramnych). Należy przywrócić ich pierwotny wygląd tak by stały się wizytówką miasta oraz atrakcją dla osób odwiedzających ten rejon naszej dzielnicy.

W tym kwartale ulic jest wiele budynków zaniedbanych i w złym stanie technicznym. Sprzyja to powstawaniu problemów społecznych takich jak, drobna przestępczość, kradzieże, narkomania, alkoholizm.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni publicznej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia poprzez uporządkowanie pierzei, remont poszycia dachów, odbudowę oficyn z przeznaczeniem pod usługi oraz rozwijanie drobnej przedsiębiorczości,
- ochrona zabytków, rozszerzenie obszaru atrakcyjnego turystycznie poprzez remonty kamienic, eksponowanie wartościowego detalu architektonicznego oraz miejsc związanych z historią naszej dzielnicy,

- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia, likwidację barier architektonicznych, wprowadzenie zieleni, wydzielenie ścieżek rowerowych,
- integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie patologiom społecznym,
- przywracanie struktury mieszkań do stanu w przedwojennym kształcie (likwidacja podziału mieszkań po drugiej wojnie światowej). Włączenie społeczności lokalnej a zwłaszcza wspólnot mieszkaniowych w program integracji.

III ETAP MIKROPROGRAMU

10. Rewitalizacja obszaru Muranowa (Osiedle Muranów).

Muranów jest osiedlem wybudowanym w latach 50 dwudziestego wieku, posadowionym na gruzach budynków dawnego getta. Osiedle to traktowane było jako olbrzymia sypialnia, gdzie mieszkania miały bardzo małe powierzchnie oraz ograniczoną do minimum infrastrukturę publiczną (budowie tego osiedla towarzyszyły bardzo oszczędne normatywy dotyczące powierzchni, kubatury oraz zakresu instalacji technicznych). Potrzeba rewitalizacji wynika również z postępującego procesu starzenia się lokalnej społeczności, obniżenia jej zamożności oraz postępującej degradacji technicznej budynków oraz terenów, na których wybudowano osiedle (od kilku lat na tym obszarze notuje się przypadki zapadania się gruntu, których przyczyną są puste przestrzenie po zburzonych w trakcie drugiej wojny światowej budynkach). Likwidacja zagrożeń związanych z osiadaniem gruntu oraz poprawa jakości infrastruktury publicznej stanowić będzie element zwiększający bezpieczeństwo publiczne oraz poprawę warunków życia. W celu przygotowania procesu odnowy tego rejonu przewiduje się wykonanie ekspertyz, badań oraz projektów technicznych, które pozwolą na szybką likwidację zagrożeń. W drugim etapie powinny być uruchomione prace poprawiające infrastrukturę publiczną, tak aby można było zmienić jakość życia na tym osiedlu.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- Lokalizacja, określenie zasięgu oraz likwidacja miejsc, gdzie grunt ulega zapadaniu
- Podniesienie bezpieczeństwa oraz likwidacja patologii społecznych, wynikających z niskiego standardu mieszkań na tym obszarze,
- Podniesienie jakości życia mieszkańców osiedla Muranów poprzez dbałość o estetykę budynków oraz przestrzeni między budynkami,
- dostosowanie budynków do potrzeb osób niepełnosprawnych,

11. Rewitalizacja przyrodniczego obszaru Skarpy Warszawskiej na odcinku od Trasy Łazienkowskiej do Mostu Gdańskiego.

Celem tego projektu jest zachowanie naturalnych walorów przyrodniczych Skarpy Warszawskiej wraz z doliną Wisły. Obszar ten posiada niezwykle cenne walory krajobrazowe, które tworzyć mogą zespół dalekich powiązań widokowych z obszarami zurbanizowanymi po obu brzegach rzeki. Miasto powinno być otwarte na rzekę oraz żyć w symbiozie z rzeką. W niektórych rejonach Śródmieścia występuje

konieczność badań przemieszczeń obiektów budowlanych oraz tam, gdzie konieczna jest stabilizacja Skarpy Warszawskiej.
Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- zachowanie niezwykłych walorów krajobrazowych i przyrodniczych Skarpy warszawskiej,
- stworzenie dalekich powiązań widokowych w powiązaniu z dominantami krajobrazu,
- inwentaryzacja przyrodnicza skarpy, wydzielenie obszarów niedostępnych, uniemożliwiający ruch pieszy lub kołowy ze względu na wartości przyrodnicze lub funkcje ochronną, przywrócenie przestrzeni parkowych,
- modernizacja lub budowa infrastruktury technicznej służącej prawidłowemu odprowadzaniu wód opadowych,
- powiązanie Skarpy Warszawskiej z systemem przyrodniczym nad rzeką Wisłą,
- stworzenie systemu ciągów pieszych w obrębie Skarpy,
- ochrona przyrody w rejonie Skarpy Warszawskiej.

ROZDZIAŁ IV

OPIS ORAZ WNIOSKI Z KONSULTACJI SPOŁECZNYCH

W dniu 17.05.2006r., w siedzibie Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Polnej 7, odbyło się spotkanie Burmistrza Dzielnicy Śródmieście z mieszkańcami w ramach konsultacji społecznych związanych z realizacją procesu rewitalizacji w Dzielnicy Śródmieście. Spotkanie to było publiczną prezentacją założeń do Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście opracowanego dla Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005-2013. W trakcie spotkania zaprezentowano wnioski wynikające z konsultacji prowadzonych za pomocą ankiet oraz wymieniono informacje na temat potrzeb i oczekiwań mieszkańców Śródmieścia.

W ankiecie zawarto sześć pytań:

1. dotyczące konieczności prowadzenia procesu rewitalizacji twierdząco odpowiedziało 126 osób (wszyscy, którzy uczestniczyli w ankiecie).
2. dotyczące oceny zaproponowanych założeń i zakresu Programu Rewitalizacji (na 120 odpowiedzi, dobrze oceniło 28 osób, dostatecznie oceniło 44 osoby a nie miało zdania 48 osób,
3. dotyczące formy informowania o procesie rewitalizacji, na 123 ankiety 5 osób odpowiedziało tak, 32 osoby raczej tak, 32 osoby raczej nie, a 64 osoby odpowiedziały nie.
4. dotyczące wyboru najważniejszych z wskazanych do realizacji projektów 76 osób wybrało kwartał ulic: Noakowskiego, Śniadeckich, Koszykowa, Pl. Zbawiciela. Kwartał ulic: Hoża, Mokotowska, Wilcza, Krucza. Pl. Unii Lubelskiej otrzymał 51 głosów, Stare i Nowe Miasto oraz Mariensztat otrzymał 32 głosy. Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście otrzymał 27 głosów, Pozostałe obszary otrzymały od kilku do piętnastu głosów,
5. dotyczące wyboru maksymalnie trzech celów rewitalizacji wybrano: poprawa standardów zasobów mieszkaniowych 88 osób, walka z patologiami społecznymi 31 głosów, uaktywnienie lokalnych społeczności 27 głosów, zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta oraz zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska uzyskały po 24 głosy, pobudzenie przedsiębiorczości uzyskało 22 głosy, ograniczenie ubóstwa uzyskało 21 głosów, zróżnicowanie struktury przestrzennej uzyskało 13 głosów ostatnie miejsce uzyskało przeciwdziałanie bezrobociu.
6. dotyczące propozycji i sugestii dla prac Zarządu dzielnicy. Odpowiedziało 48 osób, przedstawiając szeroki zakres propozycji.

Istotnym elementem konsultacji były materiały informujące o możliwościach i sposobie przystąpienia do Programu Rewitalizacji w postaci folderów.

W dniu 26 maja 2008r., w sali Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Polnej 7a odbyło się spotkanie przedstawicieli wspólnot mieszkaniowych, działających na terenie dzielnicy Śródmieście z władzami dzielnicy. W czasie spotkania zostały zaprezentowane zasady oraz procedury umożliwiające właścicielom budynków wspólnotowych wejście do Lokalnego Programu Rewitalizacji. Bardzo liczna frekwencja (ponad 130 osób) świadczyła o dużym zainteresowaniu programem. Uczestnicy byli zainteresowani możliwościami uczestniczenia w programach rewitalizacyjnych.

W dniu 8 grudnia 2008r., w siedzibie Stowarzyszenia Mieszkańców Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu przy ul. Świętojańskiej 17 odbyło się spotkanie 15

zarządów wspólnot mieszkaniowych z obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu z koordynatorem do spraw rewitalizacji w dzielnicy Śródmieście, w sprawie warunków uczestnictwa w programie rewitalizacji i procedur obowiązujących przy wpisaniu do LPR. Omówiono zasady programu rewitalizacyjnego oraz możliwości przystąpienia do programu. W czasie spotkania, wśród uczestników została rozprawiona anonimowa ankieta, która dotyczyła:

- wprowadzenia obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu do LPR m. st. Warszawy jako podobszaru wymagającego działań rewitalizacyjnych,
- określenia terenu na Starym Mieście, który wymaga wsparcia z programów rewitalizacyjnych,
- wskazania problemów społecznych na terenie Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu, które mogłyby być powodem do interwencji w ramach programu rewitalizacji.

Kolejne spotkanie z przedstawicielami 5 wspólnot mieszkaniowych Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu odbyło się 11 grudnia 2008r., w siedzibie Stowarzyszenia Mieszkańców Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu przy ul. Świętojańskiej 17. Pytania jakie zadano członkom wspólnot mieszkaniowych (za pomocą anonimowych ankiet) były takie same jak w ankiecie rozprawionej w dniu 8 grudnia 2008r.

Z zebranych w 2008r. ankiet wynika, że wspólnoty są za wprowadzeniem obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu do LPR (20 głosów, rozdano 20 ankiet). Ponadto, wskazały również na problemy, które powinny być uwzględniane przy formułowaniu zadań związanych z rewitalizacją tego rejonu miasta. Za najbardziej doskwierający problem na Starym Mieście wspólnoty uznały: zły stan techniczny budynków,

zagrożenie poczucia bezpieczeństwa ze strony osób będących pod wpływem alkoholu oraz wymuszanie datków przez żebrzących.

W tym samym roku przeprowadzono wieloetapowe konsultacje społeczne, dotyczące Modernizacji placu Grzybowskiego. W okresie od kwietnia do grudnia 2008r. odbywały się spotkania Burmistrza Dzielnicy Śródmieście z mieszkańcami, zbieranie opinii przy pomocy ankiet oraz zbieranie uwag do zasad konkursu na zagospodarowanie placu. Projekt, który otrzymał największą ilość głosów został zrealizowany.

Aktualizacja Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście zmusza do organizowania wśród mieszkańców sondaży dotyczącego projektów zgłoszonych przez beneficjentów zewnętrznych. Taki sondaż został przeprowadzony w dniach 23 lipca - 6 sierpnia 2010r. dla projektów: Skarbiec dziedzictwa kultury - bazylika archikatedralna i muzeum archidiecezji warszawskiej (pierwszy etap), Konserwacja i restauracja kościoła seminaryjnego w Warszawie w ramach rewitalizacji Traktu Królewskiego, Udostępnienie zabytkowego obiektu, dziedzictwa kultury na cele kulturalno-edukacyjne - Pałac Staszica ul. Nowy Świat 72 oraz projektu Remont budynku Koszar Kantonistów Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa – jako element działań prospołecznych na obszarze typowanym do rewitalizacji. Ogłoszenia o zbieraniu opinii dotyczących projektów były upublicznione na stronie internetowej Urzędu m. st. Warszawy, na dzielnicowej stronie internetowej oraz przy pomocy plakatów powieszonych w budynku Urzędu dzielnicy Śródmieście i siedzibie Stowarzyszenia Mieszkańców Starego i Nowego Miasta (naprzeciwko archikatedry warszawskiej). Na opinie mieszkańców Warszawy czekaliśmy ponad dwa tygodnie (jeszcze 17 sierpnia, na stronie miasta były dostępne projekty), jednak nikt nie

zdecydował się na wyrażenie swojego zdania na temat projektów rewitalizacyjnych, które mogą mieć wpływ na zmianę naszego krajobrazu kulturowego.

W dniach 6 -15 kwietnia 2011r. prowadzony był wśród mieszkańców Warszawy sondaż dotyczący projektu: Wprowadzenie do poddasza budynku przy ul. Próżnej 12 działalności kulturalno-oświatowej związanej z historią i kulturą narodowości mieszkających na terenie Warszawy (w tym społeczności żydowskiej).

ROZDZIAŁ V

PLANOWANE DO WYKONANIA ZADANIA W LATACH 2005-2013 WRAZ Z ICH OPISEM

Przedstawione poniżej projekty podzielone zostały na zadania zgłoszone przez Dzielnice Śródmieście m. st. Warszawy (Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, Zarząd Terenów Publicznych Warszawa-Śródmieście) oraz na zadania zgłoszone przez beneficjentów zewnętrznych (Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie, Caritas Archidiecezji Warszawskiej oraz Wspólnoty Mieszkaniowe).

Należy zaznaczyć, że niektóre z nich zostały wcześniej wpisane do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005-2013. Są to następujące projekty:

1. „Remont i konserwacja Murów Obronnych Starego Miasta w Warszawie”.
2. „Remont budynku przy ulicy Krakowskie Przedmieście 10”.
3. „Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów”.
4. „Rewitalizacji kamienicy „Dom Gaya” przy ul. Bednarskiej”.
5. „Modernizacja ośrodka opieki Caritas w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62”.

6. Prózna 12

Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście zaproponował etapowanie projektów:

Etap I

Foksal 11

Nowy Świat 18/20 – oficyny

Brzozowa 6/8 i 6/8a

Bednarska 9

Próżna 12

Etap II

Fort Traugutta

Etap III

Muranów (ekspertyzy, projekty i roboty remontowe)

Projekty rewitalizacyjne zgłoszone przez dzielnicę Śródmieście

Tytuł projektu	Remont budowlano-konserwatorski tzw. „kamienicy artystycznej” przy ul. Foksal 11
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 3. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. 4. Zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta.
Działania	1. Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego. 2. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 3. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 4. Podniesienie konkurencyjności terenu. 5. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej. 6. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja,
Opis projektu	Projekt ma na celu likwidację patologii społecznych występujących w tym rejonie. Część frontowa kamienicy przeznaczona jest całkowicie na funkcje użytkowe. Zaplanowane działania przewidują remont budowlano-konserwatorski kamienicy obejmujący: remont dachu, remont wszystkich elewacji wraz ze stolarką okienną, remont lub wymianę instalacji, remont klatek schodowych, dźwigu oraz remont podwórek. Ponadto projekt obejmuje wprowadzenie stałego monitoringu podwórzy oraz iluminacji. Monitoring wyeliminuje libacje, zakłócanie spokoju oraz notowane przez służby miejskie dewastacje mienia. Planowane jest w tym budynku usytuowanie pracowni plastycznej dla dzieci i młodzieży (prowadzenie zajęć z ceramiki, rzeźby i malarstwa).
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Dawna kamienica Towarzystwa Metalowców, wzniesiona w latach 1899-1900 wg projektu Bronisława Brochwicz – Rogóyskiego, w stylu eklektycznym. Projekt wpisuje się w stopniową rekonstrukcję południowej pierzei ulicy Foksal, polegającą na remoncie dawnych wspaniałych rezydencji, które zachowały się w swej historycznej formie, jednak wymagają remontu kapitalnego, któremu nie zostały poddane w okresie powojennym. Szereg kamienic wzdłuż ulicy zostało już wyremontowanych przez obecnych dysponentów. Elewacje o wyjątkowej wartości architektonicznej pozwalają stopniowo przywrócić autentyczny charakter tej reprezentacyjnej ulicy. W budynku przeprowadzono już wymianę instalacji elektrycznej, c.o., c.c.w. oraz gazowej. Wykonano remont dachu o wyjątkowo złożonej geometrii, elewacji z ociepleniem i wymianą stolarki okiennej oraz prześwitów bramowych o bogatym wystroju architektonicznym. Obecnie, na remont czekają klatki schodowe oraz będzie prowadzona instalacja zabezpieczenia przeciwpożarowego.
Termin realizacji projektu	2006r. - 2010 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Do 31.12.2006 r. – 793 725 zł 2007 r. – 2 434 340 zł 2008 r. – 3 880 000 zł. 2009 r. – 200 000 zł razem: 7308065 zł
Stopień zaawansowania dla projektu	Projekt jest na ukończeniu.
Beneficjent	m.st. Warszawa

Tytuł projektu	Remont dachu i elewacji oficyny północnej oraz remont dachu oficyny południowej przy ul. Nowy Świat 18/20
Cele projektu	1. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 2. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Działania	1. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 2. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 3. Podniesienie konkurencyjności terenu. 4. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej. 5. Tworzenie programów aktywizacji dla młodzieży zagrożonej z obszaru rewitalizowanego.
Opis projektu	Zlikwidowana zostanie przyczyna zalewania poddasza. Wykonano już remont elewacji oficyny południowej, w której mieści się apteka. Usytuowane symetrycznie w stosunku do osi pałacu oficyny ponownie będą stanowić jednorodny element urbanistyczny tego odcinka ulicy Nowy Świat. Projekt remontu dachu oficyny północnej uzyskał akceptację Stołecznego Konserwatora Zabytków W pomieszczeniach pałacu (oficyny i pałac tworzą jednorodny zespół) planowane jest ulokowanie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Warszawie oraz Biura Stołecznego Konserwatora Zabytków. Uporządkowanie przestrzeni wokół pałacu (dziedziniec wykorzystywany jest obecnie jako miejsce postojowe dla samochodów oraz miejsce handlu obwoźnego) poprawi wizerunek Traktu Królewskiego.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Oficyny stanowią część założenia architektonicznego Pałacu Branickich. Pałac powstał w wyniku gruntownej przebudowy XVIII-wiecznego pałacu Badenich. Przebudowę przeprowadzono po roku 1852 wg projektu Henryka Marconiego, pałac odbudowano w latach 1948-50. Zostanie uporządkowana przestrzeń publiczna w historycznym układzie urbanistycznym Traktu Królewskiego, projekt wpisze się w wykonany już przez ZDM remont Nowego Świata. Roboty stanowią będą kontynuację przeprowadzonego wcześniej remontu elewacji oficyny południowej.
Termin realizacji	2007-2009
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2007 r. - 60 000 zł (remont dachu oficyny południowej) 2008 r.- 615316,38 zł razem 675316 zł
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zakończony
Beneficjent	m.st. Warszawa

Tytuł projektu	Remont budynków przy ul. Brzozowej 6/8 i 6/8 a
Cele projektu	1. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 2. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Działania	1. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 2. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 3. Poprawa stanu środowiska przyrodniczego. 4. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej.
Opis projektu	Zlikwidowane zostaną zagrożenia wynikające ze złego stanu budynków usytuowanych na Skarpie Staromiejskiej. Ulegną poprawie warunki zamieszkania. Nastąpi rewitalizacja zdegradowanego obszaru staromiejskiego wzdłuż uczęszczanego szlaku turystycznego W budynku przy ul. Brzozowej 6/8 niezbędne było wzmocnienie fundamentów. W roku 2006 wymieniono instalacje c. o., obecnie planowane jest wykonanie remontu elewacji. Piwnice po osuszeniu przeznaczone zostaną na cele kulturalne. Projekt stanowi kontynuację robót zmierzających do uporządkowania pierzei ulicy Brzozowej na odcinku od ul. Kamienne Schodki do Gnojnej Góry (rekonstrukcja zejścia – Kamienne Schodki II, na Gnojnej Górze). Lokal w parterze budynku Brzozowa 6/8a będzie wykorzystany na prowadzenie działalności kulturalnej – pracownia plastyczna dla dzieci i młodzieży.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Przywrócona zostanie estetyka dawnej kamienicy „Na Czempieńskim” wybudowanej pod koniec XVIII wieku, przebudowanej po 1920 i odbudowanej w latach powojennych. Zostanie uporządkowana przestrzeń publiczna w historycznym układzie urbanistycznym Starego Miasta, ulegnie poprawie poziom życia mieszkańców. Roboty powinny być wykonane jako pilne, ponieważ stanowią kontynuację działań podjętych wcześniej, należy skrócić okres uciążliwości dla mieszkańców. Istotne jest również przywrócenie atrakcyjności szlaku turystycznego. Obecnie oczekiwana jest decyzja SKZ dla projektu remontu elewacji, następnie należy wystąpić o uzyskanie pozwolenia na budowę. Zły stan techniczny budynków był powodem prac remontowych, natomiast częste libacje w podwórzu oraz w dolnej części budynku od strony ul. Bugaj zmuszają do działań rewitalizacyjnych. Remont kamienic oraz podwórz, budowa nowych schodów terenowych na Gnojnej Górze oraz wprowadzenie oświetlenia w zakamarkach zmniejszy ilość libacji oraz poprawi bezpieczeństwo w tym rejonie. Po wykonaniu remontów planowane jest tu stworzenie pracowni plastycznej dla dzieci i młodzieży (ceramicznej, rzeźbiarskiej i malarskiej).
Termin realizacji projektu	2006 – 2010r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Do 31.12.2006 r. – 147 367 zł 2007 r. – 900 000 zł 2008 r. - 1 452 633 zł 2009r. – 539355 zł razem 3039355 zł
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zakończony
Beneficjent	m.st. Warszawa

Tytuł projektu	Adaptacja dawnej kotłowni przy budynku Bednarska 9 na cele kulturalno – informacyjne
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. 3. Zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta.
Działania	1. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym 2. Podniesienie konkurencyjności terenu 3. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja
Opis projektu	Budynek mieszkalny posiada połączenie z kubaturą podziemną, która pełniła funkcję kotłowni i magazynu na węgiel. Po przyłączeniu budynku do miejskiej instalacji c.o. kotłownia przestała być potrzebna. Obecnie kubatura po kotłowni ta jest zalewana przez wody opadowe i ulega stałej degradacji. Projekt przewiduje zabezpieczenie konstrukcji budynku oraz wykorzystanie podziemnych pomieszczeń na cele kulturalne. Planuje się tu stworzenie klubu muzycznego dla uczniów z pobliskiej szkoły muzycznej (w sąsiednim budynku) oraz dla mieszkańców Mariensztatu. Zakres projektu: Likwidacja zagrożenia wynikającego ze złego stanu technicznego stropu i uzyskanie dodatkowej kubatury z przeznaczeniem na cele kulturalne wraz z dobudową wejścia z poziomu terenu oraz windy, zapewniającej dostęp osobom niepełnosprawnym. Powierzchnia piwnic pod placem - 310,0 m², powierzchnia zabudowy – 78,0 m²,
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Ze względu na zły stan techniczny stropu, roboty powinny być wykonane w możliwie krótkim terminie. Zalewanie pomieszczenia wodami opadowymi i gruntowymi wpływa także na degradację piwnic przyległego budynku mieszkalnego. Strop wykorzystywany jest na miejsca postojowe, pomimo ostrzeżenia o zagrożeniu. Pozostały teren między budynkiem Bednarska 9 i ulicą, położony w atrakcyjnym obszarze Mariensztatu, także służy obecnie jako płatny parking. Wydana została Decyzja Nr 23/06/Ś Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 02.02.2006 r. o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na „zmianie sposobu użytkowania dawnej kotłowni w budynku i pod placem przed budynkiem Bednarska 9 z przeznaczeniem na cele kulturalno-informacyjne wraz z dobudową wejścia z poziomu terenu, windy oraz doświetleń z poziomu placu”. ZGN Śródmieście dysponuje Projektem Budowlanym remontu i adaptacji dawnej kotłowni, sporządzonym we wrześniu 2006 r. Projekt może być pomocny przy podejmowaniu decyzji władz miasta w sprawie ujęcia projektu w Mikroprogramie Rewitalizacji.
Termin realizacji projektu	2006 r. – 2013 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2006 r. – 36 112 zł (ekspertyza + projekt) 2010 r. – 14201 zł 2011 r. - 250 000 zł 2012 r.- 380 000 zł razem: 680313 zł
Stopień zaawansowania projektu	Trwa przygotowanie projektów technicznych
Beneficjent	m. st. Warszawa

Tytuł projektu	Remont zabytkowej kamienicy przy ul. Krakowskie Przedmieście 10.
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 3. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. 4. Zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta.
Działania	1. Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego. 2. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 3. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 4. Podniesienie konkurencyjności terenu. 5. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej. 6. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja.
Opis projektu	Remont zabytkowego budynku w historycznym układzie urbanistycznym Krakowskiego Przedmieścia. Przywrócenie estetyki elewacji, poprawa stanu technicznego budynku, wraz z dachami i klatkami schodowymi. Przeznaczenie piwnic po remoncie na cele kulturalno – oświatowo – turystyczne. Remont podwórek, łączących się prześwitami bramnymi z Traktem Królewskim.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Budynek przy ul. Krakowskie Przedmieście 10 to kamienica Szpremona. Rok budowy –1743, przebudowana w 1770 r., odbudowana w roku 1950. W budynku podjęto prace remontowe i wykonano izolacje pionowe piwnic.
Termin realizacji projektu	2007 – 2009 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2008 - 275423,20 zł (remont elewacji, izolacja piwnic, remont dachu) 2009 - 184576,80 zł (remont piwnic, podwórza, instalacji, klatki schodowej) razem: 460000,00zł
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zakończony
Beneficjent	m. st. Warszawa

Tytuł projektu	Wprowadzenie do poddasza budynku przy ul. Próźnej 12 działalności kulturalno – oświatowej, związanej z historią i kulturą narodowości mieszkających na terenie Warszawy (w tym społeczności żydowskiej).												
Cele projektu	I. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki oraz promowanie przedsiębiorczości. II. Rozwój kultury i turystyki w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. IV. Integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.												
Działania	I.12 Wzrost inwestycji podnoszących konkurencyjność terenu. II.1 Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego. II.3 Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. IV.3 Tworzenie lokalnych ośrodków aktywizacji społecznej, wzajemna edukacja i integracja międzypokoleniowa.												
Opis projektu	Budynek przy ul. Próźnej 12 jest wpisany do rejestru zabytków. W wyniku działań wojennych został pozbawiony ostatniej kondygnacji i dachu z charakterystycznym okazałym tympanonem oraz ogromnym łukowym oknem. Odtworzenie przedwojennego kształtu dachu przywróci kamienicy historyczną formę architektoniczną. Uzyskana dodatkowa powierzchnia użytkowa, będzie przeznaczona na funkcje kulturalne, np. związane z upowszechnianiem historii i dziedzictwa kulturowego narodowości zamieszkujących Warszawę, w tym kultury żydowskiej, tak bardzo związanej z tym miejscem. Pomieszczenia te można również wykorzystać do działań integrujących społeczność lokalną (np. organizowanie dnia ul. Próźnej).												
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Odtworzenie pierwotnego kształtu dachu oraz elewacji budynków Próźna 12 oraz 14 wraz z wprowadzeniem elementów małej architektury takich jak: latarnie „Pastorały”, słupy ogłoszeniowe, słupki czy kosze na śmieci, pozwolą na rewaloryzację przestrzeni publicznej całego zabytkowego układu urbanistycznego. W połączeniu z nowym zagospodarowaniem placu Grzybowskiego rejon ten może stać się atrakcją turystyczną oraz przyjemnym miejscem do spacerów dla mieszkańców. W budynku wykonano już następujące roboty: wymiana stropu pod podwórką i prześwitem bramowym, wymiana wszystkich instalacji technicznych, wymiana stolarki okiennej (wg projektu konserwatorskiego) na kłatkach schodowych i w lokalach, remont 2 klatek schodowych.												
Termin realizacji projektu	2012 – 2015r.												
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	<table> <tr> <td>2011r.</td> <td>70 000 zł (projekt remontu)</td> </tr> <tr> <td>2012r.</td> <td>2 000 000 zł</td> </tr> <tr> <td>2013r.</td> <td>1 000 000 zł</td> </tr> <tr> <td>2014r.</td> <td>1 000 000 zł</td> </tr> <tr> <td>2015r.</td> <td>2 000 000 zł</td> </tr> <tr> <td>Suma łączna:</td> <td>6 070 000 zł</td> </tr> </table>	2011r.	70 000 zł (projekt remontu)	2012r.	2 000 000 zł	2013r.	1 000 000 zł	2014r.	1 000 000 zł	2015r.	2 000 000 zł	Suma łączna:	6 070 000 zł
2011r.	70 000 zł (projekt remontu)												
2012r.	2 000 000 zł												
2013r.	1 000 000 zł												
2014r.	1 000 000 zł												
2015r.	2 000 000 zł												
Suma łączna:	6 070 000 zł												
Stopień zaawansowania przygotowanej dokumentacji dla projektu	Zarząd Gospodarowania Nieruchomościami Warszawa Śródmieście dysponuje projektem koncepcyjnym odtworzenia poddasza oraz projektem wielobranżowym na etapie uzgodnienia zakresu prac ze Stołecznym Konserwatorem Zabytków.												
Beneficjent	Miasto stołeczne Warszawa												

Tytuł projektu	Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta w Warszawie – I etap.
Cele projektu	Celem ogólnym projektu jest rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego; ożywienie gospodarcze i społeczne obszaru poddanego procesowi rewitalizacji w wyniku osiągnięcia przez: Przeciwdziałanie degradacji cennego zabytku narodowego poprzez wdrożenie kompleksowego programu renowacji i remontu Murów Obronnych Starego Miasta oraz uwypuklenie walorów historycznych i estetycznych obiektu (produktem tych działań będzie pow. zmodernizowanych obiektów dziedzictwa kulturowego, a rezultatem – obiekt zabezpieczony przed zagrożeniami.
Działania	Prace konserwatorskie, Roboty murarskie, Roboty zabezpieczeniowe
Opis projektu	Przedmiotem projektu jest remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta. W zakresie prac projektu wchodzi: wzmocnienie strefy oparcia murów na kamiennej ławie fundamentowej, wzmocnienie konstrukcji naziemnej, likwidacja wyboczeń płaszczyzny, zabezpieczenie korony muru, renowacja powierzchni elewacyjnych-likwidacja wysoleń i glonów, wymiana spoin.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Przeciwdziałanie degradacji cennego zabytku narodowego poprzez wdrożenie kompleksowego programu renowacji i remontu Murów Obronnych Starego miasta oraz uwypuklenie walorów historycznych i estetycznych obiektu (produktem tych działań będzie pow. zmodernizowanych obiektów dziedzictwa kulturowego, a rezultatem – obiekt zabezpieczony przed zagrożeniami.
Termin realizacji projektu	2005 – 2008. Projekt zrealizowany
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	14 144 554 PLN.
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zakończony w 2008r.
Beneficjent	miasto stołeczne Warszawa

Tytuł projektu	Modernizacja placu Grzybowskiego w Warszawie
Cel projektu	Projekt ma na celu: 1. Ożywienie społeczno gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki, Działania: - Porządkowanie obszarów miasta wykorzystywanych jako place. - Porządkowanie starej tkanki urbanistycznej poprzez odpowiednie zagospodarowanie przestrzeni miejskiej w harmonii z otoczeniem. - Pielęgnacja zieleni miejskiej mająca na celu podnoszenie estetyki na rewitalizowanym terenie. 2. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, Działania: - Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego (założenie urbanistyczne placu wpisane jest do rejestru zabytków nr 169 z 1.07.1965r.) 3. Zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedli. Działania: - Dostosowanie istniejących układów komunikacyjnych wewnątrz osiedli do potrzeb mieszkańców (przebudowa układu komunikacyjnego placu oraz likwidacja nieużywanych torów tramwajowych poprawi bezpieczeństwo na tym terenie), 4. Integrację mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. - wzmacnianie poczucia tożsamości mieszkańców na rewitalizowanym obszarze (miejsce spotkań mieszkańców przy zbiorniku wodnym, który zostanie wybudowany na ich prośbę). Skutkiem tych działań powinna być poprawa konkurencyjności regionu i podniesienie atrakcyjności turystycznej naszej stolicy przy wykorzystaniu historycznych walorów tej części miasta.
Opis projektu	W ramach modernizacji Pl. Grzybowskiego przewidziane jest w szczególności: zwiększenie powierzchni skweru poprzez wydłużenie nawierzchni od ul. Grzybowskiej zwężenie ulicy, wymiana nawierzchni jezdnej i pieszej na płyty granitowe, przebudowa ulicznej sieci oświetleniowej, przebudowa skweru tj. wytyczenie nowych alejek, wykonanie nowego układu zieleni, budowa sieci zraszającej, małej architektury, iluminacja skweru, zbiornika wodnego z kaskadą oraz mobilnych siedzisk na szynach wmontowanych w nawierzchnię, położenie nawierzchni terraway w części krajobrazowej skweru. W ramach przebudowy chodników ul. Twardej zostanie wymieniona nawierzchnia na płyty granitowe z zachowaniem istniejącej geometrii dróg. Zostanie również przebudowana sieć oświetlenia ulicznego. Ponadto zakres prac obejmuje budowę sieci odwadniającej dla projektowanego układu drogowego Pl. Grzybowskiego, ul. Twardej i ul. Bagno.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Plac Grzybowski objęty jest ochroną konserwatorską (rejestr zabytków nr 169 z 1.07.1965r.), położony jest w centralnej części Warszawy w kwartale ulic: al. Jana Pawła II, ul. Twardej, ul. Marszałkowskiej, ul. Królewskiej oraz ul. Grzybowskiej. Jest to obszar intensywnej zabudowy miejskiej o różnych funkcjach: mieszkalnej, usługowej, biurowej i sakralnej. Otaczająca zabudowa, to zarówno zabudowa o architekturze nowoczesnej, jak i zabytkowej. Teren Placu Grzybowskiego otoczony jest z trzech stron zwartą zabudową miejską. Wschodnią i zachodnią pierzeję placu tworzy zabudowa mieszkaniowa z usługami w parterze o liczbie kondygnacji od III do XVI. W obrębie zachodniej pierzei znajduje się budynek Teatru Żydowskiego. Od południowej strony plac zamyka fasada

	kościół p.w. Wszystkich Świętych i XVI kondygnacyjna współczesna zabudowa osiedla mieszkaniowego Bagno. Zagospodarowanie terenu to zieleń miejska – skwer z istniejącymi drzewami, alejkami i elementami małej architektury. Skwer otacza plac, gdzie dookoła zlokalizowane są zatoki postojowe. Istniejące oświetlenie uliczne to metalowe słupy z oprawami o niskiej wartości estetycznej. Teren nie jest wygrodzony. Plac Grzybowski nie był od wielu lat remontowany. Nawierzchnia jezdni uległa odkształceniu i zniszczeniu przez wody opadowe oraz intensywny ruch kołowy. W jezdniach pozostały stare szyny tramwajowe, które w znacznym stopniu utrudniają komunikację kołową i pieszą. Modernizacja placu jest spełnieniem postulatów mieszkańców by uporządkować plac i stworzyć miejsce sprzyjające integracji społeczności lokalnej.
Termin realizacji projektu	31.10.2010r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2009 – 4 539 883,74 zł. 2010 – 6 080 383,96 zł. razem 10 620 267,70 zł
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zakończony
Beneficjent	miasto stołeczne Warszawa – Zarząd Terenów Publicznych

PROJEKTY ZGŁOSZONE PRZEZ BENEFICJENTÓW ZEWNĘTRZNYCH

Tytuł projektu	Modernizacja ośrodka opieki „Caritas” w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62.
Cele projektu	Celem projektu jest ożywienie gospodarcze i społeczne m. st. Warszawy
Działania	– remont obiektu użyteczności publicznej mieszczącego się w zabytkowym budynku w obrębie historycznego centrum Warszawy, – wzmocnienie funkcji społeczno-zdrowotnej pełnionej w ramach modernizowanej infrastruktury publicznej. W ramach projektu przewiduje się: – zmianę układu pomieszczeń związanych z dostosowaniem do wymogów sanitarnych oraz BHP, – adaptację ciągów komunikacyjnych do potrzeb osób niepełnosprawnych (w tym montaż windy. – przebudowę instalacji sanitarnych oraz elektrycznej w celu eliminacji zagrożeń związanych z ich złym stanem technicznym, instalację systemu przeciwpożarowego oraz montaż sieci monitoringu.
Opis projektu	Planowana inwestycja obejmuje remont i częściową przebudowę wnętrza obiektu wchodzącego w skład zabudowy infrastruktury społecznej – kompleksu budynków „Caritas” Archidiecezji Warszawskiej przy ul. Krakowskie Przedmieście 62. Projekt dotyczy zabytkowego Pałacu Kazanowskich.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	W obiekcie podlegającym remontowi prowadzona jest działalność opiekuńczo-lecznicza, zgodna z programową działalnością „Caritas” Archidiecezji Warszawskiej w zakresie rozwiązywania problemów społecznych. Konieczność działań remontowych narzucona jest z jednej strony wymogami sanitarnymi i BHP, z drugiej zaś fatalnym stanem technicznym infrastruktury wewnątrz budynku. Planowane przedsięwzięcie jest konsekwencją wdrażanej od kilku lat strategii remontowo-renowacyjnej, związanej z kompleksem obiektów podległych „Caritas” Archidiecezji Warszawskiej. Rezultatem tej strategii jest stałe podnoszenie jakości usług społecznych, świadczonych w ramach tych budynków.
Termin realizacji projektu	2005 – 2008.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Koszty łączne: 3.355.400,91 W roku 2005: 84.668,00 W roku 2006: 244,00 W roku 2007: 2.427.211,50 W roku 2008: 843.277,41
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zrealizowany, prace ukończono w 2008r.
Beneficjent	„Caritas” Archidiecezji Warszawskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 62.

Tytuł projektu	Rewitalizacji kamienicy „Dom Gaya” przy ul. Bednarskiej 28/30.
Cele projektu	Celem projektu jest ożywienie gospodarcze i społeczne m. st. Warszawy
Działania	• modernizacja i poprawa warunków architektonicznych zabytkowej kamienicy położonej w obrębie historycznego centrum Warszawy, • wzmocnienie funkcji społeczno-zdrowotnej pełnionej przez obiekt użyteczności publicznej.
Opis projektu	Planowana inwestycja obejmuje kompleksowy remont elewacji zewnętrznej oraz odtworzenie ozdobnych elementów architektonicznych zabytkowego budynku tzw. „Domu Gaya”, wchodzącego w skład kompleksu budynków „Caritas” Archidiecezji Warszawskiej przy ulicy Krakowskie Przedmieście 62. Modernizacja elewacji obejmować będzie zarówno stronę kamienicy od ul. Bednarskiej, jak i od wewnętrznego dziedzińca.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Przedmiot inwestycji stanowi siedziba bursy promocji zawodowej dla dziewcząt, a także hospicjum stacjonarnego i zakładu opiekuńczo-leczniczego. Lokalizację znajdują tam również ogólnodostępne punkty usługowe: restauracja, herbaciarnia i kwiaciarnia (dostępne od strony ul. Bednarskiej), odwiedzane przez okoliczną społeczność a także innych mieszkańców Warszawy i turystów. Projekt jest kontynuacją i zwieńczeniem prowadzonych od kilku lat zadań rewitalizacyjnych budynku pełniącego istotne funkcje społeczne.
Termin realizacji projektu	IX/X 2007 – VIII 2008.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2006r. - 802.000,00 zł. 2007 – do 50.000,00 zł. 2008 – 752.000,00 zł razem: 1604000 zł
Stopień zaawansowania projektu	Realizacja projektu jest zawieszona ze względu na brak dokumentacji technicznej i środków na realizację remontu.
Beneficjent	„Caritas” Archidiecezji Warszawskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 62.

Tytuł projektu	Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów.
Cele projektu	– ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki, – rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Działania	1. Odnowa budowlano - architektoniczna wraz z modernizacją urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej w celu ożywienia społeczno – gospodarczego 2. Ułatwienia w poruszaniu się w przestrzeni publicznej dla osób niepełnosprawnych, 3. Wprowadzenie systemu monitoringu i lub budowa (remont) oświetlenia na obszarach o zwiększonej przestępczości. Cel projektu jest zgodny z wybranymi celami Priorytetu V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu, będącego elementem Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013. W szczególności projekt doskonale wpisuje się w realizację celu zakładającego wzrost atrakcyjności miast poprzez rozwój kultury, turystyki i rekreacji. Realizacja projektu pozwoli na interwencję m.in. w obszarach: - Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego; - Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych.
Opis projektu	Przedmiotem projektu jest remont zabytkowego budynku Synagogi Nożyków przy ulicy Twardej 6 – jedynej warszawskiej synagogi ocalałej z pożogi II wojny światowej. Przewidywany zakres prac, które zostaną wykonane to: renowacja północnej i południowej elewacji, remont dachu, klatek schodowych, wymiana stolarki okiennej, modernizacja instalacji grzewczej, renowacja wnętrza (tynki, gipsy, malowanie), instalacja iluminacji zewnętrznej. Stworzenie i urządzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków, dostępnego przez 7 dni w tygodniu (wraz z multimedialnym kioskiem informacyjnym - bezobsługowym, elektronicznym punktem informacji turystycznej, służącym pomocą poza godzinami pracy Centrum), gromadzącego i przetwarzającego informacje z zakresu turystyki z terenu działania Centrum, zajmującego się dystrybucją informacji i jej udostępnianiem zainteresowanym, współpracą z branżą turystyczną i szkołami (lekcje w synagodze), poradnictwem dla turystów indywidualnych i organizatorów wycieczek, wydawaniem i kolportażem materiałów informacyjnych i promocyjnych. Przedmiotem prac etapu pt.: Przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów – jest opracowanie nowego szlaku turystycznego w Warszawie. W zakres projektu wchodzi: opracowanie opisowe szlaku wraz z dokumentacją historyczną, opracowanie folderów (w językach: polskim, hebrajskim i angielskim), opracowanie materiałów do ekspozycji w nowoczesnych nośnikach informacji miejskiej, oznakowanie szlaku na ciągach ulicznych, montaż nośników informacji typu Citylight. Docelowo planowany jest montaż 10 konstrukcji typu Citylight i 3 konstrukcji typu Citylight Pilar System. W ramach promocji realizacji projektu zorganizowany zostanie cykl imprez pod nazwą „Dzień Otwarty w Gminie Żydowskiej w Warszawie”. Projekt swym zasięgiem obejmuje dwie dzielnice – Śródmieście i Wolę. Jego specyfika – realizacja szlaku turystycznego łączącego zabytki zlokalizowane na terenie obydwóch ww. dzielnic – dyktuje konieczność całościowego ujęcia, bez podziału prac na odrębne realizacje w poszczególnych jednostkach administracyjnych. Jest to warunkiem sprawnego przeprowadzenia i powodzenia

	całości realizacji. Wcielenie w życie projektu uzależnione jest jednak od zawarcia go w odrębnych Mikroprogramach Rewitalizacji każdej z dzielnic, oraz uzyskania poparcia każdej z Rad Dzielnicy – w odniesieniu do tych części projektu, które terytorialnie przynależą danej jednostce – o co beneficjent będzie zabiegał.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Realizacja projektu pozwoli na interwencję m.in. w obszarach: - Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego; - Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych. Ponadto, projekt jest zgodny ze wszystkimi strategicznymi celami Lokalnego Uproszczonego Programu Rewitalizacji m.st. Warszawy:
Termin realizacji projektu	2007 – 2010.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	3315650 PLN Koszt realizacji na terenie dzielnicy Śródmieście
Stopień zaawansowania projektu	W 2008r. wykonano remont elewacji Synagogi Nożyków.
Beneficjent	Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie, ul. Twarda 6.

Tytuł projektu	Skarbiec dziedzictwa kultury – Bazylika Archikatedralna i Muzeum Archidiecezji Warszawskiej (pierwszy etap projektu)
Cel projektu	Celem projektu jest zwiększenie atrakcyjności Warszawy dzięki renowacji Archikatedry i adaptacji budynku Dziekanii na potrzeby Muzeum Archidiecezji Warszawskiej. Opisane we wniosku zadanie przeciwdziała degradacji infrastruktury (w tym wypadku służącej działalności kulturalnej i edukacyjnej) oraz przestrzeni miejskich, a także eliminuje negatywne zjawiska społeczne, których konsekwencją jest zjawisko wykluczenia niektórych grup mieszkańców. Obiekty objęte zakresem projektu rewitalizacyjnego wykorzystane będą do celów społecznych. Przedsięwzięcie jest planowane na obszarze zdegradowanym, uwzględnionym w Lokalnym Programie Rewitalizacji – Mikrogram Dzielnicy Śródmieście. Zabytki architektury stanowią bardzo istotny element dziedzictwa kulturowego. Jakość utrzymania obiektów zabytkowych bezpośrednio przekłada się na możliwość wykorzystania ich w życiu społecznym miasta. Dobrze zachowany zabytek daje możliwość organizacji imprez kulturalnych i edukacyjnych, zachęca do obejrzenia wnętrza, i poznania jego historii. Tak sformułowane cele pokrywają się z działaniami wyznaczonymi w Lokalnym Programie Rewitalizacji m. st. Warszawy: CEL I Ożywienie społeczno – gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki oraz promowanie przedsiębiorczości. Pkt. 6. Modernizacja, remont, rozbudowa istniejącej substancji mieszkaniowej oraz budynków użyteczności publicznej (w tym wypadku kościoła pełniącego również funkcje sali koncertowej). Pkt. 11. Ułatwienia w poruszaniu się w przestrzeni publicznej dla osób niepełnosprawnych. Cel II Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. Pkt. 1 Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym parki miejskie. Pkt. 3. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. Pkt. 7. Budowa, rozbudowa, modernizacja i adaptacja obiektów kulturowo – edukacyjnych. Cel IV Integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Pkt. 2. Wzmacnianie poczucia tożsamości mieszkańców na rewitalizowanym obszarze. Pkt. 3. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja. Pkt. 10. Tworzenie programów aktywizacji dla seniorów. Pkt. 11. Tworzenie programów integracji i aktywizacji dla osób niepełnosprawnych.
Opis projektu	Projekt „Skarbiec dziedzictwa kultury – Bazylika Archikatedralna i Muzeum Archidiecezji Warszawskiej” obejmuje przeprowadzenie zintegrowanych prac konserwatorsko-remontowych w Bazylice Archikatedralnej i dzwonnicy oraz otwarcie placówki muzealnej w dawnej siedzibie dziekana. Pozwoli to na stworzenie kompleksu kulturalnego, który zaoferuje mieszkańcom Warszawy i turystom możliwość obejrzenia niezwykle cennych zabytków architektury, malarstwa, rzeźby i rzemiosła w jednym miejscu, uczestnictwo w atrakcyjnych imprezach kulturalnych: koncertach, spotkaniach, sesjach naukowych i lekcjach muzealnych. Połączenie Muzeum z Archikatedrą podniesie jego funkcjonalność, rangę i prestiż, rozszerzy działalność edukacyjną oraz spowoduje zwiększenie ilości odwiedzających. W ramach projektu przeprowadzone zostaną kompleksowe prace konserwatorsko - remontowe elewacji i wnętrza archikatedry wraz z kaplicami, zakrystią i kryptami. Planowana rewitalizacja świątyni przeprowadzona zostanie z poszanowaniem historycznej koncepcji architektonicznej Jana Zachwatowicza. W projekcie przewidziano synergiczne działania w trzech zasadniczych obszarach: rozwiązanie

	problemów konserwatorskich (usunięcie zagrożeń, zachowanie substancji zabytku) oraz poprawę funkcjonalności i podkreślenie estetyki poszczególnych przestrzeni katedry. (...) Priorytet projektu to logiczne scalenie najistotniejszych przestrzeni katedry, zabytków i obiektów o wyjątkowym znaczeniu kommemoratywnym oraz historycznym w czytelną trasę dla zwiedzających. Celem prac jest także stworzenie kompleksowego systemu edukacyjno-informacyjnego oraz wyeksponowanie historycznych elementów wnętrza. Projekt zakłada także podniesienie funkcjonalności archikatedry pod względem praktycznym i ekonomicznym – przewiduje wymianę instalacji elektrycznej, nagłośnieniowej, alarmowej i przeciwpożarowej, przestarzałego oświetlenia oraz montaż nowego systemu ogrzewania. Działania te mają na celu podniesienie standardu świątyni dla celów liturgicznych i turystycznych. Przedmiotem inwestycji są: ▪ prace inwentaryzacyjne badawcze i projektowe; ▪ zabezpieczenie przeciwwilgociowe krypt, ścian zakrystii oraz nawy południowej kościoła; ▪ modernizacja, aranżacja i ekspozycja krypt; ▪ kompleksowe prace remontowe elewacji kościoła i dzwonnicy; ▪ prace konserwatorskie i remontowe we wnętrzu Archikatedry. Nowe Muzeum Archidiecezjalne ma za zadanie sprostać wyzwaniom współczesności z pełnym respektem dla tradycji. Ma łączyć funkcję klasycznego muzeum prezentującego istniejącą kolekcję z zadaniami centrum kulturalnego o ogólnokrajowym zasięgu, animującego sakralną twórczość artystyczną. Ma być pomostem między przeszłością, teraźniejszością i przyszłością kultury duchowej Polski. Koncepcja funkcjonalno-przestrzenna przebudowy i adaptacji dawnej siedziby dziekana w Warszawie na Muzeum Archidiecezji Warszawskiej oparta jest na następujących założeniach: ▪ adaptacja pomieszczeń wszystkich kondygnacji na cele Muzeum Archikatedralnego; ▪ połączenie pomieszczeń projektowanego Muzeum i kubatury Archikatedry w jeden kompleks ekspozycyjny, przez wykorzystanie istniejących łączników na poziomie 1 piętra (drugi etap projektu); ▪ zaprojektowanie zwiedzającym drogi dostępu na poddasze Katedry, gdzie w przyszłości będą sale ekspozycyjne; ▪ udostępnienie obiektu dla osób niepełnosprawnych; ▪ pełna przebudowa infrastruktury instalacyjnej budynku oraz wprowadzenie wentylacji i klimatyzacji; ▪ wprowadzenie w drugim etapie projektu przeszklonej, podpiwniczonej kubatury ekspozycyjnej na dziedzińcu tylnym oraz wyposażenie nowej placówki. Projekty komplementarne do przedsięwzięcia: zakończone, będące w trakcie realizacji oraz planowane zawarte zostały w Lokalnym Programie Rewitalizacji dla Miasta Stołecznego Warszawy oraz Mikroprogramie Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy: 1. Remont budowlano-konserwatorski tzw. „Kamienicy artystycznej Foksal 11”; 2. Wymiana poszycia dachu i remont elewacji oficyny północnej oraz remont dachu oficyny południowej budynków przy ul. Nowy Świat 18/20; 3. Wprowadzenie działalności kulturalnej w piwnice budynków przy ul. Brzozowej 6/8 i 6/8a; 4. Adaptacja dawnej kotłowni w budynku przy ul. Bednarskiej 9 na cele kulturalno-informacyjne; 5. Wprowadzenie działalności kulturalno – oświatowej do piwnic zabytkowego budynku przy ul. Krakowskie Przedmieście 10; 6. Nadbudowa i remont budynku przy Al. Jerozolimskich 59; 7. Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta w Warszawie. Projekty beneficjentów zewnętrznych, które zostały uznane przez Komitet Monitorujący za projekty z zakresu rewitalizacji: 1. Modernizacja ośrodka opieki „Caritas” przy ul. Krakowskie Przedmieście 62 w Warszawie (beneficjent: Caritas Archidiecezji Warszawskiej);
--	---

	2. Rewitalizacja kamienicy „Dom Gaya” przy ul. Bednarskiej 28/30 (beneficjent: Caritas Archidiecezji Warszawskiej); 3. Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów (beneficjent: Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie); 4. Modernizacja zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej jako element wdrażania koncepcji zabytkowego Placu Konstytucji w Warszawie z jego wielkomiejskim potencjałem (beneficjent: Wspólnota Mieszkaniowa budynku przy Placu Konstytucji 6).
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Archikatedra warszawska znajduje się na trasie wielu wycieczek po Warszawie. Jej położenie na Starym Mieście sprawia, że należy do najbardziej rozpoznawalnych zabytków stolicy. Kościół stanowi pomnik odbudowy Warszawy i z tego również względu przyciąga do siebie rzesze turystów. Od czasu swojej odbudowy kościół archikatedralny nie był poddawany gruntownej konserwacji i pracom remontowym. W tym czasie zmieniał się wystrój kościoła, przybywało tablic pamiątkowych. Ujawniły się także liczne problemy konserwatorskie. Przeniesienie Muzeum Archidiecezji Warszawskiej do dawnej siedziby dziekana na Starym Mieście pozwoli na stworzenie nowej, atrakcyjnej oferty kulturalnej dla szerokiej grupy odbiorców: mieszkańców stolicy i regionu oraz turystów polskich i przyjeżdżających z całego świata. Jednocześnie poprawi się dostępność cennej kolekcji zabytków będących w posiadaniu Archidiecezji Warszawskiej. Ekspozycja Muzeum zyska atrakcyjniejszą lokalizację, a wystawy, koncerty i działalność edukacyjna w jego siedzibie wzbogaci ofertę kulturalną Warszawy, w szczególności wpłynie na poprawę wizerunku Starego Miasta uznanego za światowe dziedzictwo kultury UNESCO. <u>Grupy docelowe projektu</u> • społeczność lokalna, w tym zagrożona wykluczeniem społecznym, • mieszkańcy Warszawy i okolic, którzy będą mogli uczestniczyć w interesujących wydarzeniach kulturalnych; • turyści polscy i zagraniczni, którzy zyskają atrakcyjniejszy program zwiedzania stolicy; • środowiska naukowe, dla których powstanie nowe miejsce spotkań, dyskusji, sesji naukowych; • uczniowie i studenci, dla których przygotowany zostanie interesujący program edukacyjny, • osoby niepełnosprawne. <u>Stan aktualny</u> Szczegółowy opis stanu zachowania budynku Archikatedry i jej wnętrza zawiera „Projekt zintegrowanych prac konserwatorsko-remontowych w Archikatedrze p.w. św. Jana Chrzciciela w Warszawie”. Na jego podstawie zostały wydane przez Stołecznego Konserwatora Zabytków zalecenia konserwatorskie. ▪ Jedną z najistotniejszych kwestii jest konieczność rozwiązania problemu zawilgocenia ścian katedry, zakrystii oraz krypt, którego bezpośrednią przyczyną jest skomplikowany układ hydrologiczny skarpy wiślanej oraz niewystarczająca izolacja fundamentów budynku. ▪ W chwili obecnej elewacje katedry wymagają przeprowadzenia profesjonalnych zabiegów czyszczących, dezynfekujących oraz dokonania uzupełnień ubytków. Konieczna jest wymiana i uzupełnienie tynków na dzwonnicy i zakrystii. ▪ W katedrze od czasów swojej odbudowy nie przeprowadzano gruntownych prac remontowych. Pobieża wnętrza jest miejscami silnie zabrudzona, tynki złuszczone bądź odspojone. Posadzka kamienna w niektórych partiach wymaga naprawy. ▪ Instalacja elektryczna, oświetlenie, systemy nagłośnienia i ogrzewania są przestarzałe, energochłonne i mało wydajne, wymagają natychmiastowej modernizacji. ▪ Po kilkudziesięciu latach ekspozycji niezbędna jest konserwacja i restauracja obiektów zabytkowych znajdujących się we wnętrzu kościoła.

	▪ We wnętrzu archikatedry nie są wyeksponowane walory turystyczne i edukacyjne zabytku. Świątynia nie spełnia standardów, jakie wymaga się współcześnie od obiektów sakralnych tej rangi. Kościół nie jest przystosowany do turystyki grupowej, indywidualnej ani rodzinnej. Brak indywidualnego systemu oświetlenia sprawia, że poszczególne zabytkowe obiekty nie są wyeksponowane i giną w mrocznym wnętrzu. Samodzielne zwiedzanie utrudnia brak jednolitego systemu informacyjnego po polsku i w językach obcych. Przestrzeń katedry i jej kontekst historyczny jest wówczas nieczytelny dla turystów zagranicznych. ▪ W niezadowalającym stanie znajduje się prospekt organowy i sam instrument - jeden z najwspanialszych instrumentów koncertowych w Europie. Po latach eksploatacji jego piszczałki wymagają przeglądu i konserwacji. ▪ Konieczna jest modernizacja i nowa aranżacja wystroju krypt, mająca na celu wzrost atrakcyjności turystycznej i edukacyjnej przy jednoczesnym poszanowaniu ich funkcji sepulkralnej. Wszystkie te prace powinny się odbyć po rozwiązaniu problemu zawilgocenia podziemi (patrz wyżej). Siedziba Dziekana W dawnej siedzibie dziekana zlokalizowanej na Starym Mieście obecnie znajdują się: księgarnia, siedziba Akcji Katolickiej oraz prywatne mieszkania duchowieństwa. Przebudowa i adaptacja budynku na cele muzealne pozwoli na udostępnienie większej ilości zabytków ruchomych szerokiej publiczności, a także organizację imprez towarzyszących o charakterze naukowym i popularyzującym sztukę, a co za tym idzie społeczną aktywizację mieszkańców Warszawy, a w szczególności Śródmieścia. Beneficjent widzi potrzebę zmiany sposobu użytkowania istniejącego budynku. Ze względu na atrakcyjną lokalizację oraz bezpośrednie sąsiedztwo Archikatedry podjęto decyzję o adaptacji istniejącej kubatury na cele kulturalne i edukacyjne.
Termin realizacji projektu	Inauguracja projektu nastąpi po podpisaniu umowy przedwstępnej, po umieszczeniu projektu na Indykatorywnym Wykazie Indywidualnych Projektów Kluczowych dla RPO WM 2007 – 2013). Realizacja projektu zakończy się w 2012 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2008 30 500 2009 1 654 579 2010 10 457 978 2011 6 903 814 2012 1 856 273 Ogółem 20 903 144
Stopień zaawansowania projektu	Beneficjent posiada decyzję o warunkach zabudowy (dot. Dziekanii) oraz zalecenia konserwatorskie na pełen zakres prac konserwatorskich przeprowadzanych w ramach projektu.
Beneficjent	Parafia Archikatedralna św. Jana Chrzciciela w Warszawie, ul. Kanonia 6

Tytuł projektu	Konserwacja i restauracja kościoła seminaryjnego w Warszawie w ramach rewitalizacji Traktu Królewskiego
Cel projektu	Ogólnym celem projektu jest wzrost atrakcyjności Traktu Królewskiego dzięki renowacji kościoła seminaryjnego w Warszawie. Opisane we wniosku zadanie przeciwdziała degradacji zabytkowego obiektu pełniącego ważne role społeczne. Obiekt objęty zakresem projektu rewitalizacyjnego będzie wykorzystany do celów kulturalnych i edukacyjnych. Renowacja zwiększy jego atrakcyjność turystyczną oraz rolę jako sali koncertowej. Przedsięwzięcie jest planowane na obszarze zdegradowanym, uwzględnionym w Lokalnym Programie Rewitalizacji – Mikroprogram Dzielnicy Śródmieście. Zabytki architektury stanowią bardzo istotny element dziedzictwa kulturowego. Jakość utrzymania obiektów zabytkowych bezpośrednio przekłada się na możliwość wykorzystania ich w życiu społecznym miasta. Dobrze zachowany zabytek daje możliwość organizacji imprez kulturalnych, zachęca do obejrzenia wnętrza, i poznania jego historii. Tak sformułowany cel pokrywa się z następującymi celami i działaniami Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy: CEL I Ożywienie społeczno – gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki oraz promowanie przedsiębiorczości. Pkt. 6. Modernizacja, remont, rozbudowa istniejącej substancji mieszkaniowej oraz budynków użyteczności publicznej (w tym wypadku kościoła pełniącego również funkcje sali koncertowej). Pkt. 11. Ułatwienia w poruszaniu się w przestrzeni publicznej dla osób niepełnosprawnych. Cel II Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. Pkt. 1 Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym parki miejskie. Pkt. 3. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. Pkt. 7. Budowa, rozbudowa, modernizacja i adaptacja obiektów kulturowo – edukacyjnych. Cel IV Integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Pkt. 2. Wzmacnianie poczucia tożsamości mieszkańców na rewitalizowanym obszarze. Pkt. 3. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja. Pkt. 10. Tworzenie programów aktywizacji dla seniorów. Pkt. 11. Tworzenie programów integracji i aktywizacji dla osób niepełnosprawnych.
Opis projektu	W ramach projektu dokonana zostanie pełna konserwacja elewacji świątyni oraz architektury wewnętrznej. Prace obejmą także kaplicę Jezusa Ubiczowanego. Konserwacji poddane będą częściowo zabytki ruchome znajdujące się w prezbiterium i transepcie: ołtarze, rzeźby, obrazy. Wszystkie prace poprzedzone zostaną starannymi badaniami konserwatorskimi. Szczegółowy opis i zakres projektu zawarty został w załączniku „Program konserwatorski dla kościoła seminaryjnego w Warszawie”. Planowane zintegrowane prace badawcze i konserwatorskie mają na celu ochronę obiektu oraz opracowanie spójnej koncepcji estetycznej dla wnętrza, która umożliwiłaby harmonijną ekspozycję jego zabytkowych elementów przy jednoczesnym poszanowaniu ich autentyzmu i pełni wartości kulturowych. Szczegółowy program obejmuje następujące prace konserwatorskie i zadania towarzyszące: • elewacja zachodnia, • elewacje wsch, pn i pd, • wieżba dachowa, • ściany i sklepienia (wnętrze), • ołtarz główny nastawa wschodnia, • ołtarz główny nastawa zachodnia, • stalle prezbiterium, • ołtarz Imienia Jezus,

	• ołtarz MB Różańcowej, • kaplica Chrystusa Ubiczowanego, • sztukaterie, • ambona, • korekta oświetlenia, • zadania towarzyszące: badania, dokumentacja, publikacja. Po zakończeniu inwestycji opisanej we wniosku, planowane są dalsze prace konserwatorskie obejmujące pozostałe ołtarze boczne, epitafia, obrazy, feretrony, prospekt organowy oraz inne elementy wyposażenia wnętrza (krucyfiksy, zabytkowe skarbonki itp.). RAMOWY PROGRAM PRAC Prace podzielono na dwa niezależne etapy – pierwszy z nich to wykonanie szczegółowych badań wszystkich elementów objętych projektem. Etap ten zakończy opracowanie szczegółowego, indywidualnego programu prac. Drugim etapem będą właściwe prace konserwatorskie i restauratorskie, przeprowadzone według ustalonego wcześniej programu. W niniejszym opracowaniu podano jedynie zarys koncepcyjny właściwych prac konserwatorskich, który zostanie zmodyfikowany po zakończeniu etapu badawczego. 1 PRACE PRZYGOTOWAWCZE • Przeprowadzenie kwerendy badawczej. • Wykonanie wstępnej dokumentacji fotograficznej kościoła oraz szczegółowej podzespołów zabytkowych. 2 PRACE BADAWCZE • Fasada kościoła. • Elewacje kościoła oraz zabudowań seminarium. • Wieżba dachowa. • Ściany nawy głównej, transeptu, prezbiterium, kaplic bocznych oraz sklepienia kościoła, wraz z dekoracją sztukatorską. • Polichromie oraz dekoracja sztukatorska w Kaplicy Chrystusa Ubiczowanego. • Mała architektura (kompleksowo: ołtarz główny, ołtarze boczne, ambona, stalle w prezbiterium). • Zespoły rzeźbiarskie. • Badania mikroklimatyczne wnętrza kościoła. 3 KONSERWACJA I RESTAURACJA • Fasada kościoła • Elewacje boczne kościoła oraz elewacje zabudowań seminaryjnych • Ściany i sklepienia nawy głównej, prezbiterium i kaplic • Wieżba dachowa • Kaplica Grobu Pańskiego (zw. Kaplicą Ubiczowania Jezusa) • Mała architektura (ołtarz główny, ołtarze boczne, ambona) • Zespoły rzeźbiarskie • Obrazy • Pozostałe elementy wyposażenia wnętrza kościoła • Wykonanie zbiorczej dokumentacji powykonawczej - rysunkowej, opisowej i fotograficznej. Proponowane w projekcie prace konserwatorskie będzie poprzedzać wykonanie niezbędnych badań odkrywkowych, a także badań mikroskopowych do stratygrafii wymalowań, które pozwolą na zidentyfikowanie pierwotnych powłok malarskich. Przewiduje się odsłonięcie i konserwację oryginalnych tynków, zachowanych pod późniejszymi narzutami i wymalowaniami (mury i sklepienia). Następnie zaś rekonstrukcję wymalowań, nawiązujących do osiemnastowiecznej estetyki wnętrz. Takim samym postępowaniem zostaną objęte wszystkie detale architektoniczne (w tym elementy sztukatorskie). Analogiczne założenia konserwatorskie dotyczą tzw. małej architektury: ołtarzy, prospektu organowego i ambony, towarzyszących im detali architektonicznych i rzeźb. Ze względu na szacunek do historycznych nawarstwień, zakłada się powrót do stylistyki nadanej im w połowie XVIII wieku. Pozostałe zabiegi konserwatorskie
--	--

	obejmą: dezynfekcję, dezynsekcję oraz impregnację drewna, uzupełnienie ubytków podłoża, gruntów i warstw malarskich a także scalenie kolorystyczne uzupełnień. Przy uzupełnieniu złocień, jako zasadę, przyjęto posługiwanie się technikami tradycyjnymi z wyeliminowaniem materiałów nieszlachetnych tj. szlagmetal i brązy pozłotniczej. W kościele znajduje się wiele cennych obrazów sztalugowych eksponowanych w ołtarzach, z których większość wymaga gruntownej konserwacji. Dla każdego z obrazów zostanie sformułowany indywidualny, szczegółowy program prac. Wstępnie przewidywane zabiegi obejmą: demontaż z ramy, badania pigmentów i spoiw warstw malarskich i gruntów, oczyszczenie lica z zabrudzeń powierzchniowych i pożółkłych werniksów, usunięcie ewentualnych retuszy bądź przemalowań, podklejenie warstwy malarskiej, reperacje podłoża płóciennego (w razie konieczności zabieg dublowania), uzupełnienie ubytków gruntu, scalenie kolorystyczne ubytków, reperację, modyfikację lub wymianę starych krosien i ponowne umieszczenie obrazu w nastawie ołtarzowej. Ze względu na funkcję sakralną oraz warstwę stylistyczną, wskazane jest wykonanie retuszy naśladowczych z pełną rekonstrukcją zniszczonych partii malowidła. W przypadku Kaplicy Grobu Pańskiego należy również uwzględnić nową aranżację oświetleniową wnętrza. Proponuje się instalację lamp, dających miękkie, rozproszone światło, które uwydatni walory rzeźb i wydobędzie kolorystykę kaplicy. Ze względu na stale pracujący system ogrzewania nadmuchowego niezbędne jest wykonanie konserwatorskiej oceny mikroklimatu wnętrza kościoła. W tym celu przewidziany jest montaż systemu monitoringu, obrazujący stratyfikację temperatury i wilgotności powietrza we wnętrzu, co pozwoli na stwierdzenie, czy i jaki wpływ wywiera system grzewczy na wyposażenie, ściany i sklepienie. W przypadku konserwacji zabytków nie przewiduje się wariantów rozwiązań technicznych. Zakres prac i rozwiązania techniczne oparte są na zaleceniach konserwatorskich i programie konserwatorskim zatwierdzonym przez Stołecznego Konserwatora Zabytków. Projekt jest komplementarny do innych działań zakończonych, prowadzonych i planowanych w dzielnicy Śródmieście w zakresie konserwacji i rewitalizacji obiektów zabytkowych, np.: • Remont Arkad Kubickiego, • Konserwacja kościoła św. Marcina na ul. Piwnej, • Konserwacja kościoła jezuitów na ul. Świętojańskiej, • Konserwacja Archikatedry Warszawskiej (planowane), • Rewitalizacja kamienic przy ul. Bednarska 9, Krakowskie Przedmieście 6, Nowy Świat 18/20, • Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Na tle pozostałych zabytków Traktu Królewskiego kościół seminaryjny wyróżnia się negatywnie swoim stanem zachowania. Zanedbane elewacje nie zachęcają turystów do zwiedzenia wnętrza czy do uczestnictwa w koncertach. Stan istniejący Elewacje kościoła są w bardzo złym stanie. Tynki na elewacji wschodniej, północnej i południowej pokryte są siatką spękań. Wierzchnie warstwy łuszczą się i odpadają. W wielu miejscach widoczne są zaplamienia i zacieki wynikające z wad instalacji odprowadzających wodę. Fasada kościoła jest pokryta warstwą zabrudzeń powierzchniowych. Kamienny detal architektoniczny, w wielu miejscach wykruszony i spękany, ma tendencje do odpadania. Liczne uzupełnienia z czasów powojennych w znacznej mierze odbiegają kolorystycznie od tonacji kamienia, z którego została wykonana fasada. We wnętrzu, w wielu miejscach widoczne są spękania i lokalne odspojenia dekoracji stiukowej ścian (Kaplica Grobu Pańskiego) oraz tynków. Sztukaterie, zarówno w nawie głównej, jak i w nawie bocznej oraz kaplicach są w wielu miejscach uszkodzone a precyzyjny relief „zalany” został kilkoma warstwami współczesnej farby. Głównym problemem konserwatorskim w przypadku ruchomego wyposażenia kościoła są wtórne nawarstwienia pokrywające partie złoczone i polichromowane. Dotyczy to zarówno architektury ołtarzy, ambony jak i niemal wszystkich znajdujących się w kościele rzeźb. Różnorodne nawarstwienia powstały w ciągu ostatnich 150 lat. Zniekształciły one zupełnie pierwotny wyraz artystyczny i poprzez zmiany kolorystyki z wielobarwnej na monochromatyczną biel

	wpływają na odbiór walorów zabytkowych wnętrza kościoła. Szczególnie rażące są wykonywane doraźnie, w różnych technikach uzupełnienia złoceń. W złym stanie technicznym jest także większość obrazów ołtarzowych. W Kaplicy Grobu Pańskiego doszło do dezintegracji blokowej wypraw polichromii i dekoracji stiukowej. Rozwarstwienia tynków, głębokie i rozległe spękania narzutów a także gzymsów i parapetów mogą świadczyć o niewydolności elementów nośnych tego pomieszczenia. Alarmujący jest także stan sklepień nawy głównej, pokrytych na całej powierzchni siatką spękań, ułożonych prostopadle w stosunku do gzymsu. Prawdopodobnie osłabienie konstrukcji sklepień związane jest ze zmianą układu sił przenoszących jego ciężar na filary. Być może wiąże się to z usunięciem warstwy izolacyjno-dociążającej, niegdyś wypełniającej pachy sklepienne, którą wybrano w trakcie prac porządkowych w latach 50. Stabilizacji i wzmocnienia konstrukcji wymaga także kruchta kościoła. Głębokie spękania wypraw na ścianach bocznych, którym towarzyszą przesunięcia partii tynków względem siebie, świadczą o osłabieniu jej elementów nośnych. Uzasadnienie realizacji projektu Kościół p.w. Wniebowzięcia NMP i św. Józefa Oblubieńca został wzniesiony w latach 1661-81. Swoje początki wiąże z fundacją Jana III Sobieskiego i Marii Kazimierzy dla zakonu karmelitów bosych. Projekt budowli przypisywany jest Józefowi Szymonowi Bellottiemu, twórcy architektury kościołów Św. Krzyża (1679-96) i Św. Anny w Warszawie (1660-67). „Rzymsko-małopolska tradycja karmelicka odżywa w Warszawie także w architekturze zewnętrznej: w szczytach transeptu i prezbiterium z lat 1667-1672, aczkolwiek ich detal, podobnie jak tryglifowe belkowanie wiążącego je gzymsu koronującego, zrealizowano w typowych formach warszawskich.” [A. Miłobędzki, Architektura XVII w. w: Sztuka Warszawy, s. 87]. Bellotti miał zapewne także duży wpływ na wystrój sztukatorski prezbiterium wykonany przez anonimowego twórcę, określanego jako „mistrz fryzu karmelickiego” [M. Karpowicz, Malarstwo i rzeźba XVII w., [w:] Sztuka Warszawy, s.136]. W 1762 rozpoczęto wznoszenie fasady świątyni według projektu Efraima Schroegeera. O wyjątkowości zachodniej elewacji kościoła stanowi fakt, że jest to jedna z pierwszych klasycystycznych realizacji w Warszawie. Fasada wykonana została całkowicie z kamienia, co jest unikatem w stolicy. Jeszcze nieukończony kościół „sportretował” Bernardo Bellotto Canaletto w weducie z 1780 r. Do najcenniejszych obiektów świątyni należą późnobarokowe realizacje rzeźbiarskie warsztatów Bartłomieja Bernatowicza i Jana Jerzego Plerscha oraz zespół obrazów Szymona Czechowicza i Franciszka Smuglewicza. W XIX w. nawy kościoła stały się galerią sztuki polskiej. Wobec trudności, jakie spotykały twórców warszawskich chcących wystawiać swoje dzieła, mecenat kościelny i prywatny sprzyjał zachowaniu tożsamości artystycznej miasta. We wnętrzu kościoła możemy podziwiać płótna Rafała Hadziewicza oraz epitafia autorstwa Ludwika Kaufmanna, Bolesława Syrewicza, Teofila Godeckiego. Tomasz Oskar Sosnowski przysłał karmelitom z Rzymu dwa swoje dzieła. Rzeźba „Chrystus w grobie” zyskała oprawę architektoniczną w formie kaplicy projektu Henryka Marconi. Wnętrze świątyni i kaplica z dziełem Sosnowskiego zyskały literacki pomnik w powieści „Lalka” Bolesława Prusa. Po kasacie zakonu karmelitów w 1864 klasztor wraz z kościołem stały się siedzibą Metropolitalnego Seminarium Duchownego. Kościół seminaryjny przetrwał wojnę bez większych uszczerbków. Zachował barokową bryłę i wyposażenie pochodzące głównie z XVIII i XIX w. Jest więc jednym z nielicznych świadków pamiętających dawną Warszawę. Dzięki temu we wnętrzu możemy podziwiać najwyższej klasy zabytki dokumentujące artystyczne dzieje miasta. Obecnie w kościele odbywają się koncerty z cyklu Muzyka Staropolska w Zabytkach Warszawy oraz Festiwal Mozartowski. Oddziaływanie Ze względu na swoje funkcje metropolitalne, nagromadzenie wysokiej klasy zabytków oraz bogaty program kulturalny Warszawa jest niezwykle chętnie odwiedzana przez turystów indywidualnych oraz grupy zorganizowane z kraju i zagranicy. Trakt Królewski, przy którym znajduje się kościół seminaryjny znajduje się na szlaku wszystkich wycieczek, których celem jest poznawanie historii miasta. Pośrednimi beneficjentami projektu będą:
--	---

	• społeczność lokalna, w tym zagrożona wykluczeniem społecznym, • mieszkańcy Warszawy, którzy zyskają poprawę estetyki miasta; • odbiorcy usług kulturalnych z regionu, którzy zyskają miejsce atrakcyjnych imprez, spotkań i koncertów; • licznie przybywający do Warszawy turyści z kraju i zagranicy, którzy zyskają atrakcyjniejszy program zwiedzania regionu, • osoby niepełnosprawne. Dane te wskazują na ponadregionalny zasięg oddziaływania projektu. Konserwacja i restauracja kościoła wzbogaci znacznie ofertę kulturalną miasta oraz wpłynie na poprawę jego estetyki. Większa atrakcyjność kulturalna Warszawy przyczyni się do ożywienia ruchu turystycznego. Pośrednio przełoży się na rozwój gospodarczy stolicy i całego regionu.
Termin realizacji projektu	Inauguracja projektu nastąpi po podpisaniu umowy dofinansowania (lub pre-umowy po umieszczeniu projektu na Indykatorywnym Wykazie Indywidualnych Projektów Kluczowych dla RPO WM 2007 – 2013). Realizacja projektu trwać będzie 18 miesięcy.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2009 185 440 2010 6 171 300 2011 2 829 380 Ogółem 9 186 120
Stopień zaawansowania projektu	Projekt posiada następujące dokumenty: • ramowy program konserwatorski, • program badań konserwatorskich, • zgodę na przeprowadzenie badań konserwatorskich wydaną przez Stołecznego Konserwatora Zabytków.
Beneficjent	Wyższe Metropolitarne Seminarium Duchowne im. Jana Chrzciciela w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 52/54.

Tytuł projektu	Udostępnienie obiektu zabytkowego, dziedzictwa kulturowego na cele kulturalno-edukacyjne – Pałac Staszica ul. Nowy Świat 72
Cel projektu	Celem projektu jest udostępnienie Pałacu Staszica jako obiektu dziedzictwa kulturowego na potrzeby kulturalno-edukacyjne szerokiemu gronu odbiorców. Zakłada on adaptację i zagospodarowanie Pałacu, a także modyfikację funkcji budynku w taki sposób, by podnieść użyteczność i atrakcyjność obiektu dla stolicy i pełniej zintegrować jego funkcje z życiem dzielnicy oraz miasta i potrzebami mieszkańców. Cele szczegółowe (bezpośrednie), które warunkują osiągnięcie celu ogólnego w ramach poszczególnych celów: - szersze otwarcie się Pałacu Staszica na potrzeby nowych odbiorców (turyści, młodzież szkolna) - stworzenie nowej oferty kulturalnej dzielnicy i miasta, - wzmocnienie funkcji kulturalno - naukowej i edukacyjnej obiektu, - wzmocnienie potencjału kulturalno – turystycznego historycznej części centrum Warszawy, - zahamowanie degradacji zabytkowego Pałacu Staszica i poprawa jego stanu. Poszczególne działania realizowane w ramach ww. celów są zgodne z następującymi działaniami zdefiniowanymi w Programie Rewitalizacji: <u>Cel I</u> 1. Działanie 1: Porządkowanie „starej tkanki” urbanistycznej, 2. Działanie 8: Odnowa budowlano-architektoniczna wraz z modernizacją urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej. <u>Cel II</u> 1. Działanie 1: Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego 2. Działanie 3: Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej, 3. Działanie 7: Budowa, rozbudowa, modernizacja i adaptacja obiektów kulturowo-edukacyjnych. <u>Cel IV</u> 1. Działanie 2: Wzmacnianie poczucia tożsamości mieszkańców na rewitalizowanym obszarze, 2. Działanie 9: Wsparcie form aktywizacji zawodowej wobec mieszkańców na terenie rewitalizowanym, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet.
Opis projektu	Przedmiotem projektu jest XVIII-wieczny Pałac Staszica, który przez swoją lokalizację przy Trakcie Królewskim stanowi ważny element dziedzictwa kulturowego Warszawy. Budynek jest siedzibą Polskiej Akademii Nauk i miejscem wielu ważnych wydarzeń naukowo – kulturalnych. Projekt polega na kompleksowej rewitalizacji zabytkowego Pałacu, zgodnie z wolą wzmocnienia funkcji naukowej i kulturalno-edukacyjnej dotychczas pełnionej przez obiekt, a także nadania mu nowej funkcji, związanej z rozwojem turystyki i integracją obiektu z życiem dzielnicy oraz miasta. Dla realizacji tych celów konieczne jest zahamowanie postępującej degradacji zabytku. Planuje się przeprowadzenie następujących prac w ramach ww. działań i celów Programu: - adaptacja pomieszczeń piwnicznych na ekspozycje archiwalne do udostępnienia dla zwiedzających, w tym młodzieży szkolnej, - adaptacja budynku i inne działania w związku z utworzeniem Punktu informacji turystyczno-kulturalno-naukowej z dostępem do sieci internetowej (Pałac Staszica - parter przy wejściu od strony Pomnika Kopernika): - budowa sieci internetowej,

	- instalacja stanowisk informacyjnych, - instalacja przewodnika multimedialnego do przekazywania informacji o Pałacu oraz Trakcie Królewskim, - informacje o imprezach kulturalnych, naukowych, turystycznych i sportowych mających miejsce w okolicach Pałacu przy Pomniku Kopernika oraz na Trakcie Królewskim, - informacje z datami i tematami o ważnych otwartych konferencjach, seminariach naukowych, wystawach oraz wykładach Wszechnicy mających miejsce w Pałacu Staszica a skierowanych do mieszkańców Warszawy, - opracowanie scenariusza programu komputerowego (stanowić go będzie przewodnik multimedialny), - zwiększenie zatrudnienia poprzez przyjęcie pracownika do obsługi przewodnika oraz udzielania pomocy przy korzystaniu z tego urządzenia, - informacje o historii, tradycji budynku oraz zbiorach przechowywanych w Pałacu Staszica. - zagospodarowanie dziedzińca na cele wystawiennicze (ekspozycje pod namiotem) i jego udostępnienie szerokiemu gronu odbiorców, w tym młodzieży szkolnej i turystom, - kompleksowe prace renowacyjne i modernizacyjne (wymiana instalacji wodno-kanalizacyjnej, elektrycznej i c.o., osuszenie ścian i wykonanie izolacji fundamentów, wymiana zniszczonej stolarki okiennej i drzwiowej, odnowienie elewacji, odnowienie wystroju architektonicznego, wymiana posadzek wewnątrz pałacu, instalacja klimatyzacji w pomieszczeniach konferencyjnych). - zwiększenie zatrudnienia poprzez przyjęcie pracownika do obsługi przewodnika oraz udzielania pomocy przy korzystaniu z tego urządzenia w Punkcie Informacyjnym, - zwiększenie integracji Pałacu Staszica z dzielnicą oraz wzmacnianie poczucia tożsamości mieszkańców dzielnicy poprzez podniesienie wiedzy o jej historii i ofercie naukowej i kulturalnej w oparciu o działalność Punktu Informacyjnego.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Projekt dotyczy udostępnienia Pałacu Staszica jako obiektu dziedzictwa kulturowego na cele kulturalno-edukacyjne szerokiemu gronu odbiorców, tym samym założone cele projektu wiążą się ściśle z co najmniej dwoma celami strategicznymi Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy: Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego (Cel II) oraz Ożywienie społeczno-gospodarcze przez podniesienie jakości publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki oraz promowanie przedsiębiorczości (Cel I). Zamierzone działania mieszczą się w pełni w działaniach zdefiniowanych przez Program jako <i>Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego</i> (Działanie 1), <i>Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej</i> (Działanie 3) i <i>Budowa, rozbudowa, modernizacja i adaptacja obiektów kulturowo-edukacyjnych</i> (Działanie 7), jeśli chodzi o realizację Celu II. Pałac Staszica od lat służy już nie tylko swemu właścicielowi, tj. Akademii, której jest siedzibą, ale także miastu, jego mieszkańcom i różnorodnym instytucjom oraz organizacjom, będąc miejscem wielu ważnych wydarzeń w życiu naukowym, kulturalnym, społecznym i biznesowym Stolicy, od Festiwalu Nauki czy Nocy Muzeów po obchody 64. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Imprezy te miały miejsce zarówno we wnętrzach, jak na dziedzińcu oraz w bezpośredniej bliskości budynku. W załączeniu wykazy obejmujące dziesiątki takich imprez i wydarzeń, które odbyły się w Pałacu Staszica w ostatnim okresie. Placówki Polskiej Akademii Nauk (np. Muzeum Ziemi PAN czy Muzeum Ewolucji Instytutu Paleobiologii PAN) organizują w obiekcie różne przedsięwzięcia, w tym wystawy o charakterze edukacyjnym, adresowane

	do szerokiego odbiorcy, np. młodzieży szkolnej. Wystawy organizowane przez Archiwum PAN dają możliwość zapoznania się nie tylko z historią nauki, ale także samego Pałacu Staszica i miasta Warszawy. W celu szerszego udostępnienia mieszkańcom dzielnicy i miasta cennych eksponatów znajdujących się w posiadaniu Archiwum i uatrakcyjnienia formy ich prezentacji planuje się adaptację wybranych pomieszczeń piwnicznych do celów wystawienniczych. To przedsięwzięcie może stać się zaczątkiem przyszłego Muzeum Historii Nauki, którego brakuje w stolicy. Zamierzenie to, jak również uruchomienie ogólnodostępnego punktu informacji turystyczno-kulturalno-naukowej, jedyne w bliskim sąsiedztwie Pałacu Staszica, szersze udostępnienie Pałacu Staszica dla zwiedzających (poprzez organizację Dni Otwartych, a także zorganizowane zwiedzanie w uzgodnionych terminach) oraz dodatkowo zagospodarowanie dziedzińca na cele stałej ekspozycji (pod namiotem) i przedłużenie godzin otwarcia oraz wzbogacenie oferty kulturalno-edukacyjnej kawiarni mieszczącej się w budynku będą służyć realizacji Celu II, wpływając także na ożywienie społeczno-gospodarcze w tej części dzielnicy, zgodnie z Celem I Programu. Nadanie Pałacowi Staszica nowych funkcji będzie spełniać także kryteria realizacji Celu IV Programu dot. integracji mieszkańców dzielnicy, w szczególności w zakresie Działań 2 i 9. Niestety, bez pomocy zewnętrznej Polska Akademia Nauk nie udźwignie ciężaru finansowego działań na rzecz zahamowania postępującej degradacji zabytku oraz pełniejszej integracji Pałacu Staszica z życiem dzielnicy oraz miasta. Polska Akademia Nauk zapewnia wymagany wkład własny, niezbędny w przypadku uzyskania dofinansowania ze środków RPO Województwa Mazowieckiego. Jednakże warunkiem ubiegania się o te fundusze jest wpisanie załączonego projektu do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy.
Termin realizacji projektu	2010 – 2013
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2010 r. – 5.000 000 zł (projekt – dok. techniczna, wymiana stolarki okiennej, drzwiowej, instalacji elektrycznej, remont holu głównego i I piętra, rozbudowa sieci informatycznej), 2011 r. – 5.000 000 zł (instalacji stanowisk informacyjnych, wymiana instalacji wodno – kanalizacyjnej, c.o., remont łazienek i instalacji wentylacyjno- klimatyzacyjnej,), 2012 r. – 4.000 000 zł (adaptacja pomieszczeń piwnicznych na ekspozycje archiwalne, izolacja pozioma i pionowa fundamentów, osuszanie ścian, remont dziedzińca, posadzki; parkiet i marmurowe, prace malarskie i budowlane, wymiana dachu, uruchomienie punktu informacji turystyczno-kulturalno-naukowej dla mieszkańców Warszawy oraz grup wycieczkowych,), 2013 r. – 2 500 000 zł (kontynuacja prac adaptacyjnych pomieszczeń piwnicznych na ekspozycje archiwalne; odnowienie elewacji, wystrój arch. budynku). Razem – 16 500 000 zł.
Stopień zaawansowania przygotowanej dokumentacji dla projektu.	Projekt na etapie planistycznym.
Beneficjent	Polska Akademia Nauk Warszawa ul. Nowy Świat 72.

Tytuł projektu	Wzmocnienie działań prospołecznych na obszarze typowanym do rewitalizacji - Koszary Kantonistów Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa
Cel projektu	Cele projektu związane są z jego poszczególnymi etapami: ETAP I: Działania prospołeczne, edukacyjne i promocyjne Dotyczyć będą działań informacyjnych dotyczących przedmiotowego przedsięwzięcia oraz przygotowania i wdrożenia nowej oferty programowej skierowanej do dzieci, młodzieży i osób dorosłych z rewitalizowanego terenu Warszawy. Przewodnim celem jest aktywizacja społeczności z rewitalizowanego obszaru, zagrożonej marginalizacją. ETAP II: Remont elewacji Dotyczyć będzie robót nastawionych na poprawienie warunków użytkowo – funkcjonalnych, w celu podniesienia jakości przestrzeni publicznej oraz oferowanych społeczeństwu usług związanych z prowadzoną działalnością kulturalno-edukacyjną. ETAP III: Montaż systemów bezpieczeństwa Dotyczyć będzie kompleksowego zabezpieczenia Muzeum, wraz z jego kolekcją oraz wdrożenie systemów gwarantujących maksymalne bezpieczeństwo użytkownikom korzystającym z oferty edukacyjnej Muzeum, a także odwiedzającym to miejsce turystom krajowym i gościom zagranicznym. <u>Cel społeczny</u> <u>Cel społeczny projektu i uzasadnienie dla jego realizacji</u> Głównym celem projektu jest przyczynienie się do zwalczania problemów społecznych dotyczących Warszawy (dotyczy w szczególności rewitalizowanego terenu w tym społeczności zamieszkałej przy ul. 29 listopada w bliskim sąsiedztwie Łazienek Królewskich, Śródmieście) poprzez poszerzenie i wprowadzenie nowej oferty kulturalno - edukacyjnej oraz kompleksowe zabezpieczenie i dostosowanie infrastruktury Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa do wymogów nowoczesnej instytucji kultury – edukatora i kreatora aktywności ludzkiej. Szczególny nacisk położony zostanie na aktywizację najmłodszej społeczności z opisywanego terenu w celu zwalczania zagrożeń wykluczania i marginalizacji społecznej. W ramach projektu Muzeum planuje podjęcie szeregu działań zmierzających do włączenia do realizowanych przez siebie programów edukacyjnych dzieci i młodzież z rewitalizowanego terenu, a także stworzenie nowego programu aktywizacji dla dzieci i młodzieży zagrożonej marginalizacją. Działania te będą miały na celu wyeliminowanie jak największej liczby problemów społecznych, dotyczących dzieci i młodzieży z rewitalizowanego terenu stolicy. Koncentracja opisywanych problemów społecznych dotyczy terenów zlokalizowanych przy ul. 29 listopada, a więc w bezpośrednim sąsiedztwie Muzeum. Problemy społeczne, występujące na wyżej wskazanym terenie, uderzające w dzieci, to przede wszystkim: przestępczość wśród nieletnich, znikomy dostęp do kultury, problem tzw. „osieroconych dzieci”- pozostawionych bez nadzoru osób dorosłych. Projekt realizowany przez Muzeum zakłada dotarcie do wskazanej wyżej grupy docelowej obejmującej dzieci i młodzież z rewitalizowanego terenu oraz do ich rodzin. Działanie to realizowane byłoby np. poprzez kierowanie zaproszeń, ulotek informacyjnych,

	plakatów do tych właśnie rodzin na zajęcia edukacyjno-kulturalne dla dzieci i młodzieży. Odbiorcy korzystaliby z aktualnych programów realizowanych przez Muzeum jak również z nowych zajęć o różnorodnej tematyce. Niewątpliwie działania te pozwoliłyby na integrację wśród wskazanej wyżej grupy odbiorców. Warto dodać, że Muzeum podejmując już pierwsze kroki w celu osiągnięcia ww. celu, zakupiło w ostatnim czasie nowoczesny sprzęt multimedialny do prowadzenia działalności edukacyjnej. Aktywizacja dzieci i młodzieży dotkniętych już niestety marginalizacją (przeważnie ze względu na problemy ekonomiczno - materialne) to bardzo trudne i odpowiedzialne zadanie, które wymaga wieloletniej pracy i kontynuacji. Nie wszystkie instytucje ze względów zachowania bezpieczeństwa finansowego oraz posiadania odpowiedniego zaplecza kadrowo-technicznego są zdolne do podjęcia takiego wyzwania. Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w związku ze swoją misją edukacyjno - kulturalną prowadzi tego rodzaju działania już od wielu lat. W tym czasie, udało się już Wnioskodawcy opracować odpowiednią metodologię i praktyczne sposoby wdrażania przygotowanych programów przez wybitnych specjalistów wchodzących w skład zasobów ludzkich Muzeum. To przede wszystkim dzieci i młodzież są obecnie głównymi odbiorcami opracowywanych programów zajęć. Aktualnie Muzeum realizuje projekt pod nazwą „Edukacja ekologiczna w Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w 2009 i 2010 r.” finansowany ze środków NFOŚiGW. Wkrótce rozpoczniemy realizację kolejnego projektu, który uzyskał dofinansowanie ze środków NFOŚiGW, tj.: „Różnorodne formy edukacji ekologicznej w Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa.” Wieloletnie założenia edukacyjno - kulturalne Wnioskodawcy zakładają w przyszłości dalszy ciąg tego typu działań. Jak widać, wielowątkowość oraz komplementarność zaplanowanych prac pozwoli na osiągnięcie we wskazanym w obszarze zmian o charakterze trwałych przekształceń społecznych. Będą one możliwe do zaobserwowania poprzez: podniesienie jakości świadczonych usług na rzecz osób odwiedzających Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa, podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki oraz w wyniku odnowienia i uratowania przed degradacją zagrożonego obiektu architektury, będącego ośrodkiem kulturalno-edukacyjnym. Wdrożenie założeń projektowych przyczyni się także w sposób pośredni do wzrostu inwestycji podnoszących konkurencyjność tej części Warszawy i stworzy atmosferę do dalszego rozwoju obszaru typowanego do rewitalizacji chociażby poprzez polepszenie warunków dla organizacji konferencji i wydarzeń o charakterze wystawienniczym, kulturalnym i edukacyjnym. W załączeniu szczegółowy opis planowanych przedsięwzięć prospołecznych, edukacyjnych i promocyjnych. <u>Cel środowiskowy</u> W wyniku ulepszenia izolacji budynku nastąpi stabilizacja wewnętrznych warunków klimatycznych w Muzeum. Zniwelowana do maksimum zostanie utrata ciepła, a przez to będzie można zmniejszyć dotychczasowy nadmierny lecz konieczny pobór energii. Do działań podjętych w toku realizacji projektu, które spowodują pozytywne zmiany w zakresie ochrony środowiska, zaliczyć możemy powstrzymanie, w związku z kompleksowym remontem elewacji budynku Koszar Kantonistów procesu degradacji architektonicznych systemów wpływających na oszczędne gospodarowanie zasobami energetycznymi. Poprawa izolacji ścian wpłynie bowiem bezpośrednio na zmniejszenie rocznego zapotrzebowania na energię poprawiając
--	--

	bilans energetyczny Muzeum, jako publicznej instytucji kultury. Jednocześnie podjęcie kroków zmierzających do całkowitego wyeliminowania występującego aktualnie problemu zawilgocenia ścian, pozwoli na ustabilizowanie parametrów klimatu wewnątrz budynku. <u>Cel ekonomiczny (gospodarczy)</u> Głównym celem projektu jest powstrzymanie degradacji „kulturalnej” tkanki miejskiej stolicy i przyczynienie się do zwalczania problemów społecznych dotyczących Warszawy, poprzez kompleksowe zabezpieczenie i dostosowanie infrastruktury Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa do wymogów nowoczesnej instytucji kultury – edukatora i kreatora aktywności ludzkiej. Powyższe założenie projektowe w sposób bezpośredni przyczyni się do wypełnienia celu głównego Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego, który został określony jako: <i>Poprawa konkurencyjności regionu i zwiększanie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej województwa</i>. Poprawienie stanu technicznego zabytkowych, a więc i turystycznych zasobów miasta stołecznego polepszy wizerunek regionu w oczach jego mieszkańców, inwestorów i gości zagranicznych. Nie pozostanie to bez wpływu na zwiększenie zainteresowania Warszawą oraz całym Mazowszem jako miejscem przyjaznym, bezpiecznym, zapewniającym możliwość miłego i ciekawego spędzenia wolnego czasu, jak również pozwalającym na bezpieczne inwestowanie w ramach przemysłów kulturowych i około kulturowych, obsługi zwiększającego się ruchu turystycznego, inwestycji infrastrukturalnych itp. Jednym słowem inicjatywa Muzeum wpłynie na poprawę konkurencyjności stolicy nie tylko na rynku krajowym względem innych miast wojewódzkich ale i w przestrzeni europejskiej podnosząc status województwa. Jednocześnie oddziałując z jednej strony poprzez zaplanowane w projekcie efekty społeczno - kulturalne i edukacyjne oraz z drugiej poprzez misję statutową Muzeum, zarówno względem mieszkańców stolicy jak i innych części Mazowsza oraz regionów Polski projekt bez wątpienia wpłynie na zwiększenie spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej województwa. Dowodem wzmacniającym powyższą tezę jest fakt, iż Muzeum z racji swojej lokalizacji w warszawskich Łazienkach Królewskich, a co ważniejsze innowacyjności i niepowtarzalności programowej i ofertowej, jest miejscem wizyt indywidualnych gości jak i przyjazdów grup zorganizowanych przez tour - operatorów, szkoły i uczelnie wyższe oraz inne podmioty zajmujące się działalnością przyrodniczą, kulturalną, społeczną i publiczną. Założenie celu głównego projektu Muzeum przyczyni się także, do realizacji czterech celów szczegółowych RPO WM czyli: <i>Rozwoju gospodarki regionu, w tym gospodarki opartej na wiedzy.</i> Co stanie się w sposób pośredni możliwe w wyniku upowszechnienia celów projektu w bazie internetowych zasobów Wnioskodawcy pobudzając przez to rozwój gospodarki miejskiej i regionalnej (turystyka, edukacja, biznes), a także jej innowacyjności, wzmacniając poprzez te działania budowę społeczeństwa informacyjnego. Tak rozumiane oddziaływanie na rozwój gospodarki, w tym gospodarki opartej na wiedzy będzie wpływać na podniesienie poziomu konkurencyjności gospodarki metropolii warszawskiej, jak również zwiększenie spójności gospodarczej regionu przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celu głównego RPO WM. <i>Poprawa i uzupełnienie istniejącej infrastruktury technicznej.</i> Zrealizowane założenia niniejszego zadania w sposób pośredni odnajdą się także i w tym celu RPO WM. Znacząca poprawa poziomu wyposażenia w infrastrukturę techniczną mazowieckich instytucji
--	--

	kultury, będzie miało swój udział w pracach nad zrównoważeniem rozwoju regionu zwłaszcza w zakresie poprawy stanu infrastruktury służącej ochronie środowiska i zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego województwa. Nie można zapomnieć także o wypełnieniu przez niniejszą inwestycję założeń określonych w celu Priorytetu V czyli - <i>Wykorzystanie potencjału endogenicznego miast dla aktywizacji społeczno-gospodarczej regionu</i> poprzez wpisanie się w zakres celu szczegółowego priorytetu V jakim jest - <i>Odnowa obszarów zdegradowanych i zagrożonych marginalizacją</i>. Zgodnie z tym zamierzeniem, w celu zapobieżenia dalszej degradacji miast w oparciu o lokalne programy rewitalizacji planowane są działania rewitalizacyjne zmierzające do przekształcenia i wykorzystania obszarów problemowych do celów gospodarczych, edukacyjnych, kulturalnych lub turystycznych. Podstawowy sens prezentowanej inwestycji zakłada renowację historycznej tkanki miejskiej i działania na rzecz aktywizacji zmarginalizowanej części społeczeństwa. Takie podejście wypełnia całkowicie zarówno infrastrukturalny jak i społeczny element powyższego celu odnosząc się przez to do wszystkich wymaganych założeń programowych. Projekt będzie mieć pozytywny wpływ na politykę zatrudnienia. Popularność, wystaw, szkoleń, warsztatów, a także zajęć edukacyjnych organizowanych od lat w Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa pozwala zakładać, przy wzroście poziomu i atrakcyjności proponowanej nowej oferty kulturalno-oświatowej, będącej przedmiotem niniejszego wniosku - dalszy systematyczny wzrost frekwencji. Ekskluzywność tego miejsca i prezentowanych tu wydarzeń artystycznych wpłynie na rozwój usług związanych z obsługą turystyki kulturowej oraz rekreacyjnej w obszarze: pensjonatów, hoteli, sklepów, punktów gastronomicznych, punktów pamiątkarskich, transportu itd. znajdujących się lub dotyczących bezpośredniego otoczenia Wnioskodawcy. Duża atrakcyjność Muzeum i jego oferty, w znaczny sposób wpłynie na politykę zatrudnienia w już istniejących, jak też i w nowoutworzonych w najbliższej okolicy miejscach pracy w obrębie małych i średnich przedsiębiorstw, w tym zwłaszcza tych, które na co dzień zajmują się obsługą instytucji kultury (firmy poligraficzne, xera, usługi przewodnickie, catering itp.). Jednocześnie samo Muzeum zwiększać będzie wymagania w obszarze poziomu wykształcenia pracowników i edukatorów m.in. obsługujących prezentowane przedsięwzięcie, stałego podnoszenia przez nich kwalifikacji. <u>Cel urbanistyczno – architektoniczny</u> Polegający na remoncie zniszczonej elewacji budynku użyteczności publicznej, tj. Koszary Kantonistów (siedziba Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa), położonego w Łazienkach Królewskich w Warszawie (przy Trakcie Królewskim). Celem jest odnowa zdegradowanego budynku Koszary Kantonistów, jako jednego z obiektów zabudowy architektonicznej, o znaczeniu historycznym, na obszarze Łazienek Królewskich. Zniszczona elewacja znacznie obniża atrakcyjność budynku, zlokalizowanego w strefie ochrony konserwatorskiej. Podjęcie prac remontowych zapobiegnie postępującej degradacji obiektu oraz wpłynie na podniesienie jakości przestrzeni publicznej i podniesienie estetyki na rewitalizowanym obszarze. <u>Cel techniczny</u> Polegający na podniesieniu jakości infrastruktury technicznej budynku, poprzez wymianę i rozbudowę przestarzałych systemów zabezpieczających. Wymiana i rozbudowa (modernizacja) przestarzałych systemów zabezpieczających w budynku Koszary Kantonistów sprawi, iż system zabezpieczający na terenie Zespołu
--	---

	Pałacowo-Ogrodowego Łazienki Królewskie zostanie ujednolicony, co usprawni działanie sieci ochronnej. Zakup i instalacja systemów monitoringu poprawi strefę bezpieczeństwa rewitalizowanego terenu. Powyższe działania zabezpieczą unikalną substancję zabytkową i przyczynią się do poprawy bezpieczeństwa. Wszystkie działania związane z renowacją elewacji budynku będą prowadzone przy wykorzystaniu najnowocześniejszych rozwiązań technologicznych, dotyczących prac budowlano-konserwatorskich w zakresie wykorzystywanych materiałów oraz zgodnie z najnowszymi trendami rynkowymi. Podniesienie walorów użytkowych elewacji Muzeum, w wyniku ich renowacji poprawi bez wątpienia kwestię efektywności i oszczędności wykorzystania zasobów energetycznych MŁiJ. Osuszenie ścian połączone ze skuciem starych, spękanych i odspojonych tynków a w efekcie zastąpienie ich nowymi, przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii zwiększa w obszarze podkładów i izolacji ścian wpłynie na poprawę bilansu energetycznego budynku. Usunięcie przyczyn przemarzania i zawilgocenia a więc docelowo utraty ciepła pozwoli ustabilizować gospodarkę ciepłą i klimatyczną Muzeum, w wyniku czego zmniejszy się zapotrzebowanie na pobór energii niezbędnej dla zabezpieczenia bieżących potrzeb wnioskodawcy. Również zaplanowane do wymiany w ramach projektu instalacje wykrywania i sygnalizacji włamania i pożaru w swoim zakresie technicznym przewidują wykorzystanie nowoczesnych urządzeń, które charakteryzują się wysoką wydajnością i oszczędnością w zakresie poboru energii niezbędnej do ich funkcjonowania. Realizacja poniżej opisanego projektu pn. "Wzmocnienie działań prospołecznych na obszarze typowanym do rewitalizacji - Koszary Kantonistów Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa" – uzależniona jest od uzyskania dofinansowania ze środków RPO WM (działanie 5.2.) na realizację zaplanowanych działań w niniejszym projekcie.
Opis projektu	Przedmiot Projektu: Działania prospołeczne, skierowane do dzieci i młodzieży z rewitalizowanego terenu (działania prospołeczne, edukacyjne i promocyjne) Działania prospołeczne, edukacyjne i promocyjne dotyczyć będą szerokorozumianych działań informacyjnych dotyczących przedmiotowego przedsięwzięcia oraz przygotowania i wdrożenia nowej oferty programowej skierowanej do dzieci i młodzieży z rewitalizowanego terenu Warszawy, w celu aktywizacji najmłodszej części społeczności stolicy zagrożonej marginalizacją. Dodatkowo efekty prezentowanego zadania ograniczą koncentrację problemów społecznych dotyczących całej Warszawy (jako metropolie - przestępczość wśród nieletnich, znikomy dostęp do kultury, problem tzw. „osieroconych dzieci”- pozostawionych bez nadzoru osób dorosłych) przyczyniając się do zrównoważonego rozwoju dzięki kreowaniu nowych ścieżek i programów edukacyjnych m.in. poprzez włączanie do aktualnej oferty programowo- kulturalnej Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w Warszawie (w tym zwłaszcza w zakresie edukacji ekologicznej i przyrodniczej) programów aktywizujących dzieci i młodzież, zagrożonych marginalizacją, a zamieszkujących rewitalizowany teren stolicy. Pozytywne bezpośrednie oddziaływanie społeczne inwestycji zapewniające zwiększenie dostępu do informacji, kultury i edukacji na płaszczyźnie lokalnej zapewni polepszenie nastrojów społecznych, które w sposób niebagatelny oddziałują z kolei na gospodarkę. Zaktywizowanie lokalnych grup społecznych w ramach zaplanowanej działalności Muzeum, przełoży się także z uwagi na publiczny charakter Wnioskodawcy na aktywizację grup dzieci i młodzieży

	szkolnej i akademickiej również z poza terenu dzielnicy Śródmieście czy samej stolicy. Taki fakt wygeneruje zwiększenie oddziaływania celów projektowych na mieszkańców województwa i kraju czyniąc samo przedsięwzięcie również w sposób pośredni działaniem o wymiarze regionalnym. W załączeniu szczegółowy opis planowanych przedsięwzięć prospołecznych, edukacyjnych i promocyjnych. Remont elewacji, opaski wokół budynku, elementów dekoracyjnych oraz izolacji pionowej w budynku Koszary Kantonistów. Szczegółowy opis przedmiotu projektu: Projekt planowanych prac obejmuje remont zniszczonej elewacji, polegający na skuciu istniejących tynków, osuszeniu ścian i wykonaniu tynków renowacyjnych (tynki porowate), malowaniu farbami krzemianowymi oraz uzupełnieniu gzymsu okapowego. Ponadto planuje się wykonanie nowych cokołów (w technologii tynków renowacyjnych), pomalowanych farbami elewacyjnymi na bazie krzemianów. Projekt przewiduje także zastąpienie istniejącej opaski betonowej opaską wykonaną z kostki granitowej na podkładzie przepuszczalnym. Ponadto zostanie wykonana izolacja ścian piwnic (na tynk renowacyjny zostanie położona warstwa botazitu, następnie ściana będzie obłożona styrodurem o grubości 5 cm oraz folią kubelkową). Planowane jest również zamieszczenie na zachodniej ścianie (ściana frontowa) budynku napisu: „Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa”. Litery wykonane będą z mosiądzu i będą miały wysokość około 30 cm. Zakres prac remontowych obejmować będzie: remont tynków, gzymsów, cokołów, opaski betonowej przy cokołach, izolacji pionowej ścian piwnic 2.2. Uzasadnienie dla wybranych rozwiązań technicznych: Wybrano opisane w pkt 2.1. rozwiązanie techniczne z uwagi na zabytkowy charakter obiektu (vide: Księga Rejestru 2, nr 17 jako Dom Ogrodnika). Wykonanie prac, o których mowa w pkt 2.1., z materiałów trwałych, pozwoli na zabezpieczenie zdegradowanego obiektu zabytkowego jak również znacząco podniesie walory estetyczne budynku, znajdującego się na terenie jednego z najpiękniejszych w Polsce zabytkowego Zespołu Pałacowo – Ogrodowego Łazienki Królewskie. Ponadto zgodnie z decyzją nr 1673 N/08 Stołecznego Konserwatora Zabytków Miasta St. Warszawy z dnia 17 listopada 2008 r., wyżej opisane rozwiązania techniczne nie wpłyną negatywnie na walory zabytkowe przedmiotowego obiektu. Wymiana i rozbudowa systemów zabezpieczających Muzeum jak: instalacja przeciwpożarowa (SAP), przeciwwłamaniowa (SAW) i telewizji dozorowej - jako monitoring zewnętrzny w budynku Koszary Kantonistów. Szczegółowy opis przedmiotu projektu: Projekt planowanych prac obejmuje wymianę istniejących systemów wykrywania i sygnalizacji włamania i pożaru. Częściowo zostanie ona poprowadzona po trasie istniejących instalacji. Kable zasilające będą prowadzone w listwach PCV, dostosowanych kolorystycznie do koloru wnętrza. W piwnicach, gdzie występują sklepienia, zaproponowano montaż czujek bezprzewodowych. Ponadto przewiduje się montaż czterech kamer w dwóch narożach budynku, instalacja zasilająca kamery zostanie poprowadzona wewnątrz budynku. Uzasadnienie dla wybranych rozwiązań technicznych: Konieczność modernizacji wynika z faktu, iż aktualne systemy nie spełniają już standardów gwarantujących właściwą ochronę z punktu widzenia prowadzonej przez Muzeum działalności społeczno-kulturalnej. Dodatkową wartością dodaną dzięki wymianie i rozbudowie (modernizacji) przestarzałych systemów zabezpieczających w budynku Koszary Kantonistów stanie się
--	--

	możliwość jego synchronizacji z systemem zabezpieczającym funkcjonującym na terenie Zespołu Pałacowo-Ogrodowego Łazienki Królewskie. Zsynchronizowanie i ujednolicenie systemów bezpieczeństwa Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa i Muzeum Łazienki Królewskie niewątpliwie usprawni działanie (w tej sytuacji już całościowego) systemu sygnalizacji pożaru i systemu ochrony parametrycznej połączonego z zintegrowanym i rozbudowywanym systemem CCTV. Zakup i instalacja systemów monitoringu poprawi strefę bezpieczeństwa rewitalizowanego terenu. Powyższe działania zabezpieczą unikalną substancję zabytkową i przyczynią się do poprawy bezpieczeństwa na rewitalizowanym terenie. Projekt Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa jest komplementarny z niżej wymienionymi projektami już wpisanymi do Lokalnego Programu Rewitalizacji, tj.: Remont budowlano - konserwatorski, tzw. „Kamienicy artystycznej Foksal 11”; Wymiana poszycia dachu i remont elewacji oficyny północnej oraz remont dachu oficyny południowej budynków przy ul. Nowy Świat 18/20; Wprowadzenie działalności kulturalnej w piwnice budynków przy ul. Brzozowej 6/8 i 6/8a; Adaptacja dawnej kotłowni w budynku przy ul. Bednarskiej 9 na cele kulturalno-informacyjne; Wprowadzenie działalności kulturalno – oświatowej do piwnic zabytkowego budynku przy ul. Krakowskie Przedmieście 10; Nadbudowa i remont budynku przy Al. Jerozolimskich 59; Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta w Warszawie. Projekty beneficjentów zewnętrznych, które zostały uznane przez Komitet Monitorujący za projekty z zakresu rewitalizacji: Modernizacja ośrodka opieki „Caritas” przy ul. Krakowskie Przedmieście 62 w Warszawie (beneficjent: Caritas Archidiecezji Warszawskiej); Rewitalizacja kamienicy „Dom Gaya” przy ul. Bednarskiej 28/30 (beneficjent: Caritas Archidiecezji Warszawskiej); Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów (beneficjent: Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie).
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Uzasadnienie dla realizacji projektu. Uzasadnienie dla realizacji projektu w danym okresie: Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa – publiczna instytucja kultury, finansowana ze środków publicznych podobnie jak inne tego typu placówki, dotknięta jest w związku z ograniczonymi możliwościami budżetowymi państwa wieloletnim niedofinansowaniem. Jest to podstawowa przyczyna postępującej destrukcji infrastrukturalnej obiektów pozostających w jego zarządzie, jak i ograniczonego rozwoju oferty programowej skierowanej do odbiorców. W tej sytuacji do prac, które wymagają bezzwłocznego wykonania w celu powstrzymania degradacji i zabezpieczenia historycznej substancji Koszar Kanonistów zaliczono: całościowy remont elewacji, wykonanie izolacji pionowej ścian fundamentowych, wymianę opaski betonowej na opaskę z kostki granitowej. Dodatkowo natychmiastowej modernizacji potrzebują systemy p-poż. i p-włam. oraz monitoring zewnętrzny Muzeum. Działania te są konieczne albowiem realizowanie misji edukacyjno-kulturalnej i przyrodniczej Wnioskodawcy wymaga absolutnego bezpieczeństwa odnośnie warunków przechowywania i prezentacji zabytków,

	odbywającego się w tym miejscu ruchu turystycznego i prowadzonej działalności kulturalno-oświatowej. Brak środków finansowych ogranicza działalność edukacyjną i oświatową Muzeum, co odbija się niekorzystnie na bezpośrednim otoczeniu instytucji i jest jedną z przyczyn marginalizacji i wykluczenia najuboższej części społeczności Warszawy. Poprawie ulec także muszą wizualizacyjne elementy identyfikujące Muzeum tak, aby każdy zainteresowany ofertą MŁIJ mógł bez problemu trafić do obiektów tej kulturalno-edukacyjnej placówki publicznej. Na obszarze bezpośredniego oddziaływania społecznego prezentowanego przedsięwzięcia odnotowane są patologie społeczne (alkoholizm, narkotyki, przestępczość) dotyczące zwłaszcza dzieci i młodzież wywodzącą się z rodzin dotkniętych wielopokoleniową apatią, mającą swoje korzenie w złej sytuacji materialnej rodzin zamieszkujących przedmiotowy teren. Zostało to udokumentowane w LPR m. st. Warszawy na lata 2005-2013, gdzie jako formę przeciwstawienia się takiej sytuacji, jako cel nadrzędny ujęto – odnowę i ożywienie wybranych, obecnie kryzysowych obszarów m. st. Warszawy. Tylko inicjatywy takie jak niniejszy projekt mogą zmienić istniejącą sytuację poprawiając dostęp do wiedzy, kultury i edukacji dla grup dotkniętych już marginalizacją społeczną. Właściwe zmotywowanie i aktywizacja społeczności, dzięki odpowiednio przygotowanym programom oświatowym, wdrażanym w przygotowanym do tego celu, bezpiecznym i przyjaznym zapleczu infrastrukturalnym stanie się kluczem do rozwiązania powyższych problemów. W ten sposób forma stanie się uzupełnieniem treści. Warto wspomnieć, że takie ujęcie sprawy pozwoli założeniom projektowym rozwiązać część problemów określonych w trzech z czterech celów strategicznych LPR na lata 2005-2013 tzn.: a) Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki, b) Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, c) Zwiększenie integracji mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. d) Walka ze wszystkimi przejawami patologii społecznych między innymi z alkoholizmem, narkomanią, żebractwem, bezdomnością oraz przestępstwami i wykroczeniami, e) Pobudzenie aktywności twórczej i społecznej mieszkańców Śródmieścia.
Termin realizacji projektu	Data rozpoczęcia realizacji projektu – styczeń 2011 r. Data zakończenia realizacji projektu – grudzień 2012 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Około 1.100,000,00 (słownie: jeden milion sto tysięcy zł), - realizacja planowana na lata 2011 - 2012.
Stopień zaawansowania projektu	Przygotowane założenia programowe do działań prospołecznych, edukacyjnych i promocyjnych wraz z kosztorysem. Wykonana dokumentacja projektowo - kosztorysowa wraz ze stosownymi decyzjami i pozwoleniami, takimi jak: „Koszary Kantonistów w zespole pałacowo-Ogrodowym Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie. Dokumentacja wykonawcza remontu elewacji oraz izolacji pionowej ścian piwnic” z listopada 2008 r. Autor: mgr inż. Henryk Kubiak „Projekt wykonawczy wykrywania i sygnalizacji pożaru” z grudnia 2008 r. Autor: mgr inż. Janusz Kojtek „Projekt wykonawczy systemów: wykrywania i sygnalizacji włamania, telewizji dozorowanej” z grudnia 2008 r. Autor mgr inż. Janusz Kojtek Szczegółowa specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych pn. „ Wykonanie nowych tynków oraz malowanie elewacji budynku koszar kantonistów” z listopada 2008 r.,

	sporządzona przez Bogdana Sieradzkiego. Szczegółowa specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych pn. „Wykonanie izolacji przeciwwilgociowych pionowych ścian fundamentowych Muzeum łowiectwa i Jeździectwa” z listopada 2008 r., sporządzona przez Bogdana Sieradzkiego Decyzja nr 814/Ś/2008 Prezydenta Miasta St. Warszawy, Wydział Architektury i budownictwa dla dzielnicy Śródmieście z dnia 10 grudnia 2008 r. Decyzja nr 800/Ś/2009 Prezydenta Miasta St. Warszawy, Wydział Architektury i budownictwa dla dzielnicy Śródmieście z dnia 3 grudnia 2009 r. Decyzja nr 1673 N/08 Stołecznego Konserwatora Zabytków Miasta St. Warszawy z dnia 17 listopada 2008 r. Decyzja nr 1889 N/09 Stołecznego Konserwatora Zabytków Miasta St. Warszawy z dnia 27 października 2009 r.
Beneficjent	Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w Warszawie

PROJEKTY TOWARZYSZĄCE PROGRAMOWI REWITALIZACJI

1. Odnowa kamienic przy ulicy Piwnej 3/5, 7, 7A, oraz Plac Zamkowy 1/13 – poprawa atrakcyjności zabudowy Placu Zamkowego – Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO.

Celem projektu jest: wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców oraz poprawa warunków dla działalności przedsiębiorstw. W założeniach projektu ma to mieć wpływ na ożywienie społeczno-gospodarcze oraz promowanie przedsiębiorczości na terenie wspólnoty.

Efektom wprowadzenia do realizacji projektu mają być: rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Założenia te mają być osiągnięte za pomocą: modernizacji technicznej budynków, remontu części wspólnych oraz aktywizacji mieszkańców rewitalizowanego terenu.

Termin realizacji 2007-2015. Projekty techniczne będą wykonywane po określeniu pilności potrzeb.

2. Remont kamienicy przy ul. Brzozowej 31/33 jako uzupełnienie prac rewitalizacyjnych warszawskiej Starówki.

Celem projektu jest: renowacja zabytkowej tkanki mieszkaniowej, poprawa jakości życia mieszkańców, odnowa zdegradowanych zasobów mieszkaniowych, wykonanie niezbędnych remontów w budynku odbudowanym po zniszczeniach wojennych, poprawa estetyki poprzez remont, rozwój społeczno- turystyczny poprzez podniesienie walorów estetycznych budynku, poprawa bezpieczeństwa mieszkańców i przechodniów poprzez remont dachu, instalacji kanalizacyjnej i elektrycznej oraz poprzez instalację oświetlenia i monitoringu, rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla.

Projekt przewiduje wykonanie wymiany instalacji technicznych, remont klatki schodowej, dachu, elewacji, wymianę okien w częściach wspólnych, instalację dodatkowego oświetlenia wraz z monitoringiem, izolację przeciwwilgociową oraz remont nawierzchni podwórza.

Efektom tych działań będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla.

Termin realizacji projektu wspólnota przewiduje na lata 2008 -2011. Projekty techniczne będą wykonywane po określeniu pilności potrzeb.

3. Nowe Miasto w starym stylu: przywrócenie świetności zabytkowych kamienic ul. Freta 2, 4/6 ul. Mostowa 20/22, 26/28, 30 w Warszawie.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego wspólnoty, poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa bezpieczeństwa poprzez wprowadzenie monitoringu, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez wprowadzenie nowych funkcji podwórka oraz utworzenie biblioteczki wspólnotowej.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynków, remont części wspólnych oraz adaptację pomieszczenia w piwnicy na cele społeczne. Efektom tych działań będzie: ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu 2008 – 2013r. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilności prac.

4. Renowacja wielorodzinnych kamienic przy ul. Mostowej 21, 23/25, 27/29 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiej „Starówki” – światowego dziedzictwa UNESCO.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja oraz poprawa warunków dla funkcjonowania przedsiębiorczości i działań społeczno – kulturalnych.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku oraz remont części wspólnych. Efektom tych działań będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008 – 2013. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

5. Nowa Starówka, nowe szanse – rewitalizacja kamienic przy ul. Rycerskiej 4/6, 8, 10, 12 oraz Wąski Dunaj 7 w Warszawie.

Celem projektu jest ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Projekt przewiduje naprawę i wymianę instalacji technicznych w częściach wspólnych budynku, nową aranżację podwórza, remont chodników, wymianę okien i drzwi w częściach wspólnych, wymianę

poręczy na klatkach schodowych, remont dachów, przekształcenie dwóch pomieszczeń w suterenie na cele społeczne i galerię/pracownię malarską.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

6. Renowacja zabytkowych kamienic przy ul. Piekarska, Piwna, Wąski Dunaj w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Starego Miasta - Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, wzrost bezpieczeństwa poprzez montaż systemu monitoringu oraz poprawa warunków dla funkcjonowania przedsiębiorczości i działań społeczno-kulturalnych.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych oraz działania na rzecz społeczności lokalnej takie jak: „Starówka od podwórka”, promocja młodych artystów pod hasłem Ateneum Młodych oraz współpraca przy organizowaniu działań kulturalnych z Filią Muzeum Historycznego m. st. Warszawy, Muzeum Farmacji.

Efektem tych działań ma być ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa zdolności komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2015. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

7. Renowacja wielorodzinnych kamienic przy ul. Freta 29/31, 33/35, 37, 39, 41/43, 45/47, 49/51, 53/55, ul. Koźła 2/4, 6/8, 16/18, 20/22, 24/26 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Nowego Miasta - Pomnika Historii.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, zmiana nastawienia mieszkańców do otaczającej rzeczywistości, wzrost zatrudnienia oraz poprawa bezpieczeństwa poprzez montaż systemu monitoringu.

Projekt przewiduje remont kotłowni, węzła co, wymianę instalacji ciepłej wody i co, gazowej, elektrycznej, wodno-kanalizacyjnej wraz z zamontowaniem wodomierzy, wymianę instalacji odgromowej, wymianę okien na klatkach schodowych, remont kominów, remont dachów, remont elewacji wraz z izolacją przeciwwilgociową, wykonanie altanki śmietnikowej, remont pomieszczenia po składzie opału z przeznaczeniem na grotę solną, wykonanie oświetlenia podwórzy, wymianę bram, aranżację zieleni wraz z remontem chodników i schodów zewnętrznych, wymianę skrzynek pocztowych, remont piwnic i pomieszczeń gospodarczych.

Efektem realizacji projektu ma być ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

8. Przywrócenie świetności historycznego budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Pl. Konstytucji 5 w Warszawie w ramach rewitalizacji Placu Konstytucji.

Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, rozwój społeczno-gospodarczy oraz wzbogacenie zasobów turystycznych dzielnicy Śródmieście.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych z dostosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych, poprawa bezpieczeństwa, nadanie nowych funkcji nieużytkowanym powierzchniom oraz działania integrujące, polegające na zorganizowaniu "klubiku spotkań", galerii pamiątkowych zdjęć mieszkańców w ciągach komunikacyjnych oraz utworzenie gabinetu dla pielęgniarki oraz terapeuty. Planowane są również rewie mody w arkadach budynku.

Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Poprawie ma ulec estetyka budynku oraz mają powstać nowe miejsca pracy.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

9. Modernizacja budynku Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej przy ul. Waryńskiego 26 w Warszawie z adaptacją strychu na cele społeczno – gospodarcze.

Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców, ich integracja, rozwój społeczno-gospodarczy oraz wzbogacenie zasobów turystycznych Śródmieścia.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych, poprawę estetyki budynku, poprawę bezpieczeństwa, termomodernizację budynku oraz powstanie Klubu Mieszkańca.

Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Ponadto, beneficjent przewiduje powstanie nowych powierzchni, które będą wynajmowane małym i średnim przedsiębiorcom oraz powstanie nowych miejsc pracy.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

10. Przywrócenie świetności ocalałej po wojnie, historycznej kamienicy przy ulicy Sienkiewicza 4 w Warszawskim Śródmieściu

Celem projektu jest ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych (dach, okna, klatki schodowe, dźwigi), instalację monitoringu oraz działania o charakterze społecznym, polegające na spotkaniach z artystami i promocji sztuki współczesnej.

Efektem realizacji projektu będzie poprawa estetyki budynku, zwiększenie atrakcyjności turystycznej okolicy, ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2013. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

11. Remont budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Marszałkowska 45/49 w ramach rewitalizacji Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie.

Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców, ich integracja oraz wzbogacenie zasobów turystycznych Śródmieścia.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych oraz poprawę bezpieczeństwa (adaptacja pomieszczenia dla dozorczy, monitoring klatek schodowych, domofony).

Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

12. Wzmocnienie funkcji turystycznej, kulturalnej i społecznej kamienic przy ulicy Brzozowej 1/3 i Jezuickiej 6/8 na obszarze warszawskiego Starego Miasta – Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego historycznego kompleksu urbanistyczno – architektonicznego, wzbogacenie oferty turystyczno-kulturalnej, poprawa jakości życia mieszkańców, wzajemna integracja, aktywizacja mieszkańców rewitalizowanej Wspólnoty oraz okolicznych wspólnot oraz poprawa warunków działalności przedsiębiorstw działających w budynkach wspólnoty.

Projekt przewiduje naprawę i wymianę instalacji technicznych w częściach wspólnych kamienic, remont klatek schodowych, wymianę pionów elektrycznych, wymianę stolarki okiennej na kłatkach schodowych oraz remont śmietnika. Ponadto w zakres prac wejdzie adaptacja pomieszczeń pralni i suszarni na strychu kamienicy przy ul. Brzozowej 1/3, na cele gospodarczo-społeczne (powstanie tam Punkt Obsługi Turystów oraz Klub Mieszkańca) oraz adaptacja schronu na cele kulturalno-gospodarcze (ma tu powstać galeria wystawowa sztuki współczesnej, która da pracę czterem osobom).

Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

13. Rynek Starego Miasta - 4/6, 8, 10, 12/14, 16 Brzozowa - 5/7/9, 11/13 Nowe oblicze warszawskiego Starego Miasta: bezpieczne, estetyczne, historyczne.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, wzrost bezpieczeństwa oraz poprawa warunków funkcjonowania przedsiębiorstw oraz instytucji kulturalno społecznych.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynków, remont części wspólnych (montaż wind, remont klatek schodowych, kominów, elewacji, dachów, piwnic i pomieszczeń gospodarczych,

wymianę skrzynek pocztowych, nową aranżację zieleni podwórka, wymianę okien piwnicznych, renowację zegara, zainstalowanie monitoringu). Projekt będzie uzupełnieniem działań o charakterze społecznym, polegających na stworzeniu galerii Muzeum Historycznego m. st. Warszawy (w ramach dofinansowania z Funduszu Norweskiego).

Efektom realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

14. Renowacja wielorodzinnych kamienic przy ul. Zakroczymskiej 3b, 5, 7, 9, 9a, 11, 11a w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Nowego Miasta – Pomnika Historii.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego, poprawa atrakcyjności zabudowy ul. Zakroczymskiej, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja oraz poprawa warunków funkcjonowania „Piwnicy na Wójtowskiej”, prowadzącej działalność kulturalną.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynków, remont części wspólnych oraz działania o charakterze kulturowym w „Piwnicy na Wójtowskiej”.

Efektom realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Efektom realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2012. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

15. Renowacja wielorodzinnej kamienicy przy ul. Podwale 29 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Nowego Miasta - Pomnika Historii.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego, poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa warunków dla działalności przedsiębiorstw oraz integracja i aktywizacja mieszkańców.

Projekt przewiduje wykonanie remontu elewacji, modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych (klatki schodowe, kominy, dach), zainstalowanie monitoringu oraz działania społeczno-kulturalne, polegające na zorganizowaniu w prześwicie bramowym ekspozycji dzieł sztuki oraz dystrybucji ulotek promujących ten rejon Warszawy. Ma tu powstać również „skrzynia pełna literatury”, gdzie mieszkańcy będą mogli wkładać przeczytane książki i wypożyczać te, których jeszcze nie przeczytali.

Efektom realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2012. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

16. Wzmocnienie walorów estetycznych oraz użytkowych kamienicy przy ulicy Andersa 26 w Warszawie – kontynuacja prac związanych z odnową budynku.

Celem projektu jest wzmocnienie aktywizacji oraz integracji mieszkańców z innymi, przyległymi wspólnotami, poprzez stworzenie klub mieszkańca. Poprawa jakości życia mieszkańców poprzez remonty, poprawa warunków dla działalności przedsiębiorstw znajdujących się w budynku oraz stworzenie warunków dla rozwoju usług turystycznych.

Projekt przewiduje wykonanie remontu elewacji budynku, klatek schodowych, piwnic wraz z zagospodarowaniem wolnych pomieszczeń, wymianę instalacji technicznych budynku, doposażenie w instalacje ccw i co, adaptację pomieszczenia z przeznaczeniem na klub mieszkańca, zainstalowanie monitoringu i szlabanu w bramie, a także montaż tablicy upamiętniającej tragedię i męczeństwo Żydów w getcie (tablica będzie współgrała z istniejącym już szlakiem Pamięci Męczeństwa i Walki Żydów, powstałym w 1988r.).

Efektom realizacji projektu będzie modernizacja istniejącej substancji mieszkaniowej, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2010. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

17. Podniesienie jakości życia mieszkańców, estetyki oraz bezpieczeństwa poprzez rewitalizację wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. Smolna 8,10, Szczygła 8 w Warszawie.

Celem projektu jest odnowa zasobów mieszkaniowych, podniesienie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa estetyki terenów oraz poprawa jakości życia mieszkańców.

Projekt przewiduje modernizację infrastruktury mieszkaniowej, remont balkonów i elewacji, docieplenie ścian zewnętrznych i stropodachu, wymianę instalacji technicznych budynku, remont dachu, wymianę stolarki okiennej na klatkach schodowych, modernizację wejść oraz malowanie klatek schodowych. Ponadto, ma być wykonana nowa aranżacja otoczenia (rekultywacja terenów przylegających do budynku, montaż ławek, wykonanie placu zabaw dla dzieci) instalacja systemu monitoringu, montaż urządzeń ppoż. Spółdzielnia mieszkaniowa chce organizować festyny w soboty i niedziele, wydawać biuletyn promocyjny, stworzyć warunki do rozwoju przedsiębiorczości (poprzez adaptację pomieszczeń na lokale użytkowe), rozwijać działalności kulturalną, edukacyjną i społeczną poprzez organizację Klubu Seniora, Klubu Przyjaciół Skarpy, Domu dziennego pobytu. Chce również wzmocnić bazę sportową (poprzez montaż urządzeń sportowych).

Efektom realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2009-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

18. Przedmiotem projektu jest remont elewacji wraz z ociepleniem ścian i stropodachu budynków przy ul. Świętokrzyskiej 35, Chmielnej 35 i Zgoda 13. Nowe elewacje budynków zostaną wykonane na terenie Warszawy w dzielnicy Śródmieście i są elementem tzw. „Ściany Wschodniej ul. Marszałkowskiej”.

Celem projektu jest ożywienie społeczno-gospodarcze, modernizacja, remont i rozbudowa istniejącej substancji mieszkaniowej, wzrost inwestycji podnoszących konkurencyjność terenu oraz rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.

Projekt polega na wymianie starej, nieestetycznej i zagrażającej bezpieczeństwu przechodniów elewacji na nową wraz z ociepleniem ścian.

Efektom realizacji projektu będzie podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki, promowanie przedsiębiorczości oraz oszczędzanie energii cieplnej o 22%.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2009-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

19. Stworzenie galerii artystycznej w podcieniach budynku w Warszawie przy ul. Świętojerskiej 24.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę części frontowej budynku, poprawę estetyki centralnych terenów dzielnicy, humanizacja środowiska mieszkaniowego, poprawa stanu środowiska naturalnego, wzmocnienie lokalnych więzi kulturowych i społecznych mieszkańców, propagowanie wiedzy o historii i zabytkach dzielnicy, wspieranie twórczości artystycznej, promowanie rozwoju nowych szlaków turystycznych, integracja mieszkańców poprawa stanu technicznego i estetyki budynku, poprawa bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wprowadzenie monitoringu oraz upowszechnienie wiedzy o lokalnym programie rewitalizacji, jego celach i planowanych działaniach wśród społeczności lokalnej.

Projekt przewiduje wykonanie hydroizolacji tarasu, oczyszczenie piaskowca oraz restauracja części otynkowanych w podcieniach, ułożenie płyt granitowych w podcieniach, zainstalowanie oświetlenia podłogowego i ściennego w podcieniach, aranżacja zieleni otaczającej budynek oraz monitoring.

Efektom realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2009-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

20. Modernizacja kamienicy przy ul. Podwale 23, jako działalności zmierzającej do wzmocnienia funkcji turystycznej, mieszkaniowej i społecznej warszawskiej Starówki.

Celami projektu są: rozwój gospodarczy i społeczny obszarów zaniedbanych i zdegradowanych, kreowanie obszaru Warszawy jako atrakcyjnej do mieszkania i inwestowania stolicy europejskiej, harmonijny rozwój terenów miejskich (tworzenie stref krajobrazu, wypoczynku i rekreacji), likwidowanie miejsc, gdzie występują negatywne zjawiska społeczne (wysoki poziom bezrobocia, ubóstwo, trudne warunki mieszkaniowe) oraz ratowanie i zagospodarowanie obiektów zabytkowych.

Ponadto projekt zakłada ożywienie ruchu turystycznego i wypoczynkowego w wybranych obszarach miasta oraz wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego stanowiącego dziedzictwo kulturowe. Projekt przewiduje wykonanie: wymiany i modernizacji instalacji technicznych, remont klatek schodowych, wymianę okien, drzwi wejściowych, remont kominów, remont elewacji, remont dachu, osuszenie murów i wzmocnienie fundamentów.

Efektom realizacji projektu będzie poprawa warunków życia mieszkańców budynku, w tym osób szczególnie potrzebujących wsparcia: osób starszych, mniej sprawnych oraz znajdujących się w słabszej pozycji ekonomicznej.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007 – 2012. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o przyjęty przez wspólnotę harmonogram prac.

21. Odnowa kamienic przy ul. Świętojańskiej 19 - 27/29 – poprawa atrakcyjności warszawskiej Starówki jako Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO.

Celem projektu jest między innymi: rozwój gospodarczy i społeczny obszarów zaniedbanych i zdegradowanych, kreowanie obszaru Warszawy jako atrakcyjnej do mieszkania i inwestowania stolicy europejskiej, harmonijny rozwój terenów miejskich (tworzenie stref krajobrazu, wypoczynku i rekreacji), likwidowanie miejsc, gdzie występują negatywne zjawiska społeczne (wysoki poziom bezrobocia, ubóstwo, trudne warunki mieszkaniowe), ratowanie i zagospodarowanie obiektów zabytkowych (w tym ochrona obiektów fabrycznych, ochrona zabytków techniki), pobudzenie aktywności twórczej i społecznej mieszkańców Śródmieścia, sprzyjanie inicjatywom mieszkańców, których celem jest podwyższenie standardów życia i podnoszenie poziomu wiedzy. Projekt przewiduje wymianę i modernizację instalacji technicznych, remont części wspólnych, remont klatek schodowych z wymianą okien, montaż wind, remont piwnic i wymiana okienek piwnicznych, remont strychów i adaptacja pomieszczeń na cele usługowe, remont elewacji, remont dachów i kominów wraz z obróbkami blacharskimi oraz montaż systemu monitoringu.

Termin realizacji projektu obejmuje lata 2007-2015. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o zdiagnozowane potrzeby.

22. Modernizacja zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej „Waryńskiego 28” jako element koncepcji odnowy warszawskiej Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej

Celem projektu jest: uporządkowanie starej zabudowy oraz poprawa estetyki przestrzeni publicznej poprzez kompleksowe remonty elewacji, podniesienie standardów mieszkaniowych poprzez remont istniejących instalacji technicznych (ogrzewanie, ciepła woda, sieć kanalizacyjna), podniesienie jakości życia mieszkańców, integracja i zapobieganie wykluczeniu społecznemu oraz wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę historycznego zasobu mieszkaniowego. Projekt przewiduje wykonanie: wymianę wind, remont klatek schodowych, remont prześwitu bramowego, wymianę instalacji z.w. i kanalizacyjnej, wymianę instalacji c.o. i doposażenie w instalację c.c.w., wymianę instalacji gazowej, wymianę instalacji elektrycznej oraz adaptację pomieszczeń strychu na cele społeczne

Termin realizacji projektu: 2007-2013, Projekty techniczne będą przygotowywane zgodnie z założonym harmonogramem prac.

23. Renowacja zabytkowej kamienicy przy ul. Piwnej 46 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Starego Miasta – Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO

Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców poprzez odnowę zdegradowanych zasobów mieszkaniowych. Projekt przyczyni się do: podniesienia poziomu warunków zamieszkania poprzez modernizację infrastruktury technicznej (sieci wodno-kanalizacyjnej itd.), Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery poprzez modernizację systemów grzewczych (preferowane rozwiązania ekologiczne), podwyższenie standardów zamieszkania poprzez remont części wspólnych poprawie ulegną warunki życia mieszkańców, zwłaszcza tych szczególnie potrzebujących wsparcia: osób starszych, które wymagają szczególnych udogodnień architektonicznych, podniesienie prestiżu niektórych obiektów poprzez ich lepszą ekspozycję w przestrzeni miejskiej. W ramach projektu planowane jest wykonanie: odnowienie elewacji, remont kominów, remont klatki schodowej, remont piwnic, modernizacja rozdzielni c. o. i pomieszczenia wodomiaru, modernizacja instalacji zimnej wody, kanalizacyjnej, c. o., gazowej elektrycznej i uziemienia.

Termin realizacji projektu 2008-2012. Projekty techniczne będą wykonywane zgodnie z założonym harmonogramem prac.

24. Renowacja budynku przy ul. Dobrej 87 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Śródmieścia.

Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców poprzez odnowę zdegradowanych zasobów mieszkaniowych, jako kwestia istotna ze względu na dużą liczbę osób w wieku poprodukcyjnym wśród mieszkańców budynku. Projekt przyczyni się do: odnowy i uporządkowania przestrzeni wewnątrz

zabudowy – likwidacji nieestetycznej klatki schodowej w podcieniach, ocieplenia podcieni, podniesienia poziomu warunków zamieszkania poprzez modernizację infrastruktury technicznej (instalacji elektrycznej, gazowej, remont dachu i kominów), ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery poprzez modernizację systemów grzewczych (preferowane rozwiązania ekologiczne) – termomodernizacja w obszarze podcieni, podwyższenia standardów zamieszkania, likwidacji obszarów patologicznych oraz do podniesienia prestiżu niektórych obiektów poprzez ich lepszą ekspozycję w przestrzeni miejskiej. W ramach projektu planuje się: naprawę i wymianę instalacji, remontu części wspólnych kamienicy, działania adaptacyjne i termomodernizacyjne, ocieplenie podcieni wraz z wymianą obudowy klatki schodowej nr II, wymianę i modernizację instalacji technicznych, remont klatek schodowych nr I, II, III i IV, remont kominów z robotami dekarскими, remont dachów, remont elewacji, adaptację podcieni na działalność gospodarczą, adaptację strychów na cele mieszkalne oraz instalację monitoringu. Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007 – 2013. Projekty techniczne będą wykonywane w ustalonym, w harmonogramie terminie.

25. Modernizacja terenów przyległych do Pałacu Mostowskich – siedziby Komendy Stołecznej Policji oraz Muzeum Policji na potrzeby ruchu turystycznego oraz obsługi osób niepełnosprawnych.

Celem projektu jest przebudowa i remont publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, rekreacyjnych i kulturalnych, poprzez: ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, Projekt dotyczy kontynuacji renowacji Pałacu Mostowskich. Obejmuje swoim zakresem wymianę nawierzchni trzech dziedzińców, wymianę okien od strony dziedzińców Pałacu oraz renowację elewacji w obrębie I, II i III dziedzińca, zgodnie z wyznaczonym programem konserwatorskim. Termin realizacji projektu: czerwiec 2010 - czerwiec 2013. Dokumentacja techniczna dla poszczególnych etapów projektu jest w trakcie realizacji.

ROZDZIAŁ VI

PLAN FINANSOWY WRAZ ZE ŹRÓDŁAMI FINANSOWANIA PROJEKTÓW

Realizacja poszczególnych projektów i zadań inwestycyjnych uzależniona jest od odpowiedniego montażu finansowego środków pochodzących z różnych źródeł. Bezwzględny priorytet w realizacji otrzymają projekty dofinansowane z funduszy strukturalnych, dotacji i innych środków zewnętrznych. Wskazane w Programie działania stanowią podstawę do konstruowania montażu finansowego i przygotowania aplikacji o wsparcie finansowe wskazanych projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego oraz programów wspólnotowych oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego (NMF).

Źródłami finansowania zadań będą:

- Fundusze strukturalne Unii Europejskiej,
- Budżet m. st. Warszawy,
- Gminny Fundusz Ochrony Środowiska (GFOŚ).

Fundusze strukturalne, których środki mogą być wykorzystane na zadania przedstawione

w Programie dotyczą:

- Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz
- Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).

Poniżej zostały przedstawione koszty całkowite projektów, objętych Programem według rodzajów beneficjentów oraz w rozbiciu na lata ich realizacji.

Wartości projektów określono szacunkowo, przy czym należy liczyć się ze wzrostem cen materiałów i robocizny w ciągu następnych lat. Niektóre terminy podano w przybliżeniu, szczególnie dla projektów jeszcze nie wprowadzonych do realizacji, ponieważ dalsze postępowanie będzie wynikiem decyzji miasta (jeśli chodzi o projekty miejskie).